

ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

สารนิพนธ์
ของ
นายสยามसान บัวงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2547
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

22 ก.ย. 2547

บทคัดย่อ
ของ
นายสยามสาน บัวงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด
พฤษภาคม 2547

h 251649 จ.3

สยามสาร บั้วงาม. (2547). *ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ*
กษัตริย์. สารนิพนธ์ บธ.ม. (การตลาด). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ : อาจารย์วรินทร์า ศิริสุทธิกุล.

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติ แนวโน้มพฤติกรรม
ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรม ลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทัศนคติ และทัศน
คติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิ
สุทธิกษัตริย์ กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ
กษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 จำนวน 403 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ความแตกต่างใช้
การหาค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความแตกต่างเป็นรายคู่ใช้ Least
Significant Difference (LSD) และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน การ
วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Science) For Windows ผลการ
วิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิง มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เรียนระดับมัธยม
ศึกษาปีที่ 6 โดยเรียนสายวิทย์มากกว่าเรียนสายศิลป์ ได้เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 เรียนที่โรงเรียนกวดวิชาเคมี
อ.อุ้ม มากที่สุด โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเรียนกวดวิชาเพราะทำเลที่ตั้งสะดวก มี
ระยะเวลาการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน มีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5
ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. และระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวด
วิชามากกว่า 20 ก.ม. ตามลำดับ มีระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5
ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. และระยะทางจากโรง
เรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม.

2. ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติด้านครูผู้สอนและชื่อ
เสียงของโรงเรียนโดยรวม ในระดับดีมาก นักเรียนมีทัศนคติด้านความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียนโดยรวม ด้าน
เนื้อหาวิชาโดยรวม ด้านสถานที่โดยรวม ด้านอัตราค่าเรียนโดยรวม และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดย
รวม ในระดับดี

3. แนวโน้มพฤติกรรมต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า นักเรียนมีแนวโน้มการมา
เรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ในระดับดี และนักเรียนมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับ
โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ในระดับดีมาก

4. การศึกษาความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนกวด
วิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า

4.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่
เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4.2 นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต
แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.3 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียน
กวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใน
อนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน

4.5 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใน
อนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน

4.6 นักเรียนที่มีเหตุจูงใจแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใน
อนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน

4.7 นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียน
กวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชากับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่
โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า

5.1 ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียง
ของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความ
สัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวด
วิชาที่เรียนในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

5.2 ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียง
ของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความ
สัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยว
กับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

**STUDENT ATTITUDE AND TREND OF BEHAVIOR TOWARDS TUTORING CENTER
IN VISUTKASAT AREA**

**AN ABSTRACT
BY
MR. SIAMSARN BUA-NGNAM**

**Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Business Administration degree in Marketing
at Srinakharinwirot University**

May 2004

Siamsarn Bua-ngam. (2004). *Student Attitude and Trend of Behavior towards Tutoring Center in Visutkasat Area*. Master Project, M.B.A. (Marketing). Bangkok : Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor : Varintara Sirisuthikul.

This research was to study the characteristic of demographic information, attitude, and trend of behavior. In terms of the characteristic of demographic information, it affected the trend of behavior and attitude that also resulted in the trend of behavior of secondary school students who studied at tutoring centers in Visutkasat area. A sample of 403 secondary students who studied at tutoring centers at Visutkasat area in 2003 was used. The questionnaire was an instrument in collecting data, and the statistical values in analyzing of data were Percentage, Mean, Standard Deviation and Analysis of variance (ANOVA) by using Least Significant Difference (LSD), Analysis of Pearson's statistical correlation, and analysis of SPSS program (Statistical Package for Social Science) for windows. The results were as follows :

1. Most students were 18-years-old and up, female and studied in Mattayom six. They studied in the science plan more than the art scheme. They got their average grades between 3.01 – 4.00. Moreover, they studied in the Chemistry Tutoring Center of Archan "Uoo". Most of them studied English because of the convenient location, with the course duration longer than 12 months. The proximity from student's houses to the tutoring center was no further than 5 km. and the proximity from student's school to the tutoring center was no further than 5 km.

2. Their attitude towards the tutoring center in Visutkasat area was excellent in teachers and school's overall reputation. Students gave their personal views regarding subjects, location, tuition fee, and public relations in the rate of good.

3. Trend of behavior towards the tutoring center in Visutkasat area : students had tended to study in the tutoring center in the future in the rate of good and they had tended to tell other people about the tutoring center in the rate of excellent.

4. The study of differences between demographic information towards the trend of behavior in studying at the tutoring center in Visutkasat area found that :

- 4.1 Students with difference in sex had tended to tell other people about the tutoring center differently at the significant level of .05.

- 4.2 Students with difference in age had tended to study in the tutoring center differently at the significant level of .01.

- 4.3 Students with difference in education had tended to tell other people about the tutoring center differently at the significant level of .01.

- 4.4 Students with difference in studying plans had tended to no difference in the trend of studying in tutoring center in the future and telling other people about the tutoring center.

4.5 Students with difference in average grades had tended to no difference in the trend of studying in tutoring center in the future and telling other people about the tutoring center.

4.6 Students with difference in inspiration had tended to no difference in the trend of studying in tutoring center in the future and telling other people about the tutoring center.

4.7 Students with difference in length of studying had tended to study in the tutoring center differently at the significant level of .01.

5. The study of relation between attitudes towards the tutoring center and the trend of behavior in studying at the tutoring center in Visutkasat area was found that :

5.1 Attitudes towards the tutoring center in terms of students' personal view, teachers and school's overall reputation, subjects, location, tuition fee, and public relations had related to the trend of studying behavior at the tutoring center in Visutkasat area and others in the future significantly at the level of .01.

5.2 Attitudes towards the tutoring center in terms of students' personal view, teachers and school's overall reputation, subjects, location, tuition fee, and public relations had related to tell other people about the tutoring center significantly at the level of .01.

อาจารย์ที่ปรึกษา ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณา
 อนุมัติฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

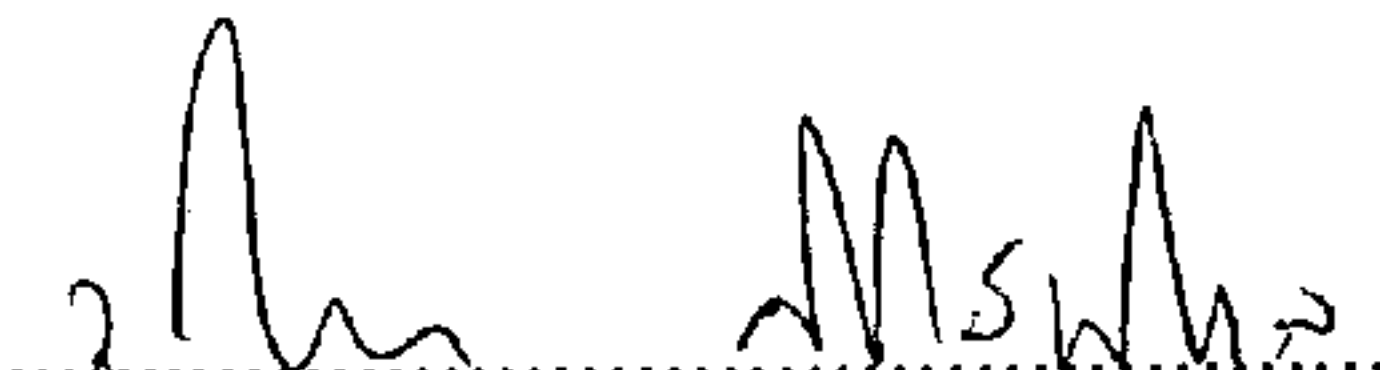
อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

 (อาจารย์วรินทร์า ศิริสุทธิกุล)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

 (รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์)

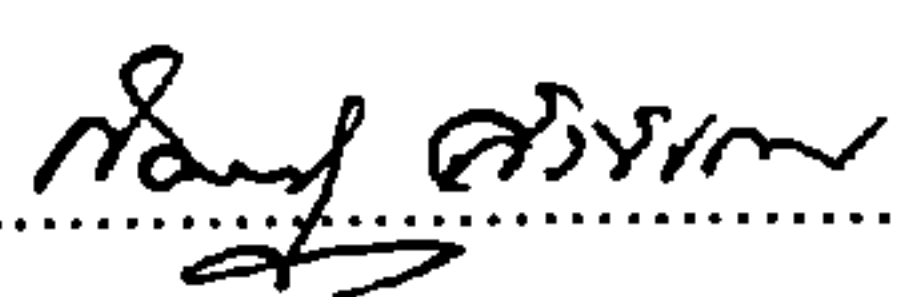
คณะกรรมการสอบ

 (อาจารย์วรินทร์า ศิริสุทธิกุล) ประธาน

 (รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์) กรรมการ

 (รองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุดตา) กรรมการ

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาบริหารธุรกิจ
 มหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ ๑๙ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๗

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความอนุเคราะห์จากอาจารย์ที่ปรึกษา คือ อาจารย์วรินทร์า ศิริสุทธิกุล และคณะกรรมการสอบสารนิพนธ์ คือ รองศาสตราจารย์ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และรองศาสตราจารย์สุพาดา สิริกุตตา ที่ให้คำปรึกษา ข้อเสนอแนะ ตลอดจนการแก้ไขปรับปรุงให้สารนิพนธ์มีความสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านด้วยความเคารพอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้วิจัยขอขอบคุณนักเรียนที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม รวมถึงขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ ผู้ซึ่งให้ความรัก ความรู้ อบรมสั่งสอน และกำลังใจมาโดยตลอด ที่เป็นผู้สร้างแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสนใจทำสารนิพนธ์ในเรื่องนี้ ตลอดจนเพื่อน ๆ ทุกท่านที่ให้คำแนะนำในการทำสารนิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงด้วยดี

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอให้งานวิจัยนี้ได้เป็นประโยชน์สำหรับผู้ประกอบการโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิเกษัตริย์ เพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจดำเนินธุรกิจต่อไปในอนาคต

สยามสาน บัวงาม

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ.....	1
	ภูมิหลัง.....	1
	ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	2
	ความสำคัญของการวิจัย.....	3
	ขอบเขตของการวิจัย.....	3
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	3
	ตัวแปรที่ศึกษา.....	4
	นิยามศัพท์เฉพาะ.....	5
	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	6
	สมมติฐานในการวิจัย.....	6
2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	7
	แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ.....	7
	แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา.....	12
	แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการสอน.....	22
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	29
	การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง.....	29
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	33
	การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	33
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	38
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	39
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	65
	สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า.....	65
	สรุปผลการศึกษาค้นคว้า.....	67
	อภิปรายผล.....	70
	ข้อเสนอแนะ.....	73
	ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	73

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
บรรณานุกรม.....	74
ภาคผนวก.....	76
แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัย.....	77
ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์.....	82

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันดับภาคชั้น.....	32
2	ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA).....	35
3	แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลสถานภาพของผู้ปกครองนักเรียน.....	39
4	แสดงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์.....	44
5	แสดงแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์.....	50
6	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามเพศ.....	51
7	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามอายุ.....	51
8	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต.....	52
9	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามระดับการศึกษา.....	54
10	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต.....	55
11	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามแผนการเรียน.....	56
12	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามเกรดเฉลี่ย.....	57
13	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามเหตุจูงใจ.....	58
14	แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จำแนกตามระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา.....	59
15	แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต.....	60

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง		หน้า
16	แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชากับแนวโน้ม พฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์.....	61
17	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่อแนวโน้มพฤติกรรม ในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์.....	62
18	แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์.....	63

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ

หน้า

1	แสดงกรอบแนวคิดในการศึกษาค้นคว้า.....	6
---	--------------------------------------	---

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

การศึกษาเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญต่อการพัฒนาประเทศ ถ้าประชาชนของประเทศได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงแล้วประเทศก็จะเจริญก้าวหน้า และประสบความสำเร็จทั้งด้านเศรษฐกิจ การเมือง สังคม ซึ่งการพัฒนาในด้านต่าง ๆ นั้น ต้องอาศัยกำลังคนที่มีคุณภาพมาช่วย ดังนั้น กระบวนการสำคัญที่จะสามารถพัฒนาคนให้มีคุณภาพ คือ การศึกษา ที่จะช่วยผลิตทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ ให้คนมีความรู้ ความสามารถ ในการสร้างรากฐานการดำรงชีวิตในอนาคต และเป็นการเพิ่มคุณค่าให้กับตนเอง การจะได้มาซึ่งผู้ที่มีความพร้อมด้วยสติปัญญา ประสพการณ์ ความสามารถ อันเป็นที่ต้องการของประเทศ และมีทักษะในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพก็คือ การศึกษาในระดับอุดมศึกษา โดยเป็นการศึกษาที่มุ่งผลิตคนให้มีวิชาการระดับสูง ให้เป็นคนที่มีประโยชน์ต่อสังคม มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ มีความคิดสร้างสรรค์ และมีคุณค่าทางเศรษฐกิจแก่ประเทศชาติ (วัลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. 2530 : 1) เพื่อสร้างโอกาสในอาชีพ และผลตอบแทนที่สูงขึ้น ผู้ที่ได้รับการศึกษาสูงย่อมจะมีโอกาสมีอาชีพที่มีเกียรติ มีศักดิ์ศรี และมีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่ดี จึงเป็นปัจจัยที่ทำให้นักเรียนและผู้ปกครองตระหนักถึงความจำเป็นของการศึกษาระดับอุดมศึกษามากขึ้น โดยมีค่านิยมเกี่ยวกับคุณภาพของสถานศึกษาหรือสถาบันแต่ละแห่งแตกต่างกันไป ทำให้เกิดการแข่งขันเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงโดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาของรัฐ และจากสถิติจำนวนผู้เข้าสมัครสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา ประจำปีการศึกษา 2544 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 395,747 คน อัตราส่วนการแข่งขันของผู้สมัครสอบคัดเลือกศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยของรัฐจึงสูงถึง 12 ต่อ 1 (ทบวงมหาวิทยาลัย อ้างถึงในรัตนา แสงจันทร์. 2546 : 1) แสดงให้เห็นว่ามีการแข่งขันของผู้สมัครสอบสูงมาก ดังนั้น เพื่อให้นักเรียนมีความรู้พร้อมที่จะแข่งขันกันสอบเข้าในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ นอกจากการเรียนในชั้นเรียนแล้ว ในปัจจุบันผู้ปกครองให้ความสำคัญกับการเรียนเพิ่มเติมนอกชั้นเรียน หรือการกวดวิชา โดยมีการกวดวิชาขึ้นทุกระดับชั้นตั้งแต่อนุบาลจนถึงระดับปริญญาโท ด้วยเหตุนี้เองทำให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่ประสงค์จะเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาต่างพยายามขวนขวายหาความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือไปจากที่ได้เรียนมาจากโรงเรียน และเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบแข่งขัน ทางเลือกหนึ่งที่นักเรียนหันมาให้ความสนใจ คือ การเรียนกวดวิชา ประกอบกับการสนับสนุนจากผู้ปกครองให้บุตรเรียนกวดวิชา บางคนพยายามศึกษาดูว่าสถาบันกวดวิชาใดที่เป็นที่นิยมเพื่อส่งบุตรหลานตนไปสมัครที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาในสถาบันนั้น หรืออาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงซึ่งอาจจะรู้แนวข้อสอบเข้าเรียนต่อช่วยให้บุตรมีโอกาสสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ (รวิวรรณตระกูล. 2530 : 5) ทำให้โรงเรียนหรือสถาบันกวดวิชาเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อระบบการศึกษาของไทยมากขึ้น และมีแนวโน้มการเจริญเติบโตของธุรกิจสถาบันกวดวิชาอย่างเห็นได้ชัด

จากข้อมูลบริษัท ศูนย์วิจัยกสิกรไทย จำกัด พบว่า จำนวนโรงเรียนกวดวิชาทั่วประเทศมีแนวโน้มขยายตัวจาก 572 แห่ง ในปี พ.ศ. 2543 เพิ่มขึ้นเป็น 600 แห่งในปี พ.ศ. 2544 จะเห็นได้ว่า ความต้องการการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่มีปริมาณเพิ่มขึ้น ทำให้สถานที่เรียนกวดวิชาเพิ่มจำนวนขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วงไม่กี่ปีที่ผ่านมาทั้งในกรุงเทพและต่างจังหวัด และข้อมูลของคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (กช.) พบว่า ในปี พ.ศ. 2542 มีโรงเรียนกวดวิชาทั้งสิ้น 572 แห่ง อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 246 แห่ง และอยู่ใน

ส่วนภูมิภาค จำนวน 326 แห่ง โดยมีนักเรียนเข้าไปใช้บริการรวมทั้งสิ้น 147,093 คน เป็นนักเรียนในกรุงเทพมหานคร จำนวน 88,963 คน และภูมิภาค จำนวน 58,130 คน โดยมีครูผู้สอนทั้งหมด 3,284 คน ราคาค่าเรียนกวดวิชาในขณะนี้ประมาณ 900-2,500 บาทแล้วแต่จำนวนชั่วโมง และจากการที่ทบวงมหาวิทยาลัยได้มีการเปลี่ยนแปลงวิธีการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในระดับอุดมศึกษาจากการสอบคัดเลือกเพียงปีละหนึ่งครั้ง มาเป็นการใช้ผลการเรียนสะสมตลอดช่วงมัธยมศึกษาตอนปลาย มาประกอบกับการสอบซึ่งจัดขึ้นสองครั้งต่อปี มีผลให้ความรุนแรงของการแข่งขันในการสอบลดลง แต่กลับไปเพิ่มการแข่งขันในการเรียนมากขึ้น กล่าวคือ นักเรียนจะต้องพยายามทำคะแนนสะสมในการเรียนแต่ละภาคให้ได้ดีที่สุดนอกเหนือจากการทำคะแนนให้ได้สูงสุดในการสอบคัดเลือกจึงยิ่งเป็นการส่งเสริมให้เกิดโรงเรียนหรือสถาบันกวดวิชามากขึ้นเรื่อย ๆ ยิ่งทำให้โรงเรียนกวดวิชาจึงเป็นธุรกิจหนึ่งที่มีการเติบโตเป็นอย่างมากในปัจจุบัน ทำให้โรงเรียนกวดวิชาต้องมีการขยายฐานของกลุ่มเป้าหมายไปยังระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และระดับอื่นๆ เพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครองโดยทั่วไป (www.consumerthai.org)

จากการขยายตัวของธุรกิจสถาบันกวดวิชาที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นทุกปี แสดงให้เห็นถึงโอกาสในการดำเนินธุรกิจ ดังนั้น โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ เป็นพื้นที่หนึ่งในกรุงเทพมหานครที่มีสถาบันกวดวิชาได้จัดตั้งขึ้นมาเพื่อรองรับความต้องการการเรียนกวดวิชาของนักเรียนและผู้ปกครองที่เพิ่มสูงขึ้น โดยโรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ได้ดำเนินการเปิดสอนในระดับต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาจนถึงระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย หลักสูตรการเรียนการสอนของโรงเรียน เน้นทางด้านวิชาคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ ภาษา อังกฤษ ภาษาจีน ศิลปะ เพื่อวัดประสิทธิภาพและประสิทธิผลการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ เพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อครูผู้สอน ชื่อเสียงของโรงเรียน สถานที่เรียน หลักสูตรที่เปิดสอน ค่าเล่าเรียน และการประชาสัมพันธ์ ตลอดจนศึกษาแนวโน้มการให้นักเรียนในปกครองกลับมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรอื่น ๆ ซึ่งข้อมูลจากการศึกษานี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้บริหารโรงเรียนจะได้นำไปพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตลอดจนการใช้กลยุทธ์การตลาดเพื่อตอบสนองความต้องการของนักเรียนต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
3. เพื่อศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
4. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
5. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
6. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ความสำคัญของการวิจัย

โรงเรียนกวทวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์สามารถนำข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวทวิชาที่โรงเรียนกวทวิชาไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การตลาด รวมทั้งพิจารณาและปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวทวิชาที่โรงเรียนกวทวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 ดังนี้

- 1) สถาบันกวทวิชา IDEAL PHYSICS มีนักเรียนประมาณ 350 คน
 - 2) สถาบันสอนวิชา Da'vance มีนักเรียนประมาณ 250 คน
 - 3) โรงเรียนกวทวิชาวรรณสรณ์ มีนักเรียนประมาณ 450 คน
 - 4) โรงเรียนกวทวิชานวศึกษา มีนักเรียนประมาณ 400 คน
 - 5) สถาบันภาษาอังกฤษ ENCONCEPT มีนักเรียนประมาณ 300 คน
 - 6) สถาบันกวทวิชา APPLIED PHYSICS มีนักเรียนประมาณ 400 คน
- รวมประชากรทั้งสิ้น 2,150 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวทวิชาที่โรงเรียนกวทวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้สูตรในการคำนวณ ได้จำนวน 336 คน และเผื่อสำรองความผิดพลาดจากการเก็บรวบรวมข้อมูล 25% รวมขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 420 คน

การคำนวณ เป็นดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
 N = ขนาดของประชากร
 E = ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

$$\text{แทนค่า } n = \frac{2,150}{1 + 2,150 (0.05)^2}$$

$$= 336 \text{ คน}$$

$$\text{สำรอง 25\%} = 336 \times 1.25 = 420 \text{ คน}$$

การเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ที่บริเวณโรงเรียนกวทวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ประกอบด้วย

1.1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียน มีดังนี้

1.1.1 เพศ แบ่งเป็น

- ชาย
- หญิง

1.1.2 อายุ (ปี)

1.1.3 ระดับการศึกษา แบ่งเป็น

- มัธยมศึกษาปีที่ 4
- มัธยมศึกษาปีที่ 5
- มัธยมศึกษาปีที่ 6

1.1.4 แผนการเรียน แบ่งเป็น

- สายวิทย์
- สายศิลป์

1.1.5 เกรดเฉลี่ยของนักเรียน แบ่งเป็น

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00
- 2.01 – 3.00
- 3.01 – 4.00

1.1.6 โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน

1.1.7 รายวิชาที่เรียนกวดวิชา แบ่งเป็น

- ภาษาอังกฤษ
- คณิตศาสตร์
- ฟิสิกส์
- เคมี
- ชีวะ
- สังคม
- ภาษาไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.1.8 เหตุจูงใจที่มาเรียนที่โรงเรียนโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

- เรียนตามเพื่อน
- ชื่อเสียงครูผู้สอน
- ทำเลที่ตั้งสะดวก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

1.1.9 ระยะเวลาที่เรียนกวดวิชา

1.1.10 ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา

1.1.11 ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาถึงโรงเรียนกวดวิชา

1.2 ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ดังนี้

1.2.1 ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

1.2.2 ด้านครูผู้สอน

1.2.3 ด้านเนื้อหาวิชา

1.2.4 ด้านสถานที่

1.2.5 ด้านอัตราค่าเรียน

1.2.6 ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ แนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

นิยามศัพท์เฉพาะ

ทัศนคติของนักเรียน

หมายถึง สิ่งที่อยู่ใจิตใจของนักเรียนเป็นความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดเห็น ความรู้สึกของผู้ปกครองที่มีต่อการดำเนินงานของโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

แนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียน

หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนหลังจากเข้ามาเรียนกวดวิชาว่าจะมีการเรียนต่อในระดับที่สูงขึ้น การเรียนเพิ่มเติมในวิชาอื่น หรือการเปลี่ยนแปลงสถานที่เรียน รวมถึงการบอกต่อให้คนอื่นมาเรียนของนักเรียนที่เข้ามาเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

นักเรียน

หมายถึง นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เข้าเรียนกวดวิชาในหลักสูตรต่างๆ ของโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

โรงเรียนกวดวิชา

หมายถึง โรงเรียนที่จัดให้มีการเรียนการสอนในช่วงนอกเวลาการเรียนการสอนปกติ เช่น ช่วงเวลาเย็น วันหยุด หรือ ช่วงปิดภาคเรียน

การเรียนกวดวิชา

หมายถึง การเรียนเสริมพิเศษเฉพาะรายวิชา นอกเวลาเรียนปกติโดยผู้สอนจะทบทวนความรู้จากที่นักเรียนเรียนมาจากโรงเรียนปกติ พร้อมมีเทคนิคการทำข้อสอบในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในสถาบันต่างๆ ให้ได้รวดเร็ว จำได้แม่นยำ และรวมถึงการสอนนักเรียนที่ต้องการเรียนซ่อมเสริมวิชาเรียนในชั้นเรียนที่ได้คะแนนต่ำด้วย

ครูผู้สอน

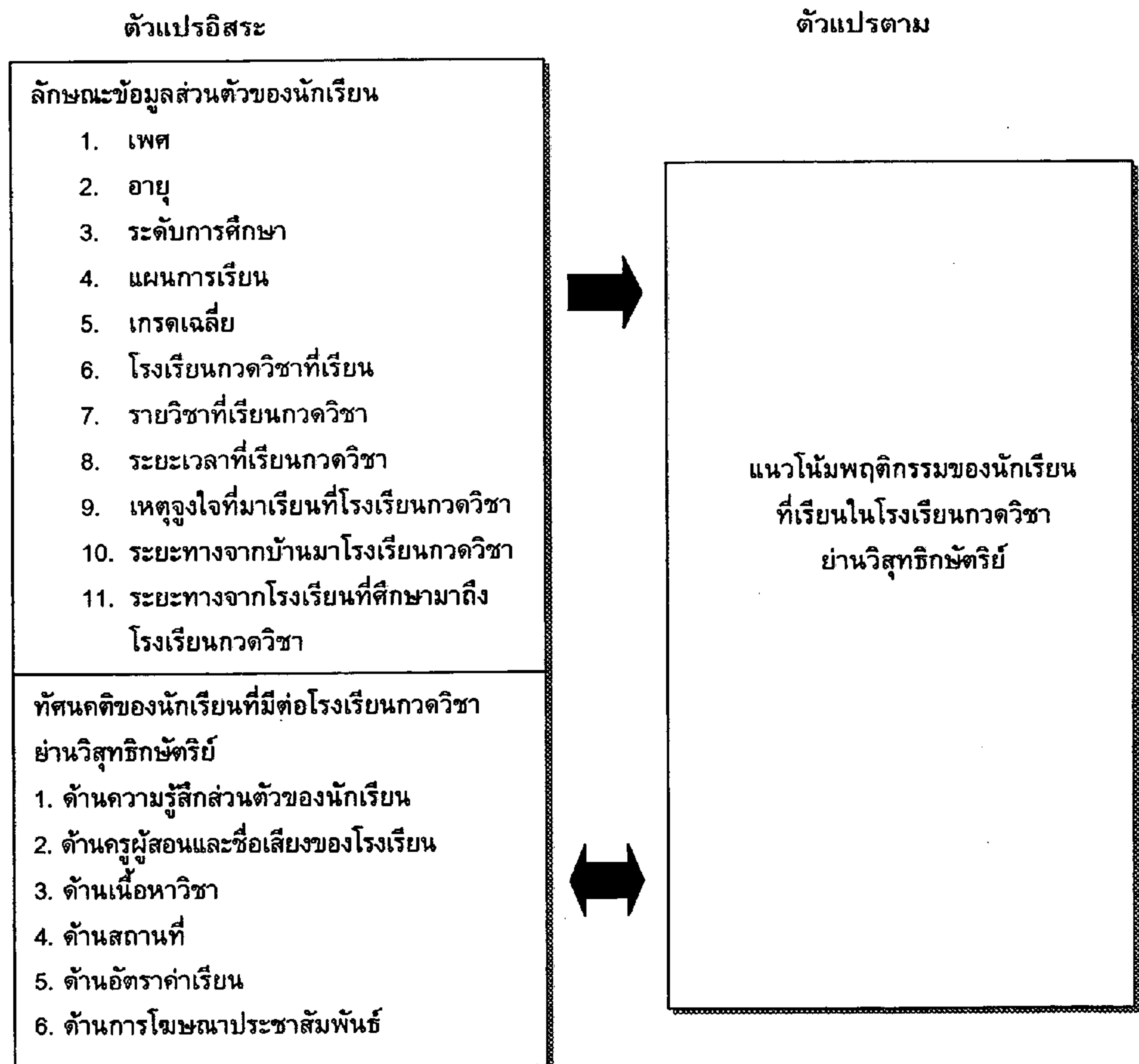
หมายถึง บุคคลที่สอนกวดวิชาให้นักเรียน อาจจะเป็นครู/อาจารย์ในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่รับสอนเสริมพิเศษเฉพาะรายวิชาแก่นักเรียนนอกเวลาเรียนปกติ หรือ อาจจะเป็นผู้ที่มีอาชีพกวดวิชาโดยตรง

อัตราค่าเรียน

หมายถึง จำนวนเงินที่ผู้ปกครองของนักเรียนจ่ายเป็นค่าลงทะเบียนเรียนกวดวิชา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง "ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์" มีกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์แตกต่างกัน
2. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชายานวิสุทธิภักตริย์ จึงได้มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
2. แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา
3. แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการสอน
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

ความหมายของทัศนคติ

อัลพอร์ต (Allport. 1935) กล่าวว่า ทัศนคติ หมายถึง สภาวะของความพร้อมทางจิต ซึ่งเกิดขึ้นจากประสบการณ์ สภาวะความพร้อมนี้จะเป็นแรงที่กำหนดทิศทางของปฏิกิริยาของบุคคล สิ่งของหรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้อง

นิวคอมบ์ (Newcomb. 1954 : 128-221) ได้อธิบายว่า ทัศนคติ เป็นความโน้มเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่ได้รับ อาจเป็นความพึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย หรือ รู้สึกเฉยๆ ความชอบ ความเกลียด เป็นต้น

โรคิช (Rokeach. 1970) ได้ให้ความหมายของ ทัศนคติ ไว้ว่า ทัศนคติเป็นการผสมผสานหรือจัดระเบียบของความเชื่อที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ผลรวมของความเชื่อนี้จะเป็นตัวกำหนดแนวโน้มของบุคคลในการที่จะมีปฏิกิริยาตอบสนองในลักษณะที่ชอบหรือไม่ชอบ

ทริแอนด์ส (Triandis 1971) กล่าวถึงทัศนคติว่า เป็นความที่มีความรู้สึกแฝงอยู่ทำให้บุคคลกระทำกับสถานการณ์หนึ่งๆ โดยทัศนคติของบุคคลนั้นขึ้นอยู่กับปัจจัย 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้ (Cognitive component)
2. องค์ประกอบด้านทัศนคติ (Affective component)
3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral component)

จะเห็นได้ว่าองค์ประกอบทั้ง 3 ด้านมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ เมื่อเกิดการเรียนรู้ จนทำให้ความรู้ของบุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง จะส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของบุคคลต่อความรู้นั้น และจะทำให้พฤติกรรมของบุคคลเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางเดียวกันกับความรู้ และทัศนคตินั้นด้วย อย่างไรก็ตามในองค์ประกอบของทัศนคติทั้ง 3 ด้านดังกล่าว เป็นเพียงองค์ประกอบภายในซึ่งอยู่ภายในตัวบุคคล ที่บุคคลยังไม่แสดงพฤติกรรมออกมาเป็นเพียงท่าทีหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมออกมาเท่านั้น

คาร์เตอร์ วี กูด (Carter V. Good. 1973 : 48) กล่าวว่า ทัศนคติ คือ ความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่งที่จะเป็นการสนับสนุนหรือต่อต้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลบางคนหรือสิ่งหนึ่งสิ่งใด

คุนด์เลอร์ (Kundler. 1974) ให้คำจำกัดความว่า ทักษะคือ ความพร้อมของบุคคลที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อสิ่งเร้าในสังคมรอบตัวหรือแนวโน้มที่จะแสดงพฤติกรรมในทางสนับสนุนหรือต่อต้านแนวความคิด สถาบัน บุคคล หรือ สถานการณ์บางอย่าง

ฟิชเบย์ (Fishbein. 1976) ได้ให้ความหมายไว้ว่า ทักษะคือ ความโน้มเอียงซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ที่แสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งในทางสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ทักษะเกิดขึ้นก่อนพฤติกรรม และทักษะเป็นเครื่องกำหนดพฤติกรรมของบุคคล

โสภา ชูพิกุลชัย (2522) ได้อธิบายว่า ทักษะคือ เป็นการรวบรวมความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความคิดและความจริง (ซึ่งได้แก่ ความรู้ต่าง ๆ) รวมทั้งความรู้สึกทั้งในทางบวกและทางลบ ซึ่งทั้งหมดจะเกี่ยวพันกันและจะบรรยายให้ทราบถึงจุดแกนกลางของเรื่องนั้น ความรู้และความรู้สึกเหล่านี้มีแนวโน้มที่จะก่อให้เกิดพฤติกรรมชนิดใดชนิดหนึ่งขึ้น

ชูชีพ อ่อนโกลสง (2522 : 108) ได้กล่าวถึงว่า ทักษะคือ ความพร้อมที่ตอบสนอง หรือ แสดงความรู้สึกต่อวัตถุ สิ่งของ คน ตลอดจนสถานการณ์ต่าง ๆ ซึ่งการรู้สึกหรือการตอบสนองดังกล่าว อาจเป็นไปในทางชอบ (เข้าไปหา) หรือ ไม่ชอบ (หลีกเลี่ยงหรือถอยหนี)

สุชา จันทรเฒ (2524) ให้คำนิยามว่า ทักษะคือ หมายถึง ความรู้สึกหรือท่าทีของบุคคลที่มีต่อบุคคล วัตถุสิ่งของ หรือ สถานการณ์ต่าง ๆ ความรู้สึกหรือท่าทีนี้จะนำไปในทำนองที่พึงพอใจหรือไม่พึงพอใจ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยก็ได้

กมลรัตน์ หล้าสุวรรณ (2524 : 239-242) ได้กล่าวถึงลักษณะทั่วไปของทักษะว่า เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้หรือได้รับประสบการณ์ มิใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด ซึ่งเป็นสิ่งที่ชี้แนวทางในการแสดงพฤติกรรมคือ ถ้ามีทักษะที่ดีก็มีแนวโน้มที่จะเข้าหาหรือแสดงพฤติกรรมนั้น สามารถถ่ายทอดจากบุคคลหนึ่งไปยังบุคคลหนึ่งได้ และเป็นสิ่งที่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

ประภาเพ็ญ สุวรรณ (2526 : 14) ได้สรุปว่า ทักษะคือ ความคิดเห็นซึ่งกระตุ้นด้วยอารมณ์ (Emotion) ซึ่งทำให้บุคคลพร้อมที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทักษะมีบทบาทในการช่วยให้เราได้รับการปรับปรุงตัวเอง ป้องกันตัวเองให้สามารถแสดงออกถึงค่านิยมต่าง ๆ และช่วยให้บุคคลเข้าใจโลกที่รอบตัวเรา ประสบการณ์เดิมของบุคคลช่วยในการเกิดทักษะ และเป็นตัวกำหนดทักษะของบุคคล

พะยอม วงศ์สารศรี (2526) กล่าวว่า ทักษะคือ เป็นสภาพทางจิตใจที่มีอิทธิพลต่อความคิด การกระตุ้นให้เกิดการกระทำ ทักษะสามารถเปลี่ยนแปลงได้ถ้าสภาพแวดล้อมหรือเหตุการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงไป หรือ ได้รับข้อมูลใหม่ โดยทั่วไปเชื่อกันว่า ทักษะมีผลต่อการปฏิบัติของบุคคล

จระไน แกลโกศล (2529) ให้ความหมายว่า ทักษะคือ ความโน้มเอียงในการประเมินสัญลักษณ์ วัตถุ หรือ แง่มุมใดแง่มุมหนึ่งของโลกในลักษณะที่เราชอบหรือไม่ชอบ ทักษะเป็นสิ่งที่ครอบคลุมถึงความรู้และความรู้สึก อารมณ์ ทักษะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความรู้ หมายถึง ส่วนที่ได้รับอิทธิพลจากเหตุผล และความรู้ตามที่เป็นจริง และพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการแสดงออก การมีปฏิกริยาตอบกลับ ตลอดจนการประพฤติปฏิบัติต่าง ๆ ซึ่งทักษะอาจจะสะท้อนให้เห็นในรูปของพฤติกรรม เช่น การแสดงออกโดยการกล่าวให้ความเห็นเกี่ยวกับสิ่งหนึ่งสิ่งใด เพราะเหตุใดเราจึงชอบหรือไม่ชอบสิ่งเหล่านั้น

จากความหมายข้างต้น สรุปได้ว่า ทักษะคือ สภาพทางจิตใจของบุคคลที่มีต่อ บุคคล วัตถุสิ่งของ สถานการณ์ ซึ่งมาจากการได้รับความรู้ ประสบการณ์ ความเข้าใจ ความรู้สึก ทำให้เกิดการตอบสนองและพร้อมที่จะแสดงออกตามความรู้สึกที่เกิดขึ้น ซึ่งอาจจะเป็นในเชิงบวกหรือเชิงลบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยต่อ บุคคล วัตถุสิ่งของ สถานการณ์ต่าง ๆ ได้

ทิตยา สุวรรณะชญ (2520 : 603-604) กล่าวว่า องค์ประกอบของทัศนคติ (Attitude component) แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ

1. ส่วนของสติและเหตุผล (Cognitive component) ในส่วนนี้เป็นเรื่องของการใช้เหตุผลของบุคคล ในการจำแนกแยกแยะความแตกต่าง ตลอดจนผลต่อเนื่อง ผลได้ผลเสีย กล่าวคือ การที่บุคคลจะสามารถนำเอาคุณค่าทางสังคมที่ได้รับจากการอบรมสั่งสอน และถ่ายทอดมาใช้ในการวิเคราะห์พิจารณาประกอบเหตุผลของการที่ตนจะประเมิน ข้อแตกต่างระหว่างส่วนนี้กับความรู้สึก ก็คือ การพิจารณาของบุคคลในส่วนที่จะมีลักษณะปลอดภัยจากอารมณ์ แต่จะเป็นเรื่องของเหตุผลอันสืบเนื่องมาจากความเชื่อของบุคคล

2. ส่วนของความรู้สึก (Affective component) หมายถึง บรรดาความรู้สึกที่ชอบ ไม่ชอบ รัก หรือเกลียด หรือ กลัว ซึ่งเป็นเรื่องของอารมณ์ของบุคคล

3. ส่วนของแบบพฤติกรรม (Behavioral component) ซึ่งหมายถึง แนวโน้มอันที่จะมีพฤติกรรม (Action tendency) แนวโน้มที่จะมีพฤติกรรมนี้จะมีความสัมพันธ์ต่อเนื่องกับส่วนของความรู้สึก ตลอดจนส่วนของสติและเหตุผล ส่วนของแบบพฤติกรรมนี้จะมีเป็นส่วนที่บุคคลพร้อมที่จะมีปฏิกิริยาแสดงออกต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

ลักษณะของทัศนคติ

ทิตยา สุวรรณะชญ (2520 : 602-603) กล่าวว่า ทัศนคติเป็นสิ่งที่ชี้นำทิศทางของอาการแสดงออกของบุคคลที่จะกระทำต่อสิ่งใด บุคคล หรือ สถานการณ์ และเป็นที่ยอมรับกันในระหว่างนักวิชาการว่า ทัศนคติมีลักษณะสำคัญ 4 ประการ คือ

1. ทัศนคติเป็นสภาวะก่อนที่พฤติกรรมได้ตอบ (Predisposition to respond) ต่อเหตุการณ์หรือสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยเฉพาะ หรือ จะเรียกว่า สภาวะพร้อมที่จะมีพฤติกรรมจริง

2. ทัศนคติจะมีความคงตัวอยู่ในช่วงระยะเวลา (Persistant overtime) แต่มิได้หมายความว่า จะไม่มีการเปลี่ยนแปลง

3. ทัศนคติเป็นตัวแปรแฝง ที่นำไปสู่ความสอดคล้องระหว่างพฤติกรรมกับความรู้สึกนึกคิด ไม่ว่าจะเป็นในรูปของการแสดงออกโดยวาจาหรือการแสดงความรู้สึก ตลอดจนการที่จะต้องเผชิญหรือหลีกเลี่ยงต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

4. ทัศนคติมีคุณสมบัติของแรงจูงใจในอันที่จะทำให้บุคคลประเมินผลและเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งหมายความว่า ไปถึงการกำหนดทิศทางของพฤติกรรมจริงด้วย

การเกิดทัศนคติ

ฉลอง ภิมย์รัตน์ (2521 : 43-45) กล่าวว่า ทัศนคติ มิใช่เป็นสิ่งที่เกิดติดตัวมาตั้งแต่เด็กๆ แต่เป็นการเกิดขึ้นภายหลัง โดยสรุปแล้วพอจะให้หลักการโดยสังเขปได้ว่า ทัศนคติ เกิดจากสิ่งต่อไปนี้

1. เกิดจากประสบการณ์ที่บุคคลได้พบเห็นและเกิดอาการประทับใจมาโดยตรง เช่น ฝรั่งนักทัศนคติเกิดความประทับใจที่พบคนไทยในเครื่องบินแสดงความเอื้อเฟื้อมีมิตรไมตรีอันดี ก็ทำให้เขาคิดว่าคนไทยดีมาก ทำให้อยากไปเที่ยวเมืองไทย ซึ่งจะก่อประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรมท่องเที่ยว ทำนองเดียวกัน ถ้าคนพื้นเมืองมีธรรมาศัยไมตรีต่อแขกที่มาเยี่ยมเยียนหรือมาทัศนาก็จะทำให้เกิดความรู้สึกประทับใจ และมีทัศนคติที่ดีต่อชาวเมืองนั้น ก็จะทำให้มีคนมาเที่ยวบ้านเมืองนั้นมากขึ้น แต่ถ้าชาวเมืองตั้งข้อรังเกียจ และแสดงพฤติกรรมซึ่งก่อให้เกิดความรู้สึกในแง่ร้าย ก็อาจทำให้เกิดผลเสียต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวได้เช่นกัน

2. เกิดจากกระบวนการเรียนรู้ จากการอบรมสั่งสอนโดยวิธีสังคมกรรมจากพ่อแม่ ญาติพี่น้อง และคนสูงอายุ เกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรม และความเชื่อต่างๆ ทั้งโดยตรงและโดยทางอ้อม เช่น สอนกันว่า "อย่าคบลาวพุงใหญ่ ไทยตาเหล่ จระเข้หางด้วน" ซึ่งมักจะไม่ใช่ข้อเท็จจริงเลย ทำให้คนเราตั้งข้อรังเกียจ โดยที่อาจจะไม่จริงสำหรับทุกคนก็ได้

3. เกิดจากการเลียนแบบ หรือ ทำตามอย่างบุคคลที่มีอิทธิพลโดยตรง เช่น พ่อแม่ ผู้ปกครอง ครู อาจารย์ ที่ตนนิยมชมชอบ บุคคลอาจรับเอาทัศนคติของคนเหล่านี้มาเป็นทัศนคติของตัวเองได้ จะสังเกตเห็นว่า บุคคลดังกล่าวสามารถหันเหทัศนคติของเขาวงวนในคัมภีร์ได้ ดังนั้นการที่นักเรียนนักศึกษามีทัศนคติปรวนแปรไปในรูปใด ก็เป็นสิ่งที่น่าเชื่อถือได้ว่า ได้ลอกเลียนทัศนคตินั้นมาจากครู อาจารย์ที่อบรมสั่งสอนอยู่ทุกวันนี้เอง

4. เกิดจากอิทธิพลของกลุ่มสังคม อิทธิพลของกลุ่มที่บุคคลเข้าไปรวมเป็นสมาชิก ความคิดเห็นของกลุ่มนั้นๆ สามารถบีบบังคับให้สมาชิกในกลุ่มต้องยอมจำนนปฏิบัติตามไปด้วย ดังนั้นกลุ่มมีทัศนคติสิ่งหนึ่งสิ่งใดไปในทิศทางใด ก็ย่อมชักจูงให้ทัศนคติของสมาชิกเบี่ยงเบนไปด้วย หากว่าทัศนคตินั้นๆ มิได้ขัดแย้งกับความรู้สึกของสมาชิกจนเกินไป ซึ่งเรามักใช้คำพูดว่า "พวกมากลากไป" นั่นเอง

5. เกิดจากการสรุปตีความจากคุณลักษณะที่ปรากฏ (Stereotype) บุคคลบางคนใช้วิธีการดูรูปร่างลักษณะ แล้วสรุปตีความว่าคนนี้น่าจะเป็นอย่างนั้นอย่างนั้น ควรคบหรือไม่ควรคบ ควรสนิทสนมด้วยหรือไม่ ลักษณะการดูแล้วสรุปตีความจากรูปร่างหน้าตาเรียกว่า Stereotype วิธีการนี้บุคคลจะสร้างทัศนคติขึ้นได้ในเฉียบพลันทันที ซึ่งบางทีก็ใกล้เคียงความจริง แต่บางทีก็เกินเลยความจริง เข้าลักษณะที่ว่า ดูนางโดยมิได้ดูแม่ตัวเอง ทำให้เข้าใจคนอื่นไปในทางที่ผิดๆ ได้

6. เกิดจากความผิดปกติในเรื่องการปรับตัว ทัศนคติของคนที่มีสุขภาพจิตไม่สมบูรณ์หรือมีความบกพร่องในเรื่องบุคลิกภาพและการปรับตัว มักจะมองโลกในแง่ร้าย ส่วนมากมักเข้าใจเอาว่า ผู้อื่นคิดร้ายต่อตนเองอยู่เสมอ จึงก่อให้เกิดทัศนคติที่ไม่ต่อบุคคลได้อีกแบบหนึ่ง

มิติของทัศนคติ (Dimensions of attitude)

พัชนี วรกวิน (2524 : 80) กล่าวว่า ทัศนคติของบุคคลในเรื่องเดียวกันอาจแตกต่างกันตามมิติของทัศนคติเหล่านี้ คือ

1. ทิศทาง (Direction) หมายถึง การให้การสนับสนุนหรือไม่สนับสนุน ชอบหรือไม่ชอบ ซึ่งจะเน้นไปในด้านขององค์ประกอบความรู้สึก (Affective component) ถ้าจะบอกว่ามีทัศนคติในทางบวก ก็คือ มีความรัก การให้การสนับสนุน มีความเชื่อมั่น ส่วนในทางลบ ก็คือ เกลียด สงสัย คัดค้าน และทำลาย

2. ปริมาณ (Magnitude or extremity) หมายถึง ความชอบไม่ชอบ ซึ่งกล่าวแล้วในข้อ 1 มีความรุนแรงมากน้อยเพียงใด เราจะวัดทัศนคติเกี่ยวกับความชอบไม่ชอบให้มีความสัมพันธ์กับปริมาณ

3. ความเข้มข้น (Intensity or valance) หมายถึง ความเข้มข้นของความรู้สึกของทัศนคติ ซึ่งมีสิ่งอื่นมาเกี่ยวข้องเช่น ความมั่นใจ ความสำคัญของจุดมุ่งหมาย ถ้าทั้งสองอย่างนี้มีมากก็就会有ความเข้มข้นมาก ซึ่งความเข้มข้นนี้สัมพันธ์กับปริมาณ เช่น ทัศนคติที่มีต่ออาจารย์ที่สอนเราย่อมมีมากกว่าอาจารย์ที่ไม่เคยสอนเราเลย เพราะอาจารย์ที่สอนเรามีความสำคัญต่อเรามากกว่า

4. ความเด่น (Sallence) คือ ความพร้อมที่จะแสดงทัศนคติต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือมีท่าทีอย่างชัดเจน เช่น ความพร้อมที่จะโต้ตอบ ความพร้อมที่จะสนับสนุน

5. ความเด่นทางความรู้สึก (Affective salience) หมายถึง ระดับ (Degree) ของทัศนคติที่เป็นส่วนสำคัญ เต้นด้วยลักษณะของมันในองค์ประกอบของความรู้สึก

6. ความตรงข้าม (Ambivalence) หมายถึง การแสดงรายละเอียดของลักษณะตรงกันข้ามของทัศนคติ คนเราบางครั้งก็มีทั้งความชอบและไม่ชอบในขณะเดียวกันในของสิ่งนั้น ทำให้การตัดสินใจนั้นลำบากขึ้น เกิดความขัดแย้งในใจ หากมีลักษณะที่ตรงข้ามมาก ความเข้มข้นของทัศนคติจะน้อยลง

7. การแสดงออก (Overtness) หมายถึง ระดับความสำคัญขององค์ประกอบของการกระทำ (Action component) ในระดับที่มีแนวโน้มที่จะกระทำ คือ ธรรมชาติของทัศนคติ

8. ระดับใต้สำนึก (Consciousness) หมายถึง ระดับของความรู้ (Awareness) เกี่ยวกับทัศนคติ ทัศนคติอาจจะเป็นจิตสำนึก จิตใต้สำนึก หรือ ส่วนของจิตสำนึก

9. การเกาะกลุ่ม (Embeddedness or connectedness) หรือข้อมูลในการสนับสนุน หมายถึง จำนวนชนิดของทัศนคติที่ประกอบด้วยความรู้รายละเอียด หรือ องค์ประกอบที่เกี่ยวข้อง เช่น การเปลี่ยนแปลงของคนๆ หนึ่ง ย่อมมีแนวโน้มจากการได้รับอิทธิพลจากคนอื่นๆ การเกาะกลุ่มจะมีมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเกี่ยวข้องกับทัศนคติอื่นๆ มากน้อยเพียงใด

10. ความเปลี่ยนแปลง (Flexibility) หมายถึง ความสำคัญของการเปลี่ยนแปลง การต่อต้านของการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ ทัศนคติบางเรื่องก็เปลี่ยนได้ง่าย บางเรื่องก็เปลี่ยนได้ยาก ขึ้นอยู่กับความผูกพัน เช่น การได้เข้าไปมีส่วนร่วมในเรื่องนั้นๆ ถ้ามีความผูกพันมากก็เปลี่ยนแปลงได้ยาก

ทัศนคติเกี่ยวกับการเรียน

ได้มีนักวิชาการด้านการศึกษาได้ให้ข้ออธิบายในเรื่องนี้ ไว้ดังนี้

ประดินันท์ อุปรนัย (2537 : 129) กล่าวว่า ลักษณะสำคัญของทัศนคติ คือ เป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ มีอิทธิพลต่อการคิดและการแสดงพฤติกรรมของบุคคล และเป็นสภาพทางจิตใจที่เปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างยาก ทัศนคติของผู้เรียนมีผลต่อการจัดระบบการเรียนการสอนตรงที่ว่า ถ้าผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อผู้สอน หรือ ต่อบทเรียนที่ตนต้องเรียน ทัศนคติที่ดีดังกล่าวจะมีอิทธิพลทำให้ผู้เรียนเกิดความกระตือรือร้นหรือให้ความสนใจต่อบทเรียนหรือต่อการสอนนั้นๆ ของผู้สอน

ส่วนที่เกี่ยวกับครูผู้สอน ประดินันท์ อุปรนัย ยังได้กล่าวอีกว่า ผู้สอนควรมีความรู้ ความสามารถในการเนื้อหาวิชาที่สอนดี มีบุคลิกภาพดี และมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี คุณสมบัติเหล่านี้ นอกจากจะช่วยให้ผู้สอนสามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปได้โดยตลอดด้วยดีแล้ว ยังมีส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้สอนให้แก่นักเรียน และทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนจากผู้สอนด้วย ทัศนคติที่ดีดังกล่าว จะมีผลเป็นแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียน อยากแสวงหาความรู้ ซึ่งส่งผลไปถึงผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้ สำหรับในการจัดระบบการเรียนการสอนนั้น ผู้สอนมีบทบาทสำคัญอยู่ในทุกขั้นตอนของระบบ ฉะนั้นจึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้สอนจะต้องหมั่นแสวงหาความรู้ในด้านต่างๆ ให้มาก ทั้งนี้ในเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับพัฒนาการของผู้เรียน เรื่องเทคนิคการสอน และการนำเทคโนโลยีมาช่วยประโยชน์ในการสอน การติดตามประเมินผลการเรียนการสอนและการสอนซ่อมเสริมให้ผู้เรียนที่ไม่สามารถบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนตามที่ต้องการได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เรียนที่เป็นเด็ก

แนวความคิดเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา

ความหมายของการกวดวิชา

สุวัฒน์ สุขมลสันต์ (2530 : 34-40) การเรียนกวดวิชา คือ การเรียนบางวิชาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียน การเรียนนี้มีใช่เป็นการศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษาแล้ว เพื่อให้เรียนทันกับผู้อื่นหรือรู้มากกว่าผู้อื่น แต่เดิมการกวดวิชามุ่งเน้นเฉพาะการสอบเข้ามหาวิทยาลัย หรือ การสอบเข้าโรงเรียนเตรียมทหาร หรือ โรงเรียนพยาบาล แต่ในปัจจุบันการเรียนกวดวิชาครอบคลุมเกือบทุกวิชาที่มีการเรียนการสอน และเป็นการกวดวิชาในทุกระดับการศึกษา นับตั้งแต่การสอบแข่งขันเข้าเรียนระดับอนุบาล มัธยมศึกษาปีที่ 1 มัธยมศึกษาปีที่ 4 หรือ แม้แต่การสอบบรรจุเข้าทำงานก็ยังมีกวดวิชา บางครั้งการเรียนกวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกันเช่น ติว เรียนพิเศษ เรียนเสริม

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) กล่าวว่า การกวดวิชานั้นมิใช่เป็นการศึกษาเล่าเรียนที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเน้นเนื้อหาในบางเรื่อง บางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ได้ศึกษาไปแล้ว แต่ผู้สอนหรือผู้กวดวิชาต้องการจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชามีความสนใจเข้าใจ หรือ จำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรือ อนาคตอันใกล้ต่อผู้เข้ารับการกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอนภายในเวลาจำกัดและเป้าหมายที่แน่นอนนั้นก็คือ เพื่อใช้ประกอบการแข่งขัน

ปริญญ์ แก้วไทรนันท์ (2545 : 23) ได้อธิบายว่า การเรียนกวดวิชา หมายถึง การเรียนตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการนอกเวลาเรียนปกติ โดยไม่ใช้การศึกษาที่มีเนื้อหาใหม่ แต่เป็นการเรียนเน้นเนื้อหาในบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมดที่ผู้เรียนกวดวิชาได้เคยศึกษาไปแล้วจากการเรียนแบบปกติ โดยที่ผู้สอนจะเน้นให้ผู้เข้ารับการกวดวิชามีความสนใจเข้าใจ หรือ จำได้เป็นพิเศษ ทั้งนี้เพื่อหวังว่าผลความรู้เหล่านั้นจะเกิดประโยชน์โดยตรงทันที หรือ อนาคตอันใกล้ต่อผู้เรียนกวดวิชา เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งภายในเวลาจำกัด บางครั้งการเรียนกวดวิชามีคำอื่นที่ใช้เรียกกัน เช่น การติว การเรียนพิเศษ การเรียนเสริม เป็นต้น

ประยูร ศรีประสาธน์ (2529 : 58-68) กล่าวว่า การเรียนกวดวิชา เป็นคำกลางๆ ที่ใช้กันอยู่ทั่วไป ซึ่งอาจมีความหมายแฝงที่แตกต่างกัน นอกจากคำว่ากวดวิชาแล้ว ปัจจุบันยังมีคำอื่นอีกที่ใช้เรียกกันอย่างแพร่หลาย เช่น ติว ติววิชา เรียนพิเศษ เรียนเสริม เรียนปรับสภาพ เรียนเพิ่ม และเรียนเร่ง เป็นต้น คำเหล่านี้มีความหมายโดยเฉพาะแตกต่างกัน แต่คำที่คนทั่วๆ ไป นิยมได้แก่คำว่า กวดวิชา แทน ดังนั้นเพื่อให้เข้าใจตรงกันเมื่อเรากล่าวคำต่างๆ จึงให้คำนิยามต่างๆ เหล่านี้ ดังนี้

1. การเรียนซ่อมเสริม (Remedial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรม หรือ ประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเรียนตามปกติแล้วไม่ทันผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีความสามารถไม่เพียงพอ มีเวลาไม่พอ หรือ ขาดเรียน ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนให้ทัน หรือ เรียนให้ผ่านตามวัตถุประสงค์ขั้นต่ำในการเรียนหรือสถานศึกษาที่ได้กำหนดไว้ เป็นต้น หรือ อาจกล่าวสั้นๆ การเรียนซ่อมนั่นคือ การเรียนกวดวิชา ให้สามารถมีความรู้ความสามารถมากกว่า เหมือนการวิ่งกวด หรือ ไล่กวด ผู้อยู่ข้างหน้าให้ทันนั่นเอง

2. การเรียนเสริม (Extra Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเรียนตามปกติแล้วเรียนได้เก่งกว่าผู้อื่น เพราะเหตุผลต่างๆ เช่น มีเวลาเรียนมากกว่า มีสติปัญญาดี หรือ เพราะรู้เรื่องเหล่านั้นดีแล้ว ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนนั้นมีสิ่งอื่นได้เรียนรู้ ไม่ต้องเสียเวลาผู้อื่นหรือให้ผู้เรียนไล่กวดผู้อื่นที่อยู่ในระดับสูงกว่าตนเอง เช่น นักเรียนชั้นม. 4 เรียนกวด เพื่อสอบเทียบ ม. 6 นักเรียนชั้นม. 6 เรียนกวดวิชาเพื่อให้มีความรู้มากๆ ที่จะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้ เป็นต้น

3. การเรียนปรับสภาพ (Adapted Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่มีความรู้พื้นฐานทางวิชาการ หรือ ความพร้อมไม่เพียงพอที่จะไปเรียนร่วมกับผู้อื่นได้ จึงต้องมีการเรียนเพิ่มเติมและแก้ไข สิ่งเหล่านี้ก่อน เช่น นักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นิสิตนักศึกษาที่รับจากโครงการพิเศษต้องปรับสภาพภาษาอังกฤษก่อนเปิดเรียนภาคต้นก่อนที่จะไปเรียนรวมนิสิตนักศึกษาทั่วไป เป็นต้น

4. การเรียนแก้ไข (Corrective Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนเพื่อแก้ไขความรู้ความเข้าใจของผู้เรียนบางอย่างให้ถูกต้องในเมื่อสิ่งที่ผู้เรียนนั้นคลาดเคลื่อน หรือ ไม่ถูกต้องตามข้อเท็จจริง เช่น นักเรียนแก้ไขภาษาอังกฤษ เพราะว่าออกเสียงบางเสียงไม่ถูกต้องมานานแล้ว หรือ เรียนแก้ไขวิชาคณิตศาสตร์ เพราะว่าแนวคิดวิธีบางอย่างเกี่ยวกับการบวก ลบ คูณ และหาร ของหลักสูตรใหม่และเก่าแตกต่างกัน เป็นต้น การเรียนรู้ประเภทนี้มักเป็นการเรียนสิ่งที่ผู้เรียนรู้อยู่แล้วแต่ยังไม่ถูกต้อง จึงต้องมาเรียนเพื่อแก้ไขให้ถูกต้องขึ้น

5. การเรียนเร่งหรือการเรียนเร่งรัด (Accelerated Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนที่ฉลาด เพื่อให้เรียนให้มากขึ้นกว่าที่ควรจะเป็น ทั้งนี้ทำให้ผู้เรียนฉลาดยิ่งขึ้น เรียนรู้เนื้อหามากขึ้น และเรียนในชั้นที่สูงขึ้น ซึ่งการเรียนประเภทนี้จุดมุ่งหมายหลักมักได้แก่เรียนเร่ง(รัด) เพื่อสอบเทียบม. 3 และม. 6 เป็นต้น

6. การเรียนเฉพาะ (Specified Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนโดยเฉพาะ เพื่อให้เหมาะสมกับความต้องการหรือความสนใจเฉพาะบุคคลของผู้เรียน เช่น การเรียนเฉพาะวิชาภาษาไทย และวิชาคณิตศาสตร์ เป็นต้น

7. การเรียนพิเศษ (Special Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูจัดให้แก่ผู้เรียนนอกชั้นเรียน หรือ นอกหลักสูตร เช่น นักเรียน ม. 5 เรียนพิเศษวิชาภาษาอังกฤษกับชาวต่างประเทศวันอาทิตย์ หรือ เรียนพิเศษในวันหยุด เป็นต้น ผู้สอนวิชาต่างๆ นี้ มักเรียกว่า ครูพิเศษ หรือ ครูสอนพิเศษ เป็นต้น

8. การเรียนติว (Tutorial Learning) ได้แก่ การเรียนเนื้อหาวิชาหรือกิจกรรมหรือประสบการณ์ที่ครูหรือเพื่อนในชั้น (Peers or Classmate) หรือรุ่นพี่ (Senior Students) จัดให้แก่ผู้เรียนสำหรับเนื้อหาบางอย่างเป็นครั้งคราว ซึ่งนิยมจัดทำกันเป็นกลุ่มเล็กๆ หรือ เป็นการส่วนตัว เช่น นิสิตชั้นปีที่ 1 เรียนติวกับนิสิตชั้นปีที่ 4 หรือ นิสิตชั้นปีที่ 2 ติววิชาต่างๆ ก่อนสอบ เป็นต้น

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การเรียนกวดวิชา คือ การเรียนย้ำในสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมาแล้วในการเรียนปกติตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ แต่เน้นที่เนื้อหาบางเรื่องบางตอนของเนื้อหาทั้งหมด โดยใช้วิธีการหรือเทคนิคพิเศษในการทำให้ผู้เรียนจำได้ง่ายขึ้น สามารถนำไปใช้ได้รวดเร็ว ซึ่งเป้าหมายในการกวดวิชานั้นโดยมากเพื่อให้ผู้เรียนสามารถสอบแข่งขันเพื่อเข้าเรียนหรือเข้าทำงานในสถาบันหรือองค์กรที่ตนต้องการเข้าไปศึกษาหรือทำงานให้ได้

การเกิดระบบการเรียนกวดวิชาในปัจจุบัน

อภิชัย พันธเสน (2530 : 14) ได้กล่าวว่า จุดกำเนิดของการเรียนกวดวิชา คือ การเรียนการสอนตามความต้องการของผู้เรียนแต่ละบุคคล ซึ่งเรียนเพื่อให้มีความรู้แล้วนำไปใช้ในการสอบคัดเลือกเพื่อเรียนต่อหรือสอบแข่งขันเข้าทำงานในอาชีพที่ตนต้องการ ในปัจจุบันระบบการเรียนกวดวิชาได้กลายเป็นธุรกิจชนิดหนึ่ง เป็นการจัดการศึกษาที่มีเป้าหมาย เพื่อจุดประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งแน่นอนภายในเวลาจำกัด เป็นการ

จัดการศึกษาที่ให้ผลตอบแทนในรูปค่าจ้างสอนแก่ครูผู้สอนในอัตราที่สูง อาจกล่าวได้ว่า สาเหตุที่ทำให้เกิดระบบการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันนั้น เกิดจากความต้องการของนักเรียนหรือผู้ปกครองที่ต้องการให้บุตรหลานของตนมีความรู้เพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการสอบคัดเลือกเข้าเรียนหรือซ่อมนักเรียนที่เรียนอ่อนให้มีความรู้ความสามารถทันเพื่อนหรือเสริมนักเรียนที่เรียนเก่ง เพื่อให้มีความรู้เพิ่มขึ้นในวิชาที่สนใจ สาเหตุที่ก่อให้เกิดระบบการเรียนกวดวิชาในปัจจุบันพอจะจำแนกเป็นรายละเอียดได้คือ

1. สาเหตุที่เกิดจากผู้ปกครองนักเรียน พอดู สุวรรณทัต (2530 : 56) ได้กล่าวถึง ค่านิยมของผู้ปกครองนักเรียนในปัจจุบันว่า นิยมให้บุตรหลานของตนเรียนกวดวิชา ทั้งนี้เพราะค่านิยมเกี่ยวกับการเลือกโรงเรียนหรือสถาบันการศึกษาให้แก่บุตรหลานยังมีอยู่มาก เนื่องจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียงเป็นที่นิยมมีจำนวนจำกัด ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีความต้องการให้บุตรหลานของตนเข้าเรียนในโรงเรียนที่มีชื่อเสียง การที่บุตรหลานจะสามารถเข้าไปเรียนในโรงเรียนเหล่านั้นได้ทางหนึ่งก็คือ การผ่านการสอบคัดเลือกเข้าไปได้ ดังนั้นนักเรียนจึงต้องเรียนกวดวิชา เพื่อให้มีความรู้สอบเข้าในโรงเรียนที่ต้องการได้ นอกจากนี้ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2530 : 55) ยังให้ความเห็นสนับสนุนเพิ่มเติมว่า ผู้ปกครองบางคนพยายามศึกษาว่า สถาบันเรียนกวดวิชาแห่งใดที่มีคนไปเรียนมาก ก็พยายามจะส่งบุตรหลานของตนไปสมัครที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่า ถ้าได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่มีชื่อเสียงแล้วมักมีโอกาสร่วมกับอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงด้วย หรือ อาจรู้แนวข้อสอบเข้าเรียนต่อ อาจทำให้มีโอกาสอบเข้าในสถาบันที่ต้องได้มากกว่า จากเหตุผลดังกล่าว แสดงให้เห็นว่า ความต้องการของผู้ปกครองส่วนใหญ่ยังมีความเชื่อว่าการศึกษาสูงของบุตรหลานจะเป็นบันไดก้าวไปสู่ความสำเร็จ มีอาชีพที่มีศักดิ์ศรีและเป็นที่ยกย่องนับถือในสังคม อันเป็นเหตุให้นักเรียนที่สำเร็จการศึกษาชั้นประถมศึกษาต่างมุ่งที่จะเข้าเรียนต่อในชั้นสูงขึ้นไปจนถึงชั้นอุดมศึกษา

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่นๆ (2530 : 2) ได้สรุปผลการสัมมนาทางวิชาการ เรื่องการเรียนการสอนนอกเวลาในสถานศึกษาถึงความจำเป็นที่นักเรียนต้องเรียนกวดวิชาจนทำให้เกิดมีระบบการเรียนกวดวิชา คือ

1. ผู้ปกครองขาดความเข้าใจในการเรียนการสอนตามแนวหลักสูตรใหม่ ดังที่สุขสันต์ สายงาม (2529 : 146-147) ได้สำรวจพบว่า ความเข้าใจหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 ของผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนประถมศึกษาในกรุงเทพมหานครนั้น ผู้ปกครองมีความเข้าใจหลักสูตรด้านโครงสร้างและเนื้อหาเป็นจำนวนน้อยที่สุดในลำดับความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรทั้งหมด และมีความเข้าใจในด้านการเรียนการสอนน้อยเป็นอันดับรองลงมา ทำให้ผู้ปกครองไม่สามารถช่วยเหลือนักเรียนด้านการเรียนได้เท่าที่ควร

2. ผู้ปกครองขาดจิตวิทยาการสอนและวิธีการสอน ทำให้ไม่สามารถให้ความช่วยเหลือนักเรียนในการเรียนได้

3. ผู้ปกครองไม่มีเวลาดูแลบุตร เนื่องจากต้องประกอบอาชีพ จึงต้องหาคนมาดูแลบุตรแทน ซึ่งจากการวิจัยของจันทนีย์ กาญจนะโรจน์ (2530 : 44-46) พบว่า ผู้ปกครองร้อยละ 31.50 ไม่มีการให้คำปรึกษาเกี่ยวกับปัญหาวิชาคณิตศาสตร์ เนื่องจากไม่มีเวลาเพราะต้องประกอบอาชีพ โดยเฉพาะผู้ปกครองที่มีอาชีพค้าขาย ดังนั้นผู้ปกครองจึงให้ความรู้เพิ่มเติมวิชาคณิตศาสตร์แก่นักเรียน โดยการให้เรียนกวดวิชาล่วงหน้าในขณะปิดภาคเรียนและในขณะที่ยังเรียนอยู่ร้อยละ 11

นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและสมาคมอื่นๆ (2531 : 2-3) ยังได้ระบุถึงการเรียนกวดวิชาที่มีสาเหตุมาจากผู้ปกครองไว้ว่า

1. ผู้ปกครองมีความคิดเห็นว่าการสอบคัดเลือกเข้าเรียนต่อในระดับต่าง ๆ นั้นจะต้องใช้ความรู้ที่เกินกว่าหลักสูตรที่เรียนอยู่ หากนักเรียนได้รับความรู้เพิ่มมากขึ้น โอกาสที่จะได้เปรียบในการแข่งขันย่อมมีมากกว่า

2. ผู้ปกครองประสงค์ที่จะให้นักเรียนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ระหว่างรอผู้ปกครองมารับกลับบ้านหรือระหว่างปิดภาคเรียน

3. ผู้ปกครองมีความเชื่อมั่นในการเรียนกวดวิชานอกเวลาของโรงเรียนที่บุตรหลานเรียนอยู่ในเวลาปกติมากกว่าที่จะให้ผู้อื่นจัดให้ ซึ่งนอกจากจะช่วยให้นักเรียนได้เรียนทันผู้อื่นแล้วยังมีความปลอดภัยแก่นักเรียนอีกด้วย

2. สาเหตุที่เกิดจากตัวนักเรียน ตัวนักเรียนมีส่วนก่อให้เกิดระบบการเรียนกวดวิชา เนื่องจากนักเรียนมีเป้าหมายต้องการเรียนต่อในระดับสูงจนถึงชั้นมหาวิทยาลัย เป้าหมายของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนที่แน่นอนก็คือ เพื่อใช้ประกอบการแข่งขัน เนื่องจากสังคมปัจจุบันการแข่งขันมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการให้คุณค่าแก่ผู้ชนะค่อนข้างสูง อภิชัย พันธเสน (2530 : 15-17) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการเรียนกวดวิชาของนักเรียนว่า เพราะสังคมของเราจัดการศึกษาโดยนิยมยกย่องคนเก่ง การคัดเลือกคนเก่งเพื่อเรียนต่อหรือทำงาน มักจะยึดถือความรู้เป็นเกณฑ์สำคัญในการคัดเลือกโดยพยายามจัดความรู้ดังกล่าวให้มีมาตรฐานเดียวกันหมดและความรู้เหล่านั้นจำเป็นต้องใช้ความจำ จึงทำให้เกิดระบบการเรียนกวดวิชาเพื่อตอกย้ำให้นักเรียนสามารถจดจำความรู้ได้อย่างแม่นยำเพื่อนำไปใช้สอบคัดเลือกแข่งขัน

การแข่งขันและปัจจัยประกอบ (ไพฑูรย์ สินลารัตน์. 2529 : 69-72)

เมื่อการแข่งขันเป็นสาเหตุประการหนึ่งในฐานะที่เป็นเครื่องกระตุ้นในการกวดวิชาจึงจำเป็นต้องเข้าใจถึงเหตุผลของการแข่งขัน การแข่งขันเกิดมีขึ้นก็ต่อเมื่อมีการให้รางวัลแก่ผู้ชนะค่อนข้างสูงและเป็นที่แน่นอนว่าการกำหนดจำนวนผู้มีสิทธิ์ที่จะเข้าสู่งการแข่งขัน และผู้ที่สามารถจะผ่านไปถึงเป้าหมายที่เรียกว่า ผู้ชนะนั้นมีจำนวนจำกัดและยังผลตอบแทนสำหรับผู้ที่มีชัยชนะสูงก็ยิ่งให้มีการแข่งขันมีลักษณะที่แหลมคมยิ่งขึ้น ในสังคมที่ให้คุณค่าการศึกษาในระดับสูงขึ้นไป โดยเฉพาะในบางสาขาที่ยังมีการยอมรับอย่างแพร่หลาย เช่น วิชาแพทยศาสตร์ สัตวแพทย์ ทันตแพทย์ และเภสัชศาสตร์ เป็นต้น การแข่งขันเข้าสู่เป้าหมายบางอย่างดังกล่าว จึงเป็นความจำเป็นเนื่องจากจะมีความแตกต่างกันอย่างชัดเจน สำหรับชีวิตของผู้ที่สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาเหล่านี้ เมื่อเทียบกับสาขาอื่นๆ หรือ เทียบกับสาขาที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษาต่อ

อย่างไรก็ตามการแข่งขันไม่ใช่เหตุผลเดียวที่จะอธิบายการกวดวิชา ยังมีปัจจัยร่วมอีกหลายปัจจัยที่เป็นเหตุจูงใจให้มีการกวดวิชา ปัจจัยร่วมอื่นๆ อาจจะจำแนกได้ดังนี้

1. การคัดเลือกที่วัดผลโดยถือเอาฐานความรู้เป็นเกณฑ์
2. ความพยายามในการจัดให้ความรู้ดังกล่าวมีมาตรฐานเดียวกันหมด
3. ความรู้ดังกล่าวมีแนวโน้มที่จะต้องใช้ความจำเป็น เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของความสำเร็จในการวัดผล

ทั้งสามประเด็นนี้เป็นปัจจัยที่สำคัญที่จูงใจให้มีการกวดวิชา นอกเหนือไปจากปัจจัยที่มีความจำเป็นที่ต้องแข่งขันเพื่อผลลัพธ์ที่ต่างกันมากในอนาคต โดยปกติการวัดผลของการแข่งขัน ผู้ทำการคัดเลือกมักจะถือเอาฐานความรู้เป็นหลักเกณฑ์ที่สำคัญในการคัดเลือกเบื้องหลังความคิด ที่เป็นเช่นนี้สืบเนื่องมาจากการศึกษาที่เริ่มมาจากยุคสังคมศักดินา กล่าวคือ ผู้ที่ควรจะได้รับโอกาสทางการศึกษานั้นควรจะเป็นชนชั้นสูงหรือ

ควรเป็นชนชั้นผู้ปกครองเท่านั้น และโดยปกติลูกหลานชนชั้นผู้ปกครองจะเป็นผู้ที่มีโอกาสทางการศึกษาและมีความรู้มากกว่า ฉะนั้นการถือเอาฐานความรู้จึงเป็นการคัดเลือกชนชั้นที่ถูกปกครองไปจากขบวนการศึกษาโดยปริยาย การศึกษาจึงเป็นเครื่องมือในการรักษาสถานภาพของชนชั้นผู้ปกครองเอาไว้ ต่อมาในระยะหลังเมื่อสังคมมีสภาพเป็นประชาธิปไตยมากขึ้น และอีกส่วนหนึ่งเป็นเพราะการศึกษาได้ขยายตัวมากขึ้น บุตรหลานและพ่อค้าและอุตสาหกรรมก็สามารถได้รับการศึกษามากขึ้น มีการเผยแพร่ความคิดว่า มนุษย์ทุกคนที่เกิดมาควรจะมีสิทธิเท่าเทียมกัน แนวคิดที่ว่า การศึกษาจะต้องผูกขาดไว้สำหรับชนชั้นผู้ปกครองจึงถูกทำลายลง แต่การวัดผลโดยถือเอาฐานความรู้ยังดำเนินต่อไปภายใต้คำอธิบายของคำว่า ยุติธรรมและประสิทธิภาพ กล่าวคือ เนื่องจากโอกาสที่จะให้การศึกษาในระดับสูงแก่ทุกคนเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ ฉะนั้นผู้มีสิทธิ์ที่ได้รับโอกาสทางการศึกษาเพิ่มขึ้นนั้นควรจะเป็นผู้ที่มีความฉลาด เพราะหากทุกคนได้รับโอกาสทางการศึกษาเท่าเทียมกันแล้ว ผู้ที่ฉลาดหรือผู้ที่มีความสามารถทางการศึกษามากกว่าควรจะได้รับคัดเลือกให้ศึกษาสูงขึ้นไป ทั้งนี้เพราะบุคคลดังกล่าวจะเป็นผู้มีความสามารถเรียนรู้ เข้าใจวิชาการขั้นสูงขึ้นไปง่าย ทำให้ง่ายต่อการให้การศึกษา ซึ่งก็หมายความว่า จะช่วยให้สามารถจัดการศึกษาให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ตรรกะของการกวดวิชาในระดับต่าง ๆ

เป้าหมายของการกวดวิชา คือ การแข่งขันและเป้าหมายของการแข่งขันในที่สุดก็เพื่อให้ได้มาซึ่งวิทยฐานะเพื่อก้าวไปสู่การแข่งขันในระดับสูงขึ้นไป ในที่สุดก็เป็นการปูทางไปสู่โอกาสและทางเลือกที่ดีกว่าในอนาคต ทั้งหมดนี้เป็นตรรกะของการกวดวิชาทุกระดับนั่นเอง อย่างไรก็ตามในแต่ละระดับและวิธีการยังมีตรรกะที่ละเอียดปลีกย่อยแตกต่างกันไป

ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในสถานศึกษาหลายแห่งจะมีพฤติกรรมการเรียนการสอนเช่นเดียวกับโรงเรียนกวดวิชา กล่าวคือ โรงเรียนจำนวนมากจะสอบวิชาในลักษณะที่เป็นการเพิ่มระดับความให้แก่นักเรียนระดับมัธยมปีที่ 4 แต่เพียงระดับเดียวเท่านั้น ครั้นถึงระดับมัธยมปีที่ 5 และ 6 โรงเรียนจะมีพฤติกรรมคล้ายกับโรงเรียนกวดวิชา กล่าวคือ จะเริ่มเน้นการเรียนการสอนในวิชาที่ใช้สอบคัดเลือกเข้าสถาบันการศึกษาเป็นพิเศษ วิชาใดที่ไม่ได้จัดในการสอบคัดเลือกจะไม่ได้รับความสนใจเท่าที่ควร ด้วยเหตุนี้ในอดีตนักเรียนระดับมัธยมปีที่ 5 เป็นจำนวนมากสอบเทียบความรู้มัธยมศึกษาปีที่ 6 พร้อมกันนั้นก็เรียนกวดวิชาจากสถาบันข้างนอกด้วย ซึ่งอาจารย์ส่วนใหญ่ก็ล้วนมาจากโรงเรียนที่มีชื่อเสียงในการสอบเข้าสถาบันอุดมศึกษาและอาจารย์จากสถาบันอุดมศึกษาเอง จึงนับว่าเป็นการกวดวิชาที่เข้มข้น ในหลายกรณีผู้ที่กวดวิชาในระดับม. 5 นี้ ก็สามารถเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ จึงเกิดความห่วงใยจากกระทรวงศึกษาธิการว่า นักเรียนจะไม่ได้เรียนครบหลักสูตร จึงได้หาทางแก้ไข และแก้ปัญหาเฉพาะหน้าในปัจจุบันก็เพียงแต่ของทบวงมหาวิทยาลัยไม่รับใบสมัครจากผู้ที่มาจากการสอบเทียบความรู้และที่แน่นอนที่สุดก็คือ มีโรงเรียนกวดวิชาอย่างเข้มข้นกวดวิชาเฉพาะในสาขาวิทยาศาสตร์ เพื่อการเตรียมสอบเข้าศึกษาในวิชาที่จะมีอาชีพมั่นคง โดยเฉพาะวิชาในกลุ่มแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์บางสาขาเป็นการแข่งขันที่รุนแรงที่สุด

อย่างไรก็ตามในระดับมัธยมศึกษา มีลักษณะโรงเรียนกวดวิชาอีกแห่งหนึ่งที่มีเหตุผลสมควรเนื่องจากช่องว่างทางเศรษฐกิจและการศึกษา กล่าวคือ การศึกษาผู้ใหญ่ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ทั้งนี้เพื่อเปิดโอกาสให้เด็กที่ไม่มีโอกาสทางการศึกษาตามปกติ เนื่องจากมีภาระหน้าที่ที่ต้องหาเลี้ยงชีพตนเอง ได้มีโอกาสทางการศึกษาสามัญ และสามารถที่จะมีโอกาสการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้

อย่างไรก็ตาม ภาพรวมของการกวตวิชาที่ได้จากสถานศึกษาที่จัดสอนการกวตวิชานั้นเป็นเพียงภาพสะท้อนบางส่วนของกระบวนการการกวตวิชาทั้งหมดที่กล่าวมา แต่ขณะเดียวกันเป็นระบบการศึกษาที่สอดคล้องกันทั้งระบบ โดยเฉพาะในส่วนที่วัดออกมาเป็นตัวเลขได้ชัดเจนการเข้าศึกษาในวิชาที่เกี่ยวกับแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ ที่ยังไม่มีเรื่องปัญหาตลาดแรงงานจะมีความเข้มข้นของการแข่งมากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การเตรียมตัวให้บุตรของผู้ปกครองก่อนคลอด ก่อนวัยอนุบาล วัยอนุบาล ตลอดจนประถมและมัธยมศึกษา ตามลำดับ และเนื่องจากนักเรียนหญิงมากกว่าชายที่กวตวิชา ในบรรดานักเรียนหญิงจึงมีมากกว่านักเรียนชาย แต่โอกาสที่จะเข้าศึกษาต่อกลับมีน้อยกว่า ซึ่งยิ่งทำให้การแข่งขันในระหว่างนักเรียนชายและนักเรียนหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายเข้มข้นกว่า ที่เด่นชัดอีกประการหนึ่งก็คือ ผู้ที่มีผลการเรียนปานกลางและผลการเรียนดี รวมทั้งผู้ที่มีฐานะปานกลางและผู้ที่มีฐานะดีเป็นผู้ที่กวตวิชามากกว่าผู้อื่น เพื่อเพิ่มโอกาสที่มีมากอยู่แล้วให้สูงขึ้น และถ้าหากวิชาชีพที่แข่งขันกันเข้าศึกษามีมากนั้น เป็นวิชาที่อาจจะสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจในอนาคตของผู้สำเร็จการศึกษาได้ดีแล้ว ก็เป็นเครื่องยืนยันของการใช้การศึกษารักษาสถานภาพทางชนชั้น แทนที่จะใช้การศึกษาเป็นเครื่องลดความแตกต่าง

ลักษณะของการกวตวิชาเพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยในปัจจุบัน

การเรียนกวตวิชาในลักษณะของการเรียนเพื่อผลประโยชน์ของการศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยเป็นประการสำคัญ การเรียนกวตวิชาดังกล่าวแบ่งเป็น 5 ลักษณะ คือ

1. การเรียนกวตวิชาโดยการจ้างครูมาสอนเองที่บ้าน ลักษณะนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเรียนเสริมวิชาที่ผู้เรียนยังอ่อนอยู่ หรือ เป็นการเพิ่มพูนวิชาที่เป็นประโยชน์ต่อการสอบคัดเลือกอันได้แก่ วิชาเกี่ยวกับภาษาคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์เป็นหลัก ผู้ที่ทำหน้าที่สอนเหล่านี้มีทั้งมาจากครูโรงเรียน นิสิต นักศึกษา และบัณฑิตจากมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ตลอดจนอาจารย์ในมหาวิทยาลัยเอง

2. การเรียนในสถานศึกษากวตวิชาที่เปิดสอนตลอดปี สถานศึกษากวตวิชาลักษณะนี้อาจจะจัดในสถานศึกษาบางแห่งที่มีชื่อเสียงโดยมีคณะอาจารย์ในสถาบันนั้นเป็นผู้สอน หรือ ในสถานกวตวิชาจัดตั้งขึ้นเป็นการเฉพาะ โดยรับสมัครผู้เรียนทั่วไป แนวการสอนก็เป็นการเตรียมตัวผู้เรียนในด้านการสอบเข้าศึกษาต่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในระดับอุดมศึกษา รวมทั้งการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบด้วย

3. การเรียนในสถานกวตวิชาที่เปิดสอนในช่วงก่อนสอบ ซึ่งเป็นการกวตวิชาในลักษณะของการติวเข้มที่เป็นการเฉลยข้อสอบและการแก้งข้อสอบเป็นสำคัญ การกวตวิชาในช่วงก่อนสอบโดยเฉพาะก่อนสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยนี้ ผู้เรียนส่วนใหญ่จะเป็นพวกเด็กนักเรียนในต่างจังหวัดที่ไม่มีโอกาสเรียนกวตวิชาตลอดปี ก็จะมาเรียนกวตวิชาในช่วงก่อนสอบ ส่วนเด็กนักเรียนในกรุงเทพมหานครมักจะไม่เรียนกวตวิชาในช่วงนี้ เพราะได้เรียนกวตวิชาในสถาบันที่เปิดสอนตลอดปีมาแล้ว

4. การเรียนกวตวิชาในโรงเรียนของตน โดยเฉพาะในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครหรือมัธยมศึกษาขนาดใหญ่ในจังหวัดต่าง ๆ จะเปิดการสอนกวตวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัยให้แก่เด็กนักเรียนของตน เพื่อในสามารถแข่งขันกับนักเรียนโรงเรียนอื่นด้วย การกวตวิชาในลักษณะนี้จะเริ่มตั้งแต่ภาคที่สองของปีการศึกษา ในบางโรงเรียนเด็กนักเรียนในระดับมัธยมปีที่ 6 เกือบจะไม่ได้เรียนอะไรเลยในช่วงภาคศึกษาที่ 2 จะใช้เวลาเพื่อการเตรียมตัวสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย และในบางโรงเรียนเด็กระดับนี้สามารถไปสอบเทียบ ม. 6 ได้ตั้งแต่ตอนยังอยู่ในชั้นม. 4 หรือ ม. 5 แล้ว เด็กที่สอบเทียบได้เหล่านี้ เกือบจะไม่มาเรียนเลยในช่วงภาคการศึกษาที่ 2 เพราะถือว่าตนสอบได้ ม. 6 แล้ว บางโรงเรียนจะมีเด็กประเภทนี้กว่าครึ่งห้อง เด็กพวกนี้ใช้เวลาดูหนังสือ หรือ เรียนในวิชาที่จำเป็นสำหรับการสอบคัดเลือก

เข้าเท่านั้น ไม่สนใจเรียนวิชาหรือทำกิจกรรมอื่นใดที่โรงเรียนจัดขึ้น โรงเรียนมัธยมส่วนใหญ่ก็จะมุ่งเสริมเด็กประเภทนี้ด้วยเป็นเด็กเรียนเก่ง หากสอบคัดเลือกได้ดีจะเป็นการนำชื่อเสียงให้แก่โรงเรียน บางโรงเรียนก็จะจัดกิจกรรมกวดวิชาเป็นพิเศษให้ เพื่อให้สอบได้คณะที่ต้องการ ส่วนใหญ่จะเป็นคณะแพทยศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ สำหรับโรงเรียนมัธยมทั่วไป ก็มักจะให้มีการกวดวิชาเพื่อการสอบคัดเลือกเข้ามหาวิทยาลัย ในช่วงภาคปลายของปีการศึกษา และที่ทำกันอยู่มากก็คือ การกวดให้มีการเรียนกวดวิชาภายหลังการสอบไล่ประจำปีเสร็จแล้ว

5. ลักษณะการสอบ Pre-Entrance เพื่อเป็นการทดสอบความรู้ก่อนสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งอาจมีการทำโดยคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยต่างๆ หรือ สถาบันที่จัดตั้งขึ้นเพื่อทำการทดสอบความรู้ดังกล่าวนี้ การสอบ Pre-Entrance นี้เป็นสิ่งหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอยู่มากในปัจจุบัน

สราวุธ กิตติวรภัทร (2539 : 3-6) อธิบายว่า กลยุทธ์การสอนกวดวิชาไว้ได้หาแนวทางในการสอนซึ่งปัจจุบันสามารถแบ่งลักษณะของการสอนออกเป็น 4 แนว ดังนี้

แนวที่ 1 เน้นความเข้าใจ การให้ความรู้อย่างเป็นลำดับจากง่ายไปสู่ยาก แจกแจงรูปแบบเนื้อหาความรู้ให้เด่นชัด ทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น

แนวที่ 2 เน้นการการแก้งข้อสอบ สร้างภาพว่าเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่สอนตรงกับแนวข้อสอบ เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหรือบางครั้งถึงกับกล่าวว่า เอกสารประกอบการสอนตรงกับแนวข้อสอบมากกว่าครึ่ง

แนวที่ 3 เน้นการสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร จนเกิดสิ่งที่นักเรียนยุคปัจจุบันเรียกว่า "สูตรลัด" ซึ่งจะช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ แต่ก็ต้องจำสูตรเหล่านั้นเข้าไปในห้องสอบ อาจารย์กลุ่มนี้จะเน้นทำทุกอย่างเป็นสูตรไว้หมดแล้ว เพื่อให้นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้ และเป็นการจัดรูปแบบปัญหาไปในตัว

แนวที่ 4 เน้นการแก้ปัญหาด้วยวิธีแปลกๆ ด้วยการใช้ความรู้ที่ไม่มีในหลักสูตรทั่วไป แต่สามารถแก้ปัญหาได้เร็วกว่า ซึ่งนักเรียนในยุคปัจจุบันจะเรียกสิ่งนี้ว่า เทคนิค คำว่า เทคนิค หมายถึง การทำโจทย์ด้วยวิธีใหม่ที่ง่ายและสั้นกว่าเดิม ซึ่งถ้าเด็กนักเรียนที่ไม่เคยพบเห็นวิธีดังกล่าวมาก่อน ก็จะทำให้เกิดความรู้สึกตื่นตาตื่นใจอยู่ไม่น้อย โดยเฉพาะเด็กประเภท Technique Seeker จะชอบอาจารย์ประเภทนี้

นอกจากนี้ได้ทำการสรุปรูปแบบการสอนในวิชาคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์และพื้นฐานวิศวกรรม

1. สอนคนเดียวต่อวิชา และเปิดสอนเพียงวิชาเดียว
2. สอนหลายคนต่อวิชา และเปิดสอนเพียงวิชาเดียว
3. สอนคนเดียวต่อวิชา และเปิดสอนหลายวิชา
4. สอนหลายคนต่อวิชา และเปิดสอนหลายวิชา

เหตุผลต่างๆ ที่นักเรียนนิยมเรียนกวดวิชามีดังต่อไปนี้

1. เหตุผลทางวิชาการ

1.1 ต้องการแก้ไขข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดทดแทนความรู้ที่ขาดหายไป เพื่อให้ทันเพื่อนร่วมชั้น หรือ เพื่อนร่วมรุ่น

1.2 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมจากที่เรียนรู้แล้วในหลักสูตรที่ตนได้เรียนรู้แล้วเพื่อนให้ตนมีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้น

1.3 ต้องการเรียนเนื้อหาวิชาเพิ่มเติมเพื่อสามารถเรียนลัดไปชั้นหรือหลักสูตรที่สูงกว่าได้

1.4 ต้องการทบทวน ตรวจสอบ หรือให้แน่ใจเนื้อหาต่างๆ ที่ตนเรียนหรือรู้อยู่เพื่อให้แม่นยำมากขึ้นในการสอบเลื่อนระดับที่ตนเรียนอยู่ในปัจจุบัน หรือ ระดับที่สูงกว่าหรือในตำแหน่งหน้าที่ต่างๆ ที่ตนสอบแข่งขันเพื่อบรรจุ

1.5 ต้องการเรียนปูพื้นฐานความรู้บางอย่างที่มีการเรียนรู้เป็นลำดับขั้นเพื่อให้สามารถเรียนรู้เนื้อหาขั้นที่ยากยิ่งขึ้นไปได้

2. เหตุผลทางสติปัญญาและจิตวิทยา

2.1 สติปัญญาของผู้เรียนแตกต่างกัน ทำให้เรียนรู้ได้มากน้อยแตกต่างกันในเวลาเท่าๆ กัน

2.2 ความแตกต่างระหว่างบุคคล ทำให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนรู้ เจตคติ และแรงจูงใจในการเรียนแตกต่างกัน จึงเรียนรู้ได้มากน้อยแตกต่างกันในสถานการณ์ที่คล้ายคลึงกัน

3. เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอน

3.1 จุดประสงค์การเรียนรู้ตั้งไว้สูงมากเกินไป ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเรียนได้ประสบผลสำเร็จ

3.2 จุดประสงค์การเรียนการสอนไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลเท่าที่ควร เช่น ไม่มีหลักสูตรสำหรับนักเรียนที่เรียนอ่อน และนักเรียนที่เรียนเก่ง แต่มุ่งสนองความต้องการเฉพาะนักเรียนที่มีความรู้ระดับปานกลางเป็นส่วนใหญ่ ทำให้นักเรียนที่เรียนอ่อนและนักเรียนที่เรียนเก่งมีปัญหาในการเรียน

3.3 หลักสูตรไม่ได้คำนึงถึงความแตกต่างทางสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ วัฒนธรรมของผู้เรียนที่แตกต่างกันมากเท่าที่ควร ทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการเรียนหรือไม่เข้าใจความแตกต่างเหล่านี้

3.4 จุดประสงค์เชิงพฤติกรรมในการเรียนของนักเรียนแต่ละชั้น และในแต่ละระดับมีมากเกินไป และแยกย่อยมากเกินไป จะทำให้ผู้สอนและผู้เรียนไม่สามารถทำได้สำเร็จทุกอย่างในเวลาจำกัด

3.5 หลักสูตรการสอนไม่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลของสถานศึกษาที่ผู้เรียนต้องการทำการศึกษาต่อไป เช่น ในกรณีของการกวาดวิชาภาษาอังกฤษเข้ามหาวิทยาลัย เพราะว่า วิธีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน เน้นการเรียนการสอนเพื่อสื่อความหมาย (Communication Approach) แต่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเน้นการทดสอบแบบโครงสร้าง (Structurism) จึงทำให้ผู้เรียนมีปัญหาในการทำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย นักเรียนจึงต้องขวนขวายหาที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษตามแนวทางที่ข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยเคยออกในปีที่ผ่านมา มา เป็นต้น

3.6 หลักสูตรกำหนดให้โรงเรียนสอนในสิ่งที่เป็นไปได้ หรือ เป็นไปได้น้อยมากในทางปฏิบัติ เกี่ยวกับการเรียนรู้เชิงพฤติกรรม และให้มีการเรียนซ่อมในกรณีที่นักเรียนไม่อาจบรรลุสิ่งที่สอนได้ เพราะในทางปฏิบัติโรงเรียนโดยมากไม่อาจทำได้ เพราะสาเหตุมากมาย เช่น โรงเรียนขาดห้องเรียนสำหรับเรียนซ่อม ขาดอุปกรณ์การสอน ขาดงบประมาณดำเนินงาน ทำให้ผู้เรียนไม่เห็นความสำคัญ ขาดความสนใจในเนื้อหาวิชา ปัญหาต่างๆ เหล่านี้ทำให้การเรียนการสอนซ่อมที่ทางโรงเรียนและหลักสูตรกำหนดไม่ได้ผลดีเท่าที่ควร (สายใจ ชาญวิทย์, 2527 : 102) ดังนั้นถ้านักเรียนประสงค์ที่จะเรียนต่อในระดับสูงกว่า เช่น ในระดับมหาวิทยาลัย จึงต้องฟังการกวาดวิชาอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

4. เหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม

4.1 สังคมปัจจุบันนี้มีการแข่งขันกันในระดับต่างๆ รวมทั้งการแข่งขันทางด้านการศึกษาด้วย เพราะโรงเรียนและสถานศึกษามีการแต่งตั้งตำแหน่งหน้าที่การงานที่มีจำนวนจำกัดไม่เพียงพอสำหรับนักเรียนและบัณฑิตที่สำเร็จการศึกษามาแล้ว จึงทำให้บุคคลเหล่านี้พยายามขวนขวายหาความรู้ให้มากที่สุดเท่าที่สามารถจะทำได้เพื่อแข่งขันกับผู้อื่น ผลที่ตามมาส่วนหนึ่งก็คือการต้องเรียนกวาดวิชา

4.2 สังคมมีค่านิยมยกย่องคนเก่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนเรียนเก่ง ซึ่งเป็นที่ภาคภูมิใจของพี่น้องและวงศ์ตระกูล จึงทำให้ทุกคนพยายามเรียนให้มากที่สุดและสูงที่สุด เช่น พยายามเรียนให้ได้สำเร็จระดับมหาวิทยาลัย โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยของรัฐที่มีชื่อเสียงซึ่งมีอยู่จำนวนจำกัด จึงทำให้มีการแข่งขันมากยิ่งขึ้น โดยบุคคลต่างๆ เหล่านี้ ส่วนหนึ่งอาจไม่สนใจด้วยซ้ำว่า เรียนสำเร็จแล้วจะมีงานทำหรือไม่ก็ตาม แต่ต้องการเป็นคนเก่งของพ่อแม่เพื่อให้ทุกคนเห็นความสำคัญของตน

4.3 จากการถูก "ลัทธิเอาอย่าง" บังคับให้จำยอมต้องกวดวิชา ซึ่งอาจเกิดจากผู้ปกครองชักจูง ชี้นำ เกลี้ยกล่อม หรือ ช่มชู้ให้นักเรียนกลัวว่า การไม่เรียนกวดวิชานั้นเป็นปมด้อยของเด็ก จะทำให้เด็กเรียนแข่งขันหรือสอบแข่งขันสู้คนอื่นไม่ได้ เพราะว่าคนอื่น ๆ ก็เรียนกัน ทำให้นักเรียนต้องเรียนกวดวิชาด้วยเพื่อตามใจผู้ปกครองหรือบางกรณีนักเรียนก็บีบบังคับให้ผู้ปกครองเห็นความจำเป็นว่า ตนเองต้องเรียนกวดวิชา เพราะว่าเพื่อน ๆ เขาเรียนกันจนเป็น "แฟชัน"

ดังนั้นจะสังเกตได้ว่า เหตุผลของการที่คนจะเรียนกวดวิชานั้นมีมากมาย พอสรุปได้ว่า สาเหตุใหญ่ ๆ ที่ทำให้คนนิยมเรียนกวดวิชานั้นเนื่องมาจากเหตุผลทางวิชาการ เหตุผลทางสติปัญญาและจิตวิทยาของผู้เรียน เหตุผลเกี่ยวกับหลักสูตรการเรียนการสอนที่ไม่เหมาะสม และเหตุผลจากการถูกบังคับทางสังคม ปัจจัยที่สำคัญเหล่านี้อาจกล่าวได้ว่ามาจากปัญหาการศึกษาในปัจจุบันได้แก่ ความไม่เหมาะสมของหลักสูตรการเรียนการสอน ความจำกัดของโอกาสทางการศึกษาในระดับสูง และความจำกัดของโอกาสทางอาชีพ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดที่ส่งผลให้ปัจจัยอื่นตามมาในการให้ผู้เรียนต้องพยายามดิ้นรนเข้าสู่ตลาดการกวดวิชา

5. สภาพการแข่งขันทางโอกาส

ดังที่ได้กล่าวแล้วว่า สภาพการแข่งขันทางโอกาสในปัจจุบันมีสูงมาก เช่น ตำแหน่งงานมีน้อย โรงเรียนดี ๆ มีน้อย มหาวิทยาลัยปิดโดยเฉพาะของรัฐมีน้อย สิ่งเหล่านี้บีบบังคับให้คนต้องกวดวิชาเพื่อแข่งขันกันมากยิ่งขึ้น

เป้าหมายของการเรียนกวดวิชา

1. เป้าหมายของผู้เรียน ขึ้นอยู่กับความสามารถของสมอง ร่างกาย และจิตใจ การที่ผู้เรียนเรียนกวดวิชาตั้งเป้าหมายไว้สูงจนเกินไปก็ยากที่ตนจะประสบความสำเร็จ ดังนั้นผู้เรียนต้องรู้จักตนเอง รู้จักประมาณความสามารถของตนเอง

2. การสอนของครู/อาจารย์โรงเรียนกวดวิชา การสอนของครูมีความสำคัญมากสำหรับการสอนกวดวิชา เพราะว่าการสอนแบบนี้แตกต่างจากการสอนประจำในห้องเรียนมาก กล่าวคือ ผู้สอนต้องให้ความสำคัญของความแตกต่างของแต่ละบุคคลของผู้เรียนมากกว่าการสอนในห้องเรียน รวมทั้งเอาใจใส่ ความรัก และความห่วงใยเป็นรายบุคคลด้วย

3. อุปกรณ์และตำราในการเรียนการสอน มีความสำคัญสำหรับการเรียนการสอนในการกวดวิชา เพราะผู้ทำการสอนกวดวิชาต้องจัดทำขึ้นใหม่ให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ของการเรียนกวดวิชาในแต่ละครั้ง อุปกรณ์การสอนต่างๆ นั้น มีความจำเป็นมากที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ เช่น โทรทัศน์วงจรปิด วีดีโอ เป็นต้น

4. ความตั้งใจและความสนใจของผู้เรียนและผู้สอน มีนักเรียนและผู้เรียนจำนวนไม่น้อยที่เรียนกวดวิชาเพราะความจำใจบางอย่าง เช่น อาจถูกผู้ปกครองบังคับให้เรียน หรือ เรียนตามแฟชันของเพื่อน ทำให้ความตั้งใจและความสนใจในการเรียนมีไม่มากหรือไม่นานพอ และก็มีครู/อาจารย์บางท่านสอนกวดวิชาเพราะความจำใจบางอย่างเช่นกัน เช่น สภาพเศรษฐกิจบีบบังคับหรือได้รับการร้องขอจากผู้เรียนหรือผู้ปกครอง

เป็นต้น บางครั้งมีความตั้งใจและความสนใจจะทำการสอนจริงแต่ก็ต้องสอนมากชั่วโมง จึงยอมทำให้ความตั้งใจและความสนใจจริงลดหย่อนลง สิ่งต่างๆ ดังกล่าวนี้อาจมีผลต่อประสิทธิภาพของการเรียนการสอนกวดวิชาอย่างมาก

ดังนั้น การเรียนกวดวิชาหรือการเรียนพิเศษ เป็นการเพิ่มความรู้หรือประสบการณ์ ขณะที่พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ เปิดโอกาสให้คนเรียนรู้ตลอดชีวิต โดยแบ่งความรู้ออกเป็น ในระบบ คือ การเรียนรู้ในโรงเรียน การเรียนรู้นอกระบบเป็นการศึกษานอกโรงเรียน อาจเป็นการศึกษาผู้ใหญ่ การลงทะเบียนเรียนอยู่ที่บ้านแล้วอ่านหนังสือไปสอบเอง หรือการเรียนรู้ถึงภูมิปัญญาท้องถิ่น การเรียนในโรงเรียนเป็นแบบหนึ่งในการเรียนรู้ สถาบันกวดวิชาก็เป็นอีกแบบหนึ่งในการเรียนรู้ เด็กจะมีความรับผิดชอบในตนเองเพราะมีเป้าหมายชัดเจนว่าจะสอบเข้า คณะ สาขา วิชา และสอบเข้ามหาวิทยาลัยตามที่ต้องการให้ได้

ประเภทของโรงเรียนกวดวิชา ในปัจจุบันแบ่งได้เป็น 2 ประเภท คือ

1. การได้รับอนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ

1.1 โรงเรียนกวดวิชาที่ไม่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งขึ้นโดยที่ผู้จัดตั้งหรือผู้ประกอบการมิได้ยื่นขออนุญาตจากกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะแอบแฝงและใช้เงินทุนไม่มากนัก เช่น การเปิดสอนพิเศษตามบ้านเรือน การรับสอนพิเศษตามสถานที่ต่างๆ เป็นต้น โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถใช้ชื่อขึ้นต้นว่า “โรงเรียน” ได้ ซึ่งโดยส่วนใหญ่มักเลี่ยงการใช้ชื่อว่า “สถาบัน” แทน นอกจากนั้นโรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้ไม่สามารถที่จะออกไปรับรองการสำเร็จหลักสูตรให้แก่นักเรียนได้

1.2 โรงเรียนกวดวิชาที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ

โรงเรียนกวดวิชาประเภทนี้เป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาที่จัดตั้งอย่างถูกต้องตามกฎหมายระเบียบข้อบังคับของกระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งผู้ประกอบการจะต้องทำการยื่นขอจัดตั้งโรงเรียนจากสำนักงานศึกษาธิการอำเภอต่างๆ ในแต่ละพื้นที่ที่โรงเรียนตั้งอยู่ โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้มักเป็นธุรกิจที่ต้องใช้เงินทุนค่อนข้างสูงกว่าโรงเรียนกวดวิชาประเภทที่ไม่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการ ทั้งนี้เนื่องจากผู้ประกอบการจำเป็นต้องจัดการเกี่ยวกับสถานที่ อุปกรณ์ บุคลากรให้ถูกต้องตามที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนด ซึ่งโรงเรียนที่ได้รับการรับรองจากกระทรวงศึกษาธิการจะสามารถใช้ชื่อขึ้นต้นว่า “โรงเรียน” ได้ และสามารถติดป้ายคำว่า “โดยการควบคุมจากกระทรวงศึกษาธิการ” ตลอดจนการออกหนังสือรับรองการสำเร็จหลักสูตรได้อย่างถูกต้อง

2. ระดับชั้นของการกวดวิชา

2.1 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในระดับมัธยมในปัจจุบันมีอยู่จำนวนมาก โดยโรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้จะทำการกวดวิชาในระดับตั้งแต่ ม. 1 ถึง ม. 6

2.2 โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะระดับประถมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาเฉพาะในระดับประถม ส่วนใหญ่มักเป็นการกวดวิชาในลักษณะของการเรียนทบทวน และเรียนล่วงหน้า และมีลักษณะของการกวดวิชาเพื่อสอบเข้า ม.1 อยู่บ้างสำหรับกรณีนักเรียนในระดับชั้น ป. 6

2.3 โรงเรียนกวดวิชาทั้งระดับประถมศึกษา และระดับมัธยมศึกษา

โรงเรียนกวดวิชาในลักษณะนี้ เป็นโรงเรียนในลักษณะของทั้ง 2 ขั้วข้างต้นรวมกัน คือ เป็นโรงเรียนที่เปิดกวดวิชาทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นธุรกิจโรงเรียนกวดวิชาขนาดใหญ่ เนื่องจากต้องมีพื้นที่ อุปกรณ์ และบุคลากรจำนวนมาก (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดเชียงใหม่ : 2533 ข้างถึงในวชิรา สุขบรรเทิง. 2545 : 16-17)

แนวคิดเกี่ยวกับหลักสูตรและการจัดการสอน

ความหมายของหลักสูตรการเรียนการสอน

เซเลอร์ และอเล็กซานเดอร์ (Seler and Alexander. 1959 : 4) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง บรรดาความพยายามทั้งหมดของโรงเรียน ที่จะก่อให้เกิดผลของการเรียนที่โรงเรียนพึงปรารถนา ทั้งในสถานการณ์ภายในและภายนอกโรงเรียน การเรียนการสอน หมายถึง ความพยายามช่วยเหลือ ควบคุมการเจริญเติบโตให้เป็นไปตามรูปแบบที่ต้องการ

โบแชมปี (Boochamp. 1968 : 196) ได้นิยามหลักสูตรว่า หมายถึง แผนงานที่อธิบายถึงขอบข่าย และการจัดเตรียมโปรแกรมการศึกษาในสถาบันการศึกษา ในแผนงานอาจประกอบด้วยข้อความที่บอกถึงความต้องการเป็นหลัก ที่เป็นแนวทางสำหรับวางแผนการสอน วัตถุประสงค์ของสถาบันการศึกษา โครงสร้าง เนื้อหาสาระ และกระบวนการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนการประเมินค่าประสิทธิผลของหลักสูตร และระบบของหลักสูตร

กู๊ด (Good. 1973 : 13) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 3 ประการ คือ

1. หลักสูตร คือ เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา
2. หลักสูตร คือ คำโครงทั่วไปของเนื้อหา หรือ สิ่งเฉพาะที่จะต้องสอนซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็ก เพื่อให้มีความรู้ขั้นหรือได้รับประกาศนียบัตร เพื่อให้สามารถเข้าเรียนต่อในทางอาชีพต่อไป
3. หลักสูตร คือ กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ซึ่งนักเรียนได้เล่าเรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

เอกวิทย์ ณ ถลาง (2511 : 108) กล่าวว่า หลักสูตร หมายถึง ประมวลประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้กับเด็กได้เรียนรู้เนื้อหาวิชา ทศนคติ แบบพฤติกรรม กิจวัตร สิ่งแวดล้อมต่างๆ ให้เกิดการเรียนรู้แก่เด็ก

กมล สดประเสริฐ (2515 : 20) ได้อธิบายว่า หลักสูตรมิได้หมายความว่าเพียงหนังสือหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการเท่านั้น แต่ยังมีความหมายถึงกิจกรรมและประสบการณ์ทั้งหลายที่จัดให้กับเด็ก ซึ่งรวมถึงการสอนของครูที่มีต่อนักเรียนด้วย

ภิญโญ สาร (2519 : 236) ได้นิยามความหมายของหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง บรรดาประสบการณ์ต่างๆ ที่โรงเรียนจัดให้แก่เด็กตามระดับชั้น ตามความต้องการของนักเรียน ตามวัยของนักเรียน ตามความสนใจของนักเรียน และตามความต้องการของสังคม ทั้งนี้รวมทั้งประสบการณ์ที่จัดขึ้นทั้งภายในและภายนอกเวลาเรียนตามปกติในโรงเรียน

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2525 : 2) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรไว้ 4 ประการ คือ

1. รายการที่ทางโรงเรียนกำหนดการสอนและรวมทั้งวัสดุหลักสูตรอื่นๆ
2. รายวิชาที่สอนให้กับเด็ก
3. รายวิชาที่โรงเรียนเปิดสอน
4. การวางแผนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ซึ่งโรงเรียนจัดเสนอแนะขึ้นไว้

มาลินี จุฑะรพ (2539 : 97) กล่าวว่า การเรียนการสอนมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ถ้านักเรียนมีคุณภาพจะตั้งใจเรียนดี และครูผู้สอนมีคุณภาพจะดำเนินการสอนได้ผลดีด้วย ผลที่ตามมาก็คือ ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีการศึกษา และการเรียนการสอนมีความสำคัญยิ่งต่อสัมฤทธิ์ผลของการศึกษา เพราะหลักสูตรและการสอนเสมือนหัวใจของการศึกษา นักเรียนและครูผู้สอนจะต้องยึดหลักสูตรเสมอ

จากความหมายของหลักสูตรข้างต้น พอสรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง การจัดวางแผนโครงการให้การศึกษาแก่ผู้เรียนให้เกิดการพัฒนาความรู้ความสามารถ โดยหลักสูตรนั้นจะต้องครอบคลุมถึงจุดมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา รายวิชา กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับเนื้อหาวิชา และรายวิชาเหล่านั้น เพื่อให้เหมาะสมและตรงต่อความต้องการของผู้เรียน ตลอดจนความต้องการของสังคม

องค์ประกอบของหลักสูตร

ทาบ (Taba. 1962 : 10) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของหลักสูตรมีดังนี้

1. วัตถุประสงค์ทั่วไปและวัตถุประสงค์เฉพาะวิชา
2. เนื้อหาและจำนวนชั่วโมงสอนแต่ละชั่วโมง
3. กระบวนการเรียนการสอน
4. โครงการประเมินผลการสอนตามหลักสูตร

ก่อ สวัสดิพานิชย์ (2514 : 9) กล่าวว่า หลักสูตรประกอบด้วยองค์ประกอบดังนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร
2. โครงสร้างของหลักสูตร
3. เนื้อหาของหลักสูตร
4. วัสดุประกอบหลักสูตร
5. กระบวนการเรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตร

สุมิตร คุณากร (2518 : 9) ได้อธิบายถึง องค์ประกอบของหลักสูตรว่า ถ้าพิจารณาหลักสูตรในแง่ องค์ประกอบจะประกอบด้วย 4 องค์ประกอบ คือ

1. ความมุ่งหมาย (Objective)
2. เนื้อหา (Content)
3. การนำหลักสูตรไปใช้ (Curriculum Implementation)
4. การประเมินผล (Evaluation)

ภิญโญ สาร (2519 : 236) หลักสูตรประกอบด้วยความรู้ต่างๆ ในด้าน

1. พุทธิศึกษา คือ ความรู้ในเนื้อหาวิชาเพื่อความเจริญทางสมองและเชาวน์ปัญญา
2. จริยศึกษา คือ ความรู้ในเรื่องความประพฤติ จรรยา มารยาท และการวางตนให้เหมาะสม

ตามความต้องการของสังคม

3. สังคมศึกษา คือ ความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทั้งในทางกายภาพและสังคมเพื่อให้รู้จักอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมอย่างมีความสุข

4. หัตถศึกษา คือ ความรู้และความสามารถในการใช้มือให้เป็นประโยชน์ในการผลิต หรือ ประกอบอาชีพตามความถนัดและความสนใจ

5. พลศึกษา สุขศึกษา และสวัสดิศึกษา คือ การรู้จักรักษาพลานามัย สุขภาพให้แข็งแรง ปราศจากโรคภัย การป้องกันอุบัติเหตุและรักษาความปลอดภัย สุนทรีย์ศึกษา คือ การรู้จักและชื่นชมความงามต่างๆ ในทางศิลปะ ดนตรี ละคร และวรรณกรรม

แนวความคิดเกี่ยวกับการวัดทัศนคติ

ทัศนคติเป็นสิ่งที่อยู่ภายใน และเกี่ยวข้องกับความรู้สึก ความคิดเห็น ตลอดจนความเชื่อของคน คำถามเพียงประโยคเดียวจึงไม่สามารถใช้วัดทัศนคติได้ นักวิจัยต้องสร้างคำถามหลายๆ คำถามสำหรับวัดองค์ประกอบต่างๆ ของทัศนคติ เพื่อให้ได้มาซึ่งทัศนคติของคนที่มีต่อสิ่งนั้นๆ คำถามหลากหลายที่ต้องใช้สำหรับการวัดทัศนคตินี้เราเรียกว่า Multiple item batteries สเกลที่ใช้สำหรับวัด Multiple batteries นี้ที่นิยมใช้กันมีอยู่ 4 ประเภท คือ Likert scale, Thurstone scale, Semantic-different scale และ Stapel scale (กฤษณาสกุล, 2542 : 108)

ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะใช้แบบ Semantic different scale เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างของทัศนคติผู้ปกครองนักเรียนโรงเรียนกวดวิชา SBC อย่างเห็นได้ชัดขึ้น

Semantic different scale ถูกพัฒนาขึ้นโดย Osgood เป็นสเกลที่ได้รับความนิยมใช้มากในการวัดทัศนคติที่มีต่อสิ่งต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งใช้ได้ดีสำหรับการเปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริโภคที่มีต่อสิ่งของ 2 สิ่งที่เป็นประเภทเดียวกัน เช่น สินค้าที่เหมือนกันหรือเปรียบเทียบภาพลักษณ์ขององค์กร วิธีการก็คือ ผู้ตอบจะให้คะแนนสิ่งที่ตนกำลังวัดอยู่ตามสเกลที่อาจแบ่งเป็น 5 หรือ 7 ระดับ แต่ละข้างของสเกลระดับสูงสุด/ต่ำสุดจะมีคุณลักษณะของสิ่งที่กำลังถูกวัดกำกับอยู่ โดยมีลักษณะตรงกันข้าม ซึ่งเรียกว่า Bipolar adjective เช่น ราคาแพง-ถูก รสขม-หวาน สถานที่แคบ-กว้าง ทันสมัย-ล้าสมัย ฯลฯ เป็นต้น

ในตอนแรก Osgood พัฒนา Semantic different scale ขึ้นมานั้น เขาได้สร้าง Bipolar adjectives ขึ้นมาถึง 50 คำคุณศัพท์เพื่อใช้วัดมิติ (Dimension) ของสิ่งที่ต้องการวัดถึง 3 มิติ คือ 1) การประเมินคุณสมบัติ ใช้สเกลดี-เลว 2) กิจกรรมที่กระทำ ใช้สเกลกระตือรือร้น-เฉื่อยชา และ 3) ศักยภาพ ใช้สเกลแข็งแรง-อ่อนแอ อย่างไรก็ตามนักวิจัยไม่ได้ใช้สเกลทั้ง 3 รูปแบบตามแบบอย่างของ Osgood แต่ได้ปรับปรุงรูปแบบของสเกลให้เหมาะสมและตรงกับความต้องการของการวัดในแต่ละเรื่อง

ในแต่ละตำแหน่งของสเกล นักวิจัยอาจจะกำหนดตัวเลข เช่น 7 6 5 4 3 2 1 หรือ +3 +2 +1 0 -1 -2 -3 สำหรับแต่ละตำแหน่ง ข้อสมมติก็คือ คำตอบที่ได้รับจะถือว่ามีคุณสมบัติเป็น Interval data การสมมติดังกล่าวทำให้นักวิจัยสามารถคำนวณค่าเฉลี่ยของคุณสมบัติในแต่ละคำถามได้ ข้อสมมติดังกล่าวเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางในบรรดานักวิจัยที่นิยมใช้ Semantic different scale อย่างไรก็ตามนักวิจัยที่ไม่เห็นด้วยกับข้อสมมติดังกล่าวจะไม่ใช้ค่าเฉลี่ย แต่จะใช้ค่า Median แทนในการคำนวณ (กฤษณาสกุล, 2542 : 111-113)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิพนธ์ กิณาวงศ์ และคณะ (2526 : 89-90) ศึกษา โอกาสในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายในภาคเหนือ จำนวน 1,544 คน วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบกับการศึกษาต่อและไม่ได้ศึกษาต่อ และโอกาสในการศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย โดยนำตัวแปรหลายตัวแปรมาวิเคราะห์องค์ประกอบร่วมกัน พบว่า องค์ประกอบทางสถานภาพส่วนตัว ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โปรแกรมการเรียน อายุ ความต้องการในการศึกษาต่อ มหาวิทยาลัยที่นักเรียนเลือกศึกษาต่อ สาขาวิชาที่นัก

เรียนต้องการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ส่วนองค์ประกอบทางสภาพเศรษฐกิจและสังคมรอบครัว ได้แก่ ภูมิฐานะ การพักอาศัยของนักเรียน ระดับการศึกษาของบิดาและมารดา อาชีพหลักของบิดาและมารดา รายได้ครอบครัว

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 12) ศึกษาการสละสิทธิ์สาขาการศึกษาของผู้สอบคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ ปีการศึกษา 2522-2524 พบว่า สาขาวิชาที่มีอิทธิพลให้ผู้เรียนต้องไปเรียนกวดวิชาเพื่อสอบคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยส่วนใหญ่ คือ ผู้ที่เลือกสาขาวิชาทางด้านการแพทย์ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม หรือ อักษรศาสตร์เป็นอันดับหนึ่ง

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 3-4) ศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนและผู้ปกครองเกี่ยวกับการเรียนกวดวิชา ซึ่งเผยแพร่ในปี 2525 และ 2526 ตามลำดับ ดังนี้ สาขาที่มีการกวดวิชามากที่สุดในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย คือ สาขาวิทยาศาสตร์ ส่วนผู้ที่เข้ากวดวิชาในสัดส่วนที่สูงกว่าจะเป็นหญิงและผู้ที่ยกวดวิชานั้นจะเป็นผู้ที่มีผลการเรียนปานกลาง และผลการเรียนดี ผู้ที่มีผลการเรียนไม่ดีขึ้นจะไม่กวดวิชา อายุของผู้กวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายจะอยู่ระหว่าง 17-19 ปี ซึ่งนับเป็นร้อยละ 95-3 ของผู้กวดวิชาทั้งหมด มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญระหว่างการกวดวิชาและโอกาสการเข้าศึกษาต่อในสถาบันจำกัดรับของรัฐ คือ ผู้ที่ยกวดวิชาแล้วสอบคัดเลือกได้จะมีสัดส่วนเพิ่มขึ้นทุกปี คือ จากร้อยละ 36.2 ในปี พ.ศ. 2517-2517 มาเป็นร้อยละ 42.9 ในปี พ.ศ. 2520-2521 ข้อมูลนี้แสดงถึงความนิยมของการกวดวิชาที่มีมากขึ้น และเมื่อผู้กวดวิชามีโอกาสสอบคัดเลือกผ่านเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยจำกัดรับได้มาก ก็ยิ่งทำให้ความต้องการที่จะกวดวิชาเพิ่มมากขึ้น

กองสถิติและวิเคราะห์การศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526 : 2-5) ได้ศึกษาเรื่อง การกวดวิชากับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นม.ศ. 4 หรือ ม. 4 ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนที่มีความนิยมมากับนักเรียนในโรงเรียนที่มีความนิยมปานกลาง และนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ในมหาวิทยาลัยจำกัดรับกับนักศึกษาในมหาวิทยาลัยเปิดและเอกชน พบว่า การกวดวิชาเป็นตัวแปรสำคัญ ที่มีส่วนช่วยในการสอบคัดเลือก ในด้านเพิ่มพูนประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียนในเรื่องการสอบคัดเลือก เพราะกระบวนการเรียนการสอนในโรงเรียนกวดวิชามุ่งเน้นในเรื่องการสอบคัดเลือกเป็นสำคัญ โดยสอนในลักษณะการนำเอาข้อสอบคัดเลือกเก่ามาเฉลย ทำให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับข้อสอบและลักษณะการออกข้อสอบคัดเลือก ขณะเดียวกันผู้เรียนที่มีฐานะยากจนประกอบอาชีพเกษตรและอยู่ห่างไกลส่วนใหญ่ไม่ได้รับการส่งเสริมให้เรียนกวดวิชา จึงทำให้เสียเปรียบในการสอบแข่งขันเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยจำกัดรับ อีกทั้งระบบการสอบคัดเลือกที่เน้นการสอบเฉพาะบางสาขาวิชา เป็นการสนับสนุนการกวดวิชา

ยุพา วีระไวทยะ และคณะ (2532 : 6-9, 35-38) เรื่องการประสานสัมพันธ์ระหว่างศึกษาระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา โครงการจัดทำแผนอุดมศึกษาระยะยาว ทบวงมหาวิทยาลัย มีใจความที่เกี่ยวข้องดังนี้

- การกวดวิชามีความสัมพันธ์กับผลการสอบคัดเลือก โดยมีแนวโน้มว่า นักเรียนที่เรียนกวดวิชาจะสอบเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่านักเรียนที่ไม่ได้เรียนกวดวิชา
- ตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงต่อการสอบคัดเลือกในระดับอุดมศึกษา คือ การเรียนกวดวิชาและผลการเรียนเดิม

- ผู้ที่เรียนและไม่ได้เรียนกวดวิชาเห็นด้วยกับการเรียนกวดวิชา เพราะคิดว่าการเรียนกวดวิชามีส่วนช่วยในด้านกำลังใจและทบทวนวิชาที่เรียนมา แต่ผู้ที่ไม่เรียนกวดวิชาให้เหตุผลว่า ไม่เชื่อว่า การกวดวิชาทำให้สอบคัดเลือกได้

รายงานฉบับดังกล่าวยังสรุปได้ว่า เนื่องจากการกวดวิชามีผลต่อการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อ ซึ่งระบบการกวดวิชานี้ จะสอนเฉพาะวิชาที่จำเป็นเท่านั้น และอาจเป็นเพราะการเรียนการสอนในโรงเรียนนั้นไม่เอื้อต่อการสอบคัดเลือก ดังนั้นนักเรียนที่มุ่งศึกษาต่อในระดับสูงต่างให้ความสนใจกับการกวดวิชาพร้อมๆ กับเกิดค่านิยมว่า การศึกษาภายในโรงเรียนไม่เพียงพอต่อการสอบเข้าศึกษาต่อ

เสริมศรี สวนไพรินทร์ (2533 : 265) ศึกษาถึงการเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร พบว่า การเตรียมตัวเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยนั้น นักเรียนศึกษาเอกสารและตำราของโรงเรียนด้วยตนเอง หาเอกสารและตำรามาศึกษาเพิ่มเติม และกวดวิชาสม่ำเสมอตลอดปี

จันทร์เพ็ญ ชีรานนท์ และคณะ (2534 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาผลกระทบของการกวดวิชาที่มีต่อการศึกษาและสังคมไทย พบว่า นักเรียนกวดวิชาและกลุ่มต่างๆ (ได้แก่ กลุ่มผู้ปกครอง กลุ่มครูผู้สอนในโรงเรียน กลุ่มครูผู้สอนกวดวิชา และกลุ่มผู้บริหารโรงเรียน) มีความเห็นสอดคล้องกันว่า การเรียนกวดวิชามีประโยชน์หลายประการมากกว่าผลเสีย ได้แก่ เสริมความรู้ให้กับตนเอง สร้างความมั่นใจในการสอบเข้าศึกษาต่อ และแม้ว่าการสอนเป็นบรรยาย และอธิบายข้อสอบเก่าเป็นแนวทาง แต่ครูจะมีเทคนิคในการสอนให้จำได้อย่างรวดเร็ว อย่างไรก็ตามการกวดวิชาจะมีปัญหาในด้านความเหน็ดเหนื่อย สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย เสียเวลาในการเดินทาง กระนั้นผู้เรียนก็ยังเห็นความจำเป็น และความสำคัญของการกวดวิชาเป็นอย่างมาก การที่นักเรียนเลือกสถานที่เรียนกวดวิชาจากการที่มีผู้แนะนำให้ผู้ปกครองหรือนักเรียนทราบ และเกิดจากแรงผลักดันของนักเรียนและผู้ปกครองที่อยากให้เรียนเพิ่มเติม

ศิริ ศรีนวลฟูตะ (2535 : 185) ศึกษา ตัวแปรจำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ประจำปีการศึกษา 2532 พบว่า ตัวแปรที่จำแนกกลุ่มนักเรียนที่สอบคัดเลือกได้และสอบไม่ได้ ประกอบด้วย เกรดเฉลี่ยระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ระยะเวลาที่ใช้ในการเตรียมสอบคัดเลือก อาชีพของบิดา/มารดา ระดับการศึกษาของบิดา/มารดา การจัดหนังสืออุปกรณ์การเรียน การเรียนพิเศษและการกวดวิชา การให้คำแนะนำของครู ความมุ่งหวังของบิดามารดาหรือผู้ปกครองในการศึกษาต่อของนักเรียน ตัวแปรดังกล่าวมีแนวโน้มเป็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่สอบได้

วิศิษฐ์ นิพพิพา (2537 : 216) ศึกษาถึงการสอบคัดเลือกเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย ตามการรับรู้ของผู้บริหาร อาจารย์แนะแนว และนิสิตนักศึกษา พบว่า อาจารย์แนะแนวและนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ผู้เรียนกวดวิชามีโอกาสเข้ามหาวิทยาลัยได้มากกว่า ทำให้รู้แนวข้อสอบและมีความรู้ในวิชาการต่างๆ ที่จะสอบคัดเลือกได้มากขึ้น

สายจิต ลิลิต (2537) ได้ทำการศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การตลาดของโรงเรียนกวดวิชาระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” กล่าวไว้ว่า ผู้ประกอบธุรกิจโรงเรียนกวดวิชา ให้ความสำคัญต่อกลยุทธ์การตลาดไม่แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยผู้ประกอบการได้ให้ความสำคัญด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ด้านการบริการ (ผลิตภัณฑ์) ได้แก่ หลักสูตร เนื้อหาวิชาการ ด้านราคาค่าเล่าเรียน ได้แก่ การตั้งราคาโดยคำนึงถึงบริการและคุณภาพ ด้านทำเลที่ตั้งของโรงเรียน ได้แก่ การตั้งอยู่ในแหล่งชุมชน นักเรียนสามารถไปมาสะดวก ด้านส่งเสริมการตลาด ได้แก่ การประชาสัมพันธ์โดยเพื่อนหรือรุ่นพี่แนะนำ ด้านการตลาดภายในการเลือกสรรบุคลากร ได้แก่ การมีทักษะและประสบการณ์ ด้านการสร้างคุณภาพการบริการ

ได้แก่ บุคลากรมีประสบการณ์และความชำนาญในการสอนและด้านการทำให้บริการแตกต่างจากคู่แข่งได้
แก่ การให้ข้อมูลในการสมัครสอบในสถาบันต่างๆ

สมกมล ทองพันธ์ (2539) ได้ทำการศึกษาเรื่อง "ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 4 5 6 ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่" กล่าวไว้ว่า ทุกๆ ปัจจัยหลักทางการตลาดล้วนแต่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนกวดวิชาของกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น โดยสามารถจัดลำดับปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจมากไปหาน้อยตามลำดับ คือ วิชาที่เปิดสอน ราคา ทำเลที่ตั้ง สภาพห้องเรียนและอุปกรณ์ การส่งเสริมการขาย การโฆษณา อาจารย์ผู้สอน กำหนดเวลาเรียน ชื่อเสียงของโรงเรียน และระยะเวลาของหลักสูตร ส่วนในด้านของการจัดการในแต่ละปัจจัยหลักทางการตลาด กล่าวคือ ด้านสินค้าและบริการ ได้แก่ วิชาที่เปิดสอน คือ ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ลักษณะการสอน เป็นการสอนในลักษณะของการสอนบทเรียนล่วงหน้า และการสอนในลักษณะของการทบทวนการเรียน อาจารย์ผู้สอนควรเป็นผู้หญิงและอาจารย์ควรมาจากโรงเรียนที่บุตรหลานกำลังศึกษาอยู่ ระยะเวลาการเรียน เรียนวันละ 1.30 - 2.00 ชั่วโมง ระยะเวลาของหลักสูตร ควรจะมีระยะเวลา 41-50 ชั่วโมงต่อหลักสูตร 31-40 ชั่วโมงต่อหลักสูตร 51-60 ชั่วโมงต่อหลักสูตร และ 21-30 ชั่วโมงต่อหลักสูตร ตามลำดับ มีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านราคา ได้แก่ การตั้งราคา ต่ำกว่าโรงเรียนกวดวิชาอื่นๆ ระดับราคา ไม่เกิน 1,000 บาท/เดือน และ 1,000 - 1,500 บาท/เดือน จะมีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านสถานที่ ได้แก่ ทำเลที่ตั้ง มีที่จอดรถ สะดวก อยู่ใกล้โรงเรียนที่บุตรหลานศึกษาอยู่และอยู่ใกล้ที่ทำงานของผู้ปกครอง ห้องเรียนและอุปกรณ์ ห้องเรียนปูพรม แก้วอับนวมนุ่ม ห้องเรียนติดเครื่องฟอกอากาศ และห้องเรียนติดเครื่องปรับอากาศ จะมีผลต่อการตัดสินใจของกลุ่มตัวอย่าง ด้านการส่งเสริมการขาย ได้แก่ การโฆษณาผ่านทางวิทยุ ป้ายข้างถนน แผ่นพับ และการบอกต่อกัน

ศูนย์วิจัยธนาคารกสิกรไทย จำกัด (2540 : 1) ได้ศึกษา เรื่องโรงเรียนกวดวิชา : ที่พึงของนักเรียนที่มุ่งสอบเข้ามหาวิทยาลัย ได้ทำการสำรวจทัศนคติของนักเรียนและผู้ปกครองของนักเรียนในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการกวดวิชา ระหว่างวันที่ 28-30 เมษายน 2540 พบว่า ผู้ปกครองและนักเรียนต่างเห็นความจำเป็นของการเรียนกวดวิชา เพื่อเสริมสร้างความรู้ควบคู่ไปกับการเรียนในโรงเรียนและเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเข้าในทุกระดับชั้น ยกเว้นนักเรียนที่ยังเล็กอยู่ คือ ต่ำกว่าประถมศึกษาปีที่ 5 สำหรับในปีการศึกษา 2540 นักเรียนส่วนใหญ่ คือ ร้อยละ 70 มีแผนการเรียนกวดวิชา โดยสามารถแบ่งตามระดับชั้นของการเรียนได้ดังนี้

- ร้อยละ 10.5 เป็นนักเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งต้องสอบเข้ามัธยมปีที่ 1
- ร้อยละ 14.5 เป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งต้องสอบเข้ามัธยมปีที่ 4
- ร้อยละ 20.8 เป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่มักสอบเทียบมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสอบเข้ามหาวิทยาลัย
- ร้อยละ 16.11 เป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย

สำนักวิจัยเอแบค-เคเอสซี อินเทอร์เน็ตโพลล์ (2541 : 19) ได้ทำการสำรวจภาคสนามนักเรียนที่เตรียมสอบเอนทรานซ์ ในเรื่อง "เด็กเตรียมเอนทรานซ์คิดอย่างไรต่อการศึกษาไทย กรณีศึกษากลุ่มตัวอย่างนักเรียนเตรียมเอนทรานซ์ปี พ.ศ. 2541" พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 68 ระบุว่า การเรียนกวดวิชาจำเป็นต่อการสอบเข้าศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีร้อยละ 19 ระบุว่า ไม่จำเป็น สำหรับสาเหตุที่ต้องมาเรียนกวดวิชา

นั้นส่วนใหญ่นักเรียนระบุว่า เพราะตัวนักเรียนเองที่ต้องการ รองลงมา คือ เพราะเนื้อหาสาระที่สอนในโรงเรียนไม่พอไปสอบเข้า และเพราะค่านิยมตามเพื่อน ตามสังคม ตามลำดับ

สุกัญญา เกษศิริ (2542 :57) ได้สำรวจทัศนคติเกี่ยวกับการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเชียงใหม่ตามระบบปัจจุบันและระบบเดิม ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1-2 จำนวน 567 คน ปีการศึกษา 2542 พบว่า นักศึกษาที่มาจากการสอบคัดเลือกระบบเดิมและระบบปัจจุบันให้ความสำคัญกับการเรียนพิเศษมาก คิดเป็นร้อยละ 78.7 และวิชาที่นิยมเรียนมากที่สุด คือ คณิตศาสตร์ สำหรับเหตุผลที่สำคัญของการเรียนพิเศษของนักศึกษา คือ เพื่อเตรียมตัวสอบเอนทรานซ์ และทบทวนความรู้

วราพร เตชะธเนศ และคณะ (2543 : 13) ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการกวดวิชา กับค่านิยมของเด็กไทยในปัจจุบัน โดยศึกษานักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 500 คน พบว่า สถาบันกวดวิชาจะช่วยวางระบบการเรียนการสอนให้นักเรียน ทำให้เกิดความมั่นใจในการเตรียมตัวสอบ จัดลำดับหลักสูตรเป็นหมวดหมู่ แบ่งการเรียนรู้เป็นขั้นเป็นตอน หัดทำโจทย์ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ เน้นส่วนสำคัญให้นักเรียนจดจำได้

ศิวพร กันจิระ (2545 : 8-11) ได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดทองสุทธาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางซื่อ พบว่า ภูมิหลังของผู้ปกครองกับปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน มีดังนี้

1. ภูมิหลังของผู้ปกครอง

ภูมิหลังของผู้ปกครอง ได้แก่ ฐานะทางเศรษฐกิจ อาชีพ การศึกษา จะเห็นว่าสภาพเศรษฐกิจของครอบครัว มีผลต่อผู้ปกครองในการส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนต่างๆ

2. ปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียน

การบริหารงานของโรงเรียนวัดทองสุทธาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางซื่อ

- 2.1 ปัจจัยด้านคุณภาพ

- 2.1.1 คุณภาพนักเรียน

- 2.1.2 คุณภาพครู ผู้บริหาร และการจัดการเรียนการสอน

- 2.1.3 คุณภาพด้านอาคารสถานที่

- 2.1.4 คุณภาพด้านสภาพแวดล้อม

- 2.2 ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้ง

- 2.2.1 ระยะเวลา

- 2.2.2 ความสะดวก

- 2.2.3 ความปลอดภัย

- 2.3 ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย

- 2.3.1 ไม่เก็บค่าเล่าเรียน

- 2.3.2 ให้เปล่า ชุดนักเรียน หนังสือ สมุด ดินสอ และบริหารให้เปล่าอาหารกลางวัน

และนม

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยเรื่อง ทศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ
กษัตริย์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการศึกษาตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การจัดกระทำข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวด
วิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 ดังนี้

- 1) สถาบันกวดวิชา IDEAL PHYSICS มีนักเรียนประมาณ 350 คน
 - 2) สถาบันสอนวิชา Da'vance มีนักเรียนประมาณ 250 คน
 - 3) โรงเรียนกวดวิชาวรรณสรณ์ มีนักเรียนประมาณ 450 คน
 - 4) โรงเรียนกวดวิชานวศึกษา มีนักเรียนประมาณ 400 คน
 - 5) สถาบันภาษาอังกฤษ ENCONCEPT มีนักเรียนประมาณ 300 คน
 - 6) สถาบันกวดวิชา APPLIED PHYSICS มีนักเรียนประมาณ 400 คน
- รวมประชากรทั้งสิ้น 2,150 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียน
กวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้สูตรในการ
คำนวณ ได้จำนวน 336 คน และเพื่อสำรองความผิดพลาดจากการเก็บรวบรวมข้อมูล 25% รวมขนาดกลุ่มตัว
อย่างจำนวนทั้งสิ้น 420 คน การคำนวณเป็นดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

เมื่อ	n	=	ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง
	N	=	ขนาดของประชากร
	e	=	ความคลาดเคลื่อนของการเลือกตัวอย่าง

$$\begin{aligned}\text{แทนค่า } n &= \frac{2,150}{1 + 2,150 (0.05)^2} \\ &= 336 \text{ คน}\end{aligned}$$

$$\text{สำรอง 25\%} = 336 \times 1.25 = 420 \text{ คน}$$

การเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างใช้แบบสะดวก (Convenience Sampling) ที่บริเวณโรงเรียนกวาดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือและขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ หรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการดำเนินการสร้างตามลำดับ ดังนี้

1. ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตของการวิจัยและสร้างเครื่องมือในการวิจัยให้ครอบคลุมตามความมุ่งหมายการวิจัย

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร สัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและเนื้อหาแบบทดสอบ เพื่อให้มีความชัดเจนตามความมุ่งหมายการวิจัย

3. นำข้อมูลที่ได้ศึกษาใช้ในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งขอบเขตของแบบสอบถามจะเกี่ยวข้องกับการให้บริการของโรงเรียนกวาดวิชาวิสุทธิกษัตริย์

4. รูปแบบของแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังนี้

ข้อที่ 1 เพศ ได้แก่ เพศชาย และเพศหญิง เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale)

ข้อที่ 2 อายุ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอัตราส่วน (Ratio Scale) ให้นักเรียนผู้ตอบแบบสอบถามใส่ตัวเลขอายุของตนเอง

ข้อที่ 3 ระดับการศึกษา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งช่วงอายุ แบ่งดังนี้

- มัธยมศึกษาปีที่ 4
- มัธยมศึกษาปีที่ 5
- มัธยมศึกษาปีที่ 6

ข้อที่ 4 แผนการเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- สายวิทย์
- สายศิลป์

ข้อที่ 5 เกรดเฉลี่ยของนักเรียน เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal Scale) ซึ่งช่วงอายุ แบ่งดังนี้

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00
- 2.01 – 3.00
- 3.01 – 4.00

ข้อที่ 6 โรงเรียนที่นักเรียนศึกษาอยู่ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยให้นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกรอกชื่อโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน

ข้อที่ 7 รายวิชาที่เรียนกวดวิชา เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- ภาษาอังกฤษ
- คณิตศาสตร์
- ฟิสิกส์
- เคมี
- ชีวะ
- สังคม
- ภาษาไทย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 8 เหตุจูงใจที่มาเรียนที่โรงเรียนโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ เป็นแบบสอบถามชนิดปลายปิด โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal Scale) ดังนี้

- เรียนตามเพื่อน
- ชื่อเสียงครูผู้สอน
- ทำเลที่ตั้งสะดวก
- อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

ข้อที่ 9 ระยะเวลาที่เรียนกวดวิชาเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยให้นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกรอกระยะเวลาที่เรียนกวดวิชาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

ข้อที่ 10 ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยให้นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกรอกระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา

ข้อที่ 11 ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาถึงโรงเรียนกวดวิชาเป็นแบบสอบถามชนิดปลายเปิด โดยให้นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามกรอกระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาถึงโรงเรียนกวดวิชา

ตอนที่ 2 ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาวิสุทธิกษัตริย์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความรู้ สักส่วนตัวของผู้เรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการประชาสัมพันธ์ โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทัศนคติในระดับดีมาก
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทัศนคติในระดับดี
- ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทัศนคติในระดับปานกลาง
- ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทัศนคติในระดับไม่ดี
- ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีทัศนคติในระดับไม่ดียิ่งมาก

ตอนที่ 3 แนวโน้มพฤติกรรมของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นคำถามแบบ Semantic Differential โดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) มี 5 ระดับ คือ

- ระดับ 5 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับดีมาก
- ระดับ 4 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับดี

ระดับ 3 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับปานกลาง

ระดับ 2 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับไม่ดี

ระดับ 1 หมายถึง ผู้ตอบแบบสอบถาม มีแนวโน้มพฤติกรรมในระดับไม่ดีอย่างมาก

การอภิปรายผลการวิจัยของลักษณะแบบสอบถามที่ใช้ระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น (Interval Scale) (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช. 2542 : 110) ผู้วิจัยใช้เกณฑ์เฉลี่ยในการอภิปรายผล ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ความกว้างของอันตรภาคชั้น} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ตาราง 1 สรุปเกณฑ์การแปลความหมายของข้อมูลประเภทอันตรภาคชั้น

คะแนนเฉลี่ย	ระดับทัศนคติ	ระดับพฤติกรรม
4.21 - 5.00	ดีมาก	ดีมาก
3.41 - 4.20	ดี	ดี
2.61 - 3.40	ปานกลาง	ปานกลาง
1.81 - 2.60	ไม่ดี	ไม่ดี
1.00 - 1.80	ไม่ดีอย่างมาก	ไม่ดีอย่างมาก

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะ เป็นคำถามปลายเปิด (Opened-end) เพื่อรับทราบปัญหา ข้อบกพร่องและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากผู้ตอบแบบสอบถาม ในด้านต่างๆ ของโรงเรียนกวดวิชาวิสุทธิกษัตริย์

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาทำการตรวจสอบและเสนอแนะเพิ่มเติม

6. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขให้ถูกต้อง และความเหมาะสมของเนื้อหา จากนั้นนำปรึกษากับคณะกรรมการควบคุมสารนิพนธ์ เพื่อทำการตรวจสอบความถูกต้องตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) และปรับปรุงให้มีความชัดเจนก่อนนำไปใช้

7. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try Out) กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้วิธีหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ่า (α - Coefficient) ของครอนบัค (Cronbach) (กัลยา วาณิชยปัญญา. 2544)

$$\alpha = \frac{k \text{Covariance} / \text{Variance}}{1 + (k - 1) \text{Covariance} / \text{Variance}}$$

$\frac{k}{\text{Covariance}}$ แทน จำนวนคำถาม
 $\frac{\text{Covariance}}{\text{Variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของความแปรปรวนระหว่างคำถามต่าง ๆ
 $\frac{\text{Variance}}{\text{Variance}}$ แทน ค่าเฉลี่ยของค่าความแปรปรวนของคำถาม

จากการทดสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามได้ค่าเท่ากับ .9221

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ แหล่งข้อมูลมีดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวมไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

- 1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และรายงานที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 420 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

- 2.1 ขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม
- 2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและสมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 - 3

3.1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 144) โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 - 3

$$\bar{X} = \frac{\sum_{i=1}^n x_i}{n}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน ค่าคะแนนเฉลี่ยของประชากร
	$\sum x_i$	แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	n	แทน ขนาดของประชากร

3.1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 161) โดยใช้ในแบบสอบถามตอนที่ 1 – 3

$$\sigma = \sqrt{\frac{\sum_{i=1}^n (X_i - \bar{X})^2}{n}}$$

เมื่อ	σ	แทน ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของประชากร
	X_i	แทน ข้อมูลตัวที่ i ($i = 1, 2, \dots, N$)
	$\bar{X}$	แทน ค่ามัชฌิมเลขคณิตของประชากร
	n	แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

3.2 สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.2.1 การทดสอบค่าที (t-Test) ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช. 2542 : 360) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

กรณีค่าความแปรปรวนเท่ากัน ($\sigma^2_1 = \sigma^2_2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{S_p^2 \left[\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right]}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ	t	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S_p^2	แทน ค่าความแปรปรวนรวม
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาความเป็นอิสระ

กรณีค่าความแปรปรวนไม่เท่ากัน ($\sigma^2_1 \neq \sigma^2_2$)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2}}}$$

$$df = \frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} + \frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{\frac{\left[\frac{S_1^2}{n_1} \right]^2}{n_1 - 1} + \frac{\left[\frac{S_2^2}{n_2} \right]^2}{n_2 - 1}}$$

เมื่อ	t	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\bar{X}_1$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 1
	$\bar{X}_2$	แทน ค่าเฉลี่ยตัวอย่างกลุ่มที่ 2
	S^2_1	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 1
	S^2_2	แทน ค่าความแปรปรวนของกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	n_1, n_2	แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 1 และขนาดกลุ่มตัวอย่างที่ 2
	df	แทน องศาความเป็นอิสระ

3.2.2 การทดสอบค่าเอฟ (F-Test) ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. 2542 : 393) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 1

ตาราง 2 ตารางวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ระหว่างประชากร	$k - 1$	$SS(B) = \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i} - \frac{T^2}{n}$	$MS(B) = \frac{SS(B)}{k - 1}$	$\frac{MS(B)}{MS(W)}$
ภายในประชากร	$n - k$	$SS(W) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}^2 - \sum_{i=1}^k \frac{T_i^2}{n_i}$	$MS(W) = \frac{SS(W)}{n - k}$	
รวม	$n - 1$	$SS(T) = \sum_{i=1}^k \sum_{j=1}^{n_i} X_{ij}^2 - \frac{T^2}{n}$		

เมื่อ	k	แทน จำนวนประชากรที่นำมาทดสอบสมมติฐาน
	n	แทน จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้นที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	n_i	แทน จำนวนตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	X_{ij}	แทน ค่าสังเกตซึ่งได้จากตัวอย่างที่ j ที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T_i	แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรที่ i
	T	แทน ผลรวมของค่าสังเกตจากตัวอย่างที่เลือกมาจากประชากรทุกประชากร
	SS(B)	แทน ผลรวมกำลังสองระหว่างประชากร (Between Sum of Square)
	$k - 1$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระระหว่างประชากร (Between Degree of Freedom)
	SS(W)	แทน ผลรวมกำลังสองภายในประชากร (Within Sum of Square)

$n - k$	แทน องศาแห่งความเป็นอิสระของภายในประชากร (Within Degree of Freedom)
$MS(B)$	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนระหว่างกลุ่ม (Mean Square Between Groups)
$MS(W)$	แทน ค่าประมาณของความแปรปรวนภายในกลุ่ม (Mean Square Within Groups)
F	แทน ค่าสถิติที่จะใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤติจากการแจกแจง แบบ F เพื่อทราบนัยสำคัญ

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD) เพื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2544 : 333)

$$LSD = t_{\frac{\alpha}{2}; n-k} \sqrt{\frac{2MSE}{n_i}}$$

โดยที่ $n_i \neq n_j$

$$r = n - k$$

เมื่อ	LSD	แทน ค่าผลต่างนัยสำคัญที่คำนวณได้สำหรับกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มที่ i และ j
	MSE	แทน ค่า Mean Square Error จากตารางวิเคราะห์ ความแปรปรวน
	k	แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ทดสอบ
	n	แทน จำนวนข้อมูลตัวอย่างทั้งหมด
	α	แทน ค่าความเชื่อมั่น

3.2.3 สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2- 3 (มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2542 : 13) ดังนี้

$$r_{xy} = \frac{n\sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{[n\sum X^2 - (\sum X)^2][n\sum Y^2 - (\sum Y)^2]}}$$

เมื่อ	r_{xy}	แทน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
	$\sum X$	แทน ผลรวมของคะแนน X
	$\sum Y$	แทน ผลรวมของคะแนน Y
	$\sum X^2$	แทน ผลรวมคะแนนชุด X แต่ละตัวยกกำลังสอง
	$\sum Y^2$	แทน ผลรวมคะแนนชุด Y แต่ละตัวยกกำลังสอง

ΣXY แทน ผลรวมของผลคูณระหว่าง X และ Y ทุกคู่
 n แทน จำนวนคนหรือกลุ่มตัวอย่าง

โดยที่ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์จะมีค่าระหว่าง $-1 \leq r \leq 1$ (ชูศรี วงศ์รัตนะ. 2544 : 316) คือ

ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง 0 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงกันข้าม

ค่า r มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกัน
 และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า r มีค่าเข้าใกล้ -1 แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามมีความสัมพันธ์ในทิศทางตรงข้าม
 และมีความสัมพันธ์กันมาก

ค่า $r = 0$ แสดงว่า ตัวแปรอิสระและตัวแปรตามไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

สำหรับการแปลความหมายระดับความสัมพันธ์ กำหนดดังนี้

ถ้าค่า r มีค่ามากกว่า 0.7	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับสูง
ถ้าค่า r มีค่าระหว่าง $0.3 - 0.7$	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง
ถ้าค่า r มีค่าน้อยกว่า 0.3	แสดงว่า มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ
ถ้าค่า r มีค่าเท่ากับ 0	แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันเลย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ การวิเคราะห์ข้อมูล และการแปลผลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

H_0	แทน	สมมติฐานหลัก
H_1	แทน	สมมติฐานรอง
n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยผลบวกกำลังสองของคะแนน (Mean of Squares)
df	แทน	ชั้นของความเป็นอิสระ (Degree of Freedom)
SS	แทน	ผลบวกกำลังสองของคะแนน (Sum of Squares)
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา t - Distribution
F-Ratio	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณา F - Distribution
F-Prob., p	แทน	ความน่าจะเป็นสำหรับบอกนัยสำคัญทางสถิติ
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์
*	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
**	แทน	ความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามความมุ่งหมายของการวิจัย โดยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 4 ตอน ตามลำดับ ดังนี้

- ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
- ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
- ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
- ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการเรียน ระดับเกรดเฉลี่ย โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน รายวิชาที่เรียน เหตุสนใจที่มาเรียนกวดวิชา ระยะเวลาการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในปัจจุบัน ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา และระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา โดยแจกแจงจำนวน และค่าร้อยละ ดังนี้

การเก็บรวบรวมข้อมูลแบบสอบถามสามารถเก็บรวบรวมและนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลจำนวน 403 คน

ตาราง 3 แสดงจำนวน และค่าร้อยละ ข้อมูลสถานภาพของนักเรียน

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
1. เพศ		
ชาย	134	33.30
หญิง	269	66.70
รวม	403	100.00
2. อายุ		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	36	8.90
16 ปี	56	13.90
17 ปี	148	36.80
18 ปีขึ้นไป	163	40.40
รวม	403	100.00
3. ระดับการศึกษาปัจจุบัน		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	61	15.10
มัธยมศึกษาปีที่ 5	114	28.30
มัธยมศึกษาปีที่ 6	228	56.60
รวม	403	100.00
4. แผนการเรียน		
สายวิทย์	317	78.70
สายศิลป์	86	21.30
รวม	403	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
5. ระดับเกรดเฉลี่ย		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00	-	-
2.01 - 3.00	154	38.20
3.01 - 4.00	249	61.80
รวม	403	100.00
6. โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ACCESS	36	8.30
DAVANCE	69	15.90
ENCONCEPT	87	20.00
IDEAL PHYSICS	30	6.90
JIA	23	5.30
เคมี อ. อู๋	143	33.00
วรรณสรณ์	15	3.50
อ.ดวงใจ (ภาษาต่างประเทศ)	10	2.30
อื่น ๆ เช่น เดอะเบรน, NEO, TUTOR, APPLIED	21	4.80
รวม	434	100.00
7. รายวิชาที่เรียน (ทั้งกำลังเรียนและเรียนมาแล้ว) (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)		
ภาษาอังกฤษ	235	20.80
คณิตศาสตร์	179	15.90
ฟิสิกส์	237	21.00
เคมี	178	15.80
ชีวะ	30	2.60
สังคม	140	12.40
ภาษาไทย	130	11.50
รวม	1,129	100.00

ตาราง 3 (ต่อ)

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
8. เหตุจูงใจที่มาเรียนที่โรงเรียนโรงเรียนกวดวิชา		
เรียนตามเพื่อน	44	10.90
ชื่อเสียงครูผู้สอน	131	32.50
ทำเลที่ตั้งสะดวก	170	42.20
อื่น ๆ เช่น ต้องการสอบเข้ามหาวิทยาลัย, เกรดเฉลี่ยดี	58	14.40
รวม	403	100.00
9. ระยะเวลาที่มาเรียนกวดวิชา		
1 – 6 เดือน	241	66.40
7 – 12 เดือน	40	11.00
มากกว่า 12 เดือน	82	22.60
รวม	363	100.00
ระยะเวลาที่มาเรียนกวดวิชาเฉลี่ย ($\bar{X}$) เท่ากับ 10 เดือน		
10. ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม.	119	35.40
6 - 10 ก.ม.	86	25.60
11 - 15 ก.ม.	25	7.50
16 - 20 ก.ม.	32	9.50
มากกว่า 20 ก.ม.	74	22.00
รวม	336	100.00
11. ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาถึงโรงเรียนกวดวิชา		
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม.	150	46.40
6 - 10 ก.ม.	53	16.40
11 - 15 ก.ม.	34	10.50
16 - 20 ก.ม.	22	6.80
มากกว่า 20 ก.ม.	64	19.90
รวม	323	100.00

จากตาราง 3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสถานภาพของนักเรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ จำนวน 403 คน จำแนกตามตัวแปรได้ดังนี้

เพศ นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชาย มีจำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 33.30 และเพศหญิง มีจำนวน 269 คน คิดเป็นร้อยละ 66.70 โดยนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย

อายุ นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.90 นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มีจำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 13.90 นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี มีจำนวน 148 คน คิดเป็นร้อยละ 36.80 และนักเรียนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป มีจำนวน 163 คน คิดเป็นร้อยละ 40.40 โดยนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ มีอายุ 17 ปี และมีอายุ 16 ปี ตามลำดับ

ระดับการศึกษาปัจจุบัน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีจำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 15.10 นักเรียนที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีจำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.30 และนักเรียนที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีจำนวน 228 คน คิดเป็นร้อยละ 56.60 โดยนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ ที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ

แผนการเรียน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนสายวิทย์ มีจำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 78.70 และนักเรียนที่เรียนสายศิลป์ มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 21.30 โดยนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนสายวิทย์มากกว่าเรียนสายศิลป์

ระดับเกรดเฉลี่ย นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 38.20 นักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 มีจำนวน 249 คน คิดเป็นร้อยละ 61.80 โดยนักเรียนที่ตอบแบบสอบถามได้เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 มากกว่าได้เกรดเฉลี่ยต่ำกว่าหรือเท่ากับ 3.00

โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ACCESS มีจำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 8.30 โรงเรียนกวดวิชา DAVANCE มีจำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 โรงเรียนกวดวิชา ENCONCEPT มีจำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 20.00 โรงเรียนกวดวิชา IDEAL PHYSICS มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 6.90 โรงเรียนกวดวิชา JIA มีจำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 5.30 โรงเรียนกวดวิชาเคมี อ.อู๋ มีจำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 33.00 โรงเรียนกวดวิชาวรรณสรณ์ มีจำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 3.50 โรงเรียนกวดวิชา อ. ดวงใจ (ภาษาต่างประเทศ) มีจำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.30 และโรงเรียนกวดวิชาอื่น ๆ มีจำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 4.80 โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนที่โรงเรียนกวดวิชาเคมี อ.อู๋ รองลงมา คือ โรงเรียนกวดวิชา ENCONCEPT และโรงเรียนกวดวิชา DAVANCE ตามลำดับ

รายวิชาที่เรียน นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนภาษาอังกฤษ มีจำนวน 235 คน คิดเป็นร้อยละ 20.80 เรียนคณิตศาสตร์ มีจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 15.90 เรียนฟิสิกส์ มีจำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 21.00 เรียนเคมี มีจำนวน 178 คน คิดเป็นร้อยละ 15.80 เรียนชีวะ มีจำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 2.60 เรียนสังคม มีจำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 12.40 เรียนภาษาไทย มีจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 11.50 โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนฟิสิกส์ รองลงมา คือ เรียนภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ตามลำดับ

เหตุจูงใจที่มาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนกวดวิชาตามเพื่อน มีจำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 10.90 นักเรียนที่เรียนกวดวิชาเพราะชื่อเสียงครูผู้สอน มีจำนวน 131 คน คิดเป็นร้อยละ 32.50 นักเรียนที่เรียนกวดวิชาเพราะทำเลที่ตั้งสะดวก มีจำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 42.20 และนักเรียนที่เรียนกวดวิชาเพราะเหตุจูงใจอื่น มีจำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.40 โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนกวดวิชาเพราะทำเลที่ตั้งสะดวก รองลงมา คือ เรียนกวดวิชาเพราะชื่อเสียงครูผู้สอน และเรียนกวดวิชาตามเพื่อน ตามลำดับ

ระยะเวลาที่มาเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน มีจำนวน 241 คน คิดเป็นร้อยละ 66.40 นักเรียนที่เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 7 – 12 เดือน มีจำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 11.00 และนักเรียนเรียนที่โรงเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน มีจำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 22.60 โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนที่โรงเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน รองลงมา คือ เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน และเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 7 – 12 เดือน ตามลำดับ โดยมีระยะเวลาเรียนเฉลี่ย 10 เดือน

ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. มีจำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 35.40 ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. มีจำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 25.60 ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 11 – 15 ก.ม. มีจำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.50 ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 16 – 20 ก.ม. มีจำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.50 และระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. มีจำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.00 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. และระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. ตามลำดับ

ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามมีระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. มีจำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 46.40 ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. มีจำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.40 ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 11 – 15 ก.ม. มีจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.50 ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 16 – 20 ก.ม. มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.80 และระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. มีจำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.90 โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. และระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม.

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ
กษัตริย์

การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ โดยแจกแจง
จำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 4 แสดงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ดีมาก	ระดับทัศนคติ		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน								
1. การพัฒนาด้านวิชาการ (ดีขึ้น→ไม่ดีขึ้น)	104 (25.8)	221 (54.8)	76 (18.9)	2 (0.5)		4.06	.68	ดี
2. ความรู้สึกทุกครั้งที่มาเรียน ที่โรงเรียนกวดวิชา (สนุก→เบื่อหน่าย)	91 (22.6)	194 (48.1)	105 (26.1)	12 (3.0)	1 (0.2)	3.89	.78	ดี
ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียนโดยรวม						3.97	.61	ดี
ด้านครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียน								
3. เทคนิคการสอนของครูผู้สอน (เข้าใจง่าย→เข้าใจยาก)	178 (44.2)	183 (45.4)	42 (10.4)	- (0.0)	- (0.0)	4.34	.65	ดีมาก
4. ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน (มีชื่อเสียง→ไม่มีชื่อเสียง)	227 (56.3)	132 (32.8)	36 (8.9)	6 (1.5)	2 (0.5)	4.43	.75	ดีมาก
5. การสรุปเนื้อหาในแบบเรียน ของครูผู้สอน (ดีมาก→ไม่ดีเลย)	167 (41.5)	190 (47.1)	44 (10.9)	2 (0.5)	- (0.0)	4.29	.67	ดีมาก
6. การยกตัวอย่างโจทย์ของ ครูผู้สอน (ดีมาก→ไม่ดีเลย)	143 (35.6)	206 (51.1)	52 (12.9)	1 (0.2)	1 (0.2)	4.21	.68	ดีมาก
7. การอธิบายวิธีคิดของครูผู้สอน (อธิบายดีมาก→ไม่อธิบายเลย)	164 (40.7)	197 (48.9)	41 (10.2)	1 (0.2)	- (0.0)	4.30	.65	ดีมาก
8. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนของครูผู้สอน (มีส่วนร่วม→ไม่มีส่วนร่วม)	71 (17.6)	151 (37.5)	136 (33.7)	34 (8.4)	11 (2.8)	3.59	.96	ดี
9. การนำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัย มาให้นักเรียนทำ (มาก→น้อย)	163 (40.4)	173 (42.9)	58 (14.5)	6 (1.5)	3 (0.7)	4.21	.79	ดีมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ดีมาก	ระดับทัศนคติ		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียน (ต่อ)								
10. ประสิทธิภาพของครูผู้สอน (ประสิทธิภาพสูง→ไม่มีประสิทธิภาพ)	247 (61.4)	125 (31.0)	28 (6.9)	3 (0.7)	- (-)	4.52	.65	ดีมาก
11. ความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน (ตรงต่อเวลา→ไม่ตรงต่อเวลา)	189 (46.9)	136 (33.8)	65 (16.1)	8 (2.0)	5 (1.2)	4.23	.87	ดีมาก
12. การวางตัวของครูผู้สอน (เป็นกันเอง→เคร่งเครียด)	181 (44.9)	180 (44.7)	39 (9.7)	3 (0.7)	- (-)	4.34	.68	ดีมาก
13. บรรยากาศการสอนในชั้นเรียน (สนุกสนาน→เคร่งเครียด)	146 (36.2)	164 (40.7)	81 (20.1)	11 (2.8)	1 (0.2)	4.09	.82	ดี
14. วิธีการสอนของอาจารย์ (ชวนติดตาม→น่าเบื่อหน่าย)	141 (35.0)	203 (50.4)	56 (13.9)	2 (0.5)	1 (0.2)	4.19	.70	ดี
15. ความน่าเชื่อถือของครูผู้สอน (น่าเชื่อถือ→ไม่น่าเชื่อถือ)	218 (54.1)	146 (36.2)	37 (9.2)	2 (0.5)	- (-)	4.44	.67	ดีมาก
16. ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ที่เรียน (มีชื่อเสียง→ไม่มีชื่อเสียง)	232 (57.6)	128 (31.8)	42 (10.4)	1 (0.2)	- (-)	4.46	.68	ดีมาก
ด้านครูผู้สอน และชื่อเสียง ของโรงเรียนโดยรวม						4.26	.45	ดีมาก
ด้านเนื้อหาวิชา								
17. เนื้อหาวิชาที่สอน (ตรงประเด็น→ไม่ตรงประเด็น)	195 (48.4)	172 (42.7)	36 (8.9)	- (-)	- (-)	4.39	.64	ดีมาก
18. ความรู้ที่ได้จากการมาเรียน ทุกครั้ง (เพิ่มขึ้น→ไม่เพิ่มขึ้น)	149 (37.0)	201 (49.8)	51 (12.7)	2 (0.5)	- (-)	4.23	.68	ดีมาก
19. ตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอน (ง่าย→ยาก)	92 (22.8)	173 (42.9)	108 (26.9)	25 (6.2)	5 (1.2)	3.79	.90	ดี
20. ความครบถ้วนของเนื้อหาวิชา ที่สอนตามหลักสูตร (ครบถ้วน→ไม่ครบถ้วน)	162 (40.2)	180 (44.7)	59 (14.6)	2 (0.5)	- (-)	4.25	.71	ดีมาก
21. ความเหมาะสมของปริมาณ เนื้อหาวิชา(เหมาะสม→ไม่เหมาะสม)	144 (35.7)	205 (50.9)	53 (13.2)	1 (0.2)	- (-)	4.22	.67	ดีมาก
22. ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา (ทันสมัย→ล้าสมัย)	191 (47.5)	169 (41.9)	42 (10.4)	1 (0.2)	- (-)	4.36	.67	ดีมาก

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ดีมาก	ระดับทัศนคติ		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านเนื้อหาวิชา (ต่อ)								
23. ความทันสมัยของสื่อหรือ อุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียน การสอน (ทันสมัย→ล้าสมัย)	150 (37.2)	169 (41.9)	74 (18.4)	10 (2.5)	- -	4.14	.79	ดี
24. ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด หรือโจทย์ประกอบการสอน (เหมาะสม→ไม่เหมาะสม)	141 (35.0)	202 (50.2)	57 (14.1)	3 (0.7)	- -	4.19	.69	ดี
25. การให้เวลาในการสอนแต่ละครั้ง ของครูผู้สอน (มาก→น้อย)	142 (35.2)	185 (45.9)	71 (17.7)	5 (1.2)	- -	4.15	.74	ดี
26. ความสอดคล้องของเนื้อหาที่ สอนกับการเรียนที่โรงเรียน (สอดคล้อง→ไม่สอดคล้อง)	133 (33.0)	182 (45.2)	79 (19.6)	8 (2.0)	1 (0.2)	4.08	.78	ดี
27. ความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอน กับการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย (สอดคล้อง→ไม่สอดคล้อง)	179 (44.4)	172 (42.7)	51 (12.7)	1 (0.2)	- -	4.31	.70	ดีมาก
ด้านเนื้อหาวิชาโดยรวม						4.19	.48	ดี
ด้านสถานที่								
28. ความสะอาดของโรงเรียน (สะอาด→สกปรก)	191 (47.4)	164 (40.7)	41 (10.2)	6 (1.5)	1 (0.2)	4.33	.73	ดีมาก
29. ขนาดของห้องเรียน (กว้างขวาง→คับแคบ)	80 (19.9)	144 (35.7)	134 (33.3)	33 (8.1)	12 (3.0)	3.61	.98	ดี
30. ความทันสมัยของห้องเรียน (ทันสมัย→ล้าสมัย)	94 (23.3)	187 (46.4)	106 (26.3)	16 (4.0)	- -	3.89	.80	ดี
31. ขนาดของโต๊ะเรียน (นั่งสบาย→อึดอัด)	33 (8.2)	135 (33.5)	146 (36.3)	57 (14.1)	32 (7.9)	3.19	1.04	ปาน กลาง
32. แสงสว่างภายในห้องเรียน (สว่าง→มืด)	125 (31.0)	186 (46.2)	84 (20.8)	7 (1.8)	1 (0.2)	4.05	.78	ดี
33. ความสะดวกในการเดินทาง มาเรียน (สะดวก→ไม่สะดวก)	112 (27.8)	166 (41.2)	89 (22.1)	28 (6.9)	8 (2.0)	3.85	.96	ดี
34. การตกแต่งของโรงเรียน (ทันสมัย→ล้าสมัย)	80 (19.8)	178 (44.2)	129 (32.0)	16 (4.0)	- -	3.79	.79	ดี

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา บ้านวิสุทธิกษัตริย์	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ดีมาก	ระดับทัศนคติ		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านสถานที่ (ต่อ)								
35. การรักษาความปลอดภัยของ โรงเรียน (ปลอดภัย→ไม่ปลอดภัย)	81 (20.1)	179 (44.4)	128 (31.8)	14 (3.5)	1 (0.2)	3.80	.80	ดี
36. ท่าเลที่ตั้งของโรงเรียน (หาง่าย→หายาก)	107 (26.6)	173 (42.9)	99 (24.6)	18 (4.5)	6 (1.4)	3.88	.90	ดี
37. ความสะอาดของห้องน้ำ (สะอาด→สกปรก)	112 (27.8)	159 (39.5)	104 (25.8)	23 (5.7)	5 (1.2)	3.86	.92	ดี
38. ความเพียงพอของที่จอดรถ (เพียงพอ→ไม่เพียงพอ)	64 (15.9)	125 (31.0)	147 (36.5)	50 (12.4)	17 (4.2)	3.41	1.03	ดี
39. บรรยากาศภายในห้องเรียน (เย็นสบาย→ร้อนอบอ้าว)	123 (30.5)	191 (47.4)	79 (19.7)	9 (2.2)	1 (0.2)	4.05	.78	ดี
ด้านสถานที่โดยรวม						3.81	.58	ดี
ด้านอัตราค่าเรียน								
40. อัตราค่าเรียนเมื่อเทียบกับ โรงเรียนกวดวิชาอื่น (ถูกกว่า→แพงกว่า)	37 (9.2)	127 (31.5)	189 (46.9)	38 (9.4)	12 (3.0)	3.34	.88	ปาน กลาง
41. ความคุ้มค่าจากความรู้ที่ได้รับ เมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน (คุ้มค่า→ไม่คุ้มค่า)	109 (27.0)	183 (45.4)	103 (25.6)	6 (1.5)	2 (0.5)	3.97	.79	ดี
42. คุณภาพการจัดการเรียนการสอนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวด วิชาอื่น (ดีกว่า→ด้อยกว่า)	105 (26.1)	190 (47.1)	106 (26.4)	1 (0.2)	1 (0.2)	3.98	.74	ดี
43. ความเหมาะสมของค่าเรียนกับ เนื้อหาวิชาที่เรียน (เหมาะสม→ไม่เหมาะสม)	109 (27.0)	189 (46.9)	97 (24.2)	7 (1.7)	1 (0.2)	3.98	.77	ดี
44. อัตราค่าเรียนโดยรวม (ถูก→แพง)	46 (11.4)	144 (35.7)	158 (39.2)	38 (9.5)	17 (4.2)	3.41	.95	ดี
ด้านอัตราค่าเรียนโดยรวม						3.73	.63	ดี

ตาราง 4 (ต่อ)

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์	ดีมาก (%)	ดี (%)	ปานกลาง (%)	ไม่ดี (%)	ไม่ดีมาก (%)	ระดับทัศนคติ		
						$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์								
45. การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ ใบปลิว (มาก→น้อย)	108 (26.8)	155 (38.5)	111 (27.5)	22 (5.5)	7 (1.7)	3.83	.94	ดี
46. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจาก การอ่านแผ่นพับ ใบปลิว (สนใจ→ไม่สนใจ)	83 (20.6)	155 (38.5)	119 (29.5)	33 (8.2)	13 (3.2)	3.65	.99	ดี
47. การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นป้าย โฆษณา (รับรู้→ไม่รับรู้)	66 (16.4)	130 (32.3)	147 (36.5)	44 (10.8)	16 (4.0)	3.46	1.01	ดี
48. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจาก การอ่านแผ่นป้ายโฆษณา (มีผล→ไม่มีผล)	76 (18.8)	145 (36.0)	129 (32.0)	33 (8.2)	20 (5.0)	3.55	1.04	ดี
49. การพิมพ์รายชื่ออาจารย์ผู้สอน ลงในแผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้าย โฆษณา (สนใจ→ไม่สนใจ)	84 (20.8)	170 (42.2)	116 (28.8)	17 (4.2)	16 (4.0)	3.71	.97	ดี
50. การรับรู้ข่าวสารจากการบอก ต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ (มีอิทธิพลมาก→มีอิทธิพลน้อย)	149 (37.0)	165 (40.9)	71 (17.7)	17 (4.2)	1 (0.2)	4.10	.85	ดี
51. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจาก การบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ (สนใจ→ไม่สนใจ)	155 (38.5)	154 (38.2)	80 (19.9)	11 (2.7)	3 (0.7)	4.10	.86	ดี
ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยรวม						3.77	.65	ดี

จากตาราง 4 แสดงทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ สรุปได้ดังนี้

ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียนโดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการพัฒนาด้านวิชาการ และความรู้สึกทุกครั้งที่มาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และ 3.89 ตามลำดับ

ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียนโดยรวม ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน การสรุปเนื้อหาในแบบเรียนของครูผู้สอน การยกตัวอย่างโจทย์ของครูผู้สอน การนำข้อสอบเข้า

มหาวิทยาลัยมาให้นักเรียนทำ การอธิบายวิธีคิดของครูผู้สอน ประสพการณ์ของครูผู้สอน ความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน การวางตัวของครูผู้สอน ความน่าเชื่อถือของครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.34, 4.43, 4.29, 4.21, 4.30, 4.21, 4.52, 4.23, 4.34, 4.44 และ 4.46 ตามลำดับ นักเรียนมีทัศนคติต่อการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของครูผู้สอน บรรยากาศการสอนในชั้นเรียน และวิธีการสอนของอาจารย์ ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.59, 4.09 และ 4.19 ตามลำดับ

ด้านเนื้อหาวิชา

นักเรียนมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาโดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.19 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่สอน ความรู้ที่ได้จากการมาเรียนทุกครั้ง ความครบถ้วนของเนื้อหาวิชาที่สอนตามหลักสูตร ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาวิชา ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา และความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.39, 4.23, 4.25, 4.22, 4.36 และ 4.31 ตามลำดับ นักเรียนมีทัศนคติต่อตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอน ความทันสมัยของสื่อหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ความเหมาะสมของแบบฝึกหัดหรือโจทย์ประกอบการสอน การให้เวลาในการสอนแต่ละครั้งของครูผู้สอน และความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการเรียนที่โรงเรียน ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79, 4.14, 4.19, 4.15 และ 4.08 ตามลำดับ

ด้านสถานที่

นักเรียนมีทัศนคติด้านสถานที่โดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.81 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อความสะอาดของโรงเรียน ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 นักเรียนมีทัศนคติต่อขนาดของห้องเรียน ความทันสมัยของห้องเรียน แสงสว่างภายในห้องเรียน ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน การตกแต่งของโรงเรียน การรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน ความสะอาดของห้องน้ำ ความเพียงพอของที่จอดรถ และบรรยากาศภายในห้องเรียน ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.61, 3.89, 4.05, 3.85, 3.79, 3.80, 3.88, 3.86, 3.41 และ 4.05 ตามลำดับ นักเรียนมีทัศนคติต่อขนาดของโต๊ะเรียน ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19

ด้านอัตราค่าเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านอัตราค่าเรียนโดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อความคุ้มค่าจากความรู้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน คุณภาพการจัดการเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ความเหมาะสมของค่าเรียนกับเนื้อหาวิชาที่เรียน และอัตราค่าเรียนโดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97, 3.98, 3.98 และ 3.41 ตามลำดับ นักเรียนมีทัศนคติต่ออัตราค่าเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.34

ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

นักเรียนมีทัศนคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวม ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ ใบปลิว ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่านแผ่นพับ ใบปลิว การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นป้ายโฆษณา ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่านแผ่นป้ายโฆษณา การพิมพ์รายชื่ออาจารย์ผู้สอนลงในแผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้ายโฆษณา การรับรู้ข่าวสารจากการบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ และผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83, 3.65, 3.46, 3.55, 3.71, 4.10 และ 4.10 ตามลำดับ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษานิสิตวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษานิสิตวิทยาลัย โดยแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดังนี้

ตาราง 5 แสดงแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชานิสิตวิทยาลัย

แนวโน้มพฤติกรรม	ดีมาก	ดี	ปานกลาง	ไม่ดี	ไม่ดีมาก	ระดับแนวโน้มพฤติกรรม		
	(%)	(%)	(%)	(%)	(%)	$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต (มาแน่นอน→ไม่มาแน่นอน)	106 (26.3)	117 (29.0)	93 (23.1)	14 (3.5)	73 (18.1)	3.42	1.38	ดี
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน (บอกต่อแน่นอน→ไม่บอกแน่นอน)	168 (41.7)	159 (39.5)	70 (17.4)	5 (1.2)	1 (0.2)	4.21	.78	ดีมาก

จากตาราง 5 แสดงแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนในการเรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชานิสิตวิทยาลัย สรุปได้ว่า นักเรียนมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ในระดับดี โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 และนักเรียนมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.21

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

การทดสอบสมมติฐานผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลทางประชากรศาสตร์ ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา แผนการเรียน เกรดเฉลี่ย เหตุจูงใจ และระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชานิสิตวิทยาลัยแตกต่างกัน สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชานิสิตวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชานิสิตวิทยาลัยแตกต่างกัน

เพศ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที่ (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 6 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามเพศ

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	เพศ	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ในอนาคต	ชาย	3.33	1.38	401	-.852	.395
	หญิง	3.46	1.39			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียน กวดวิชาที่เรียน	ชาย	4.08	.83	401	-2.195*	.029
	หญิง	4.27	.75			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 6 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีเพศแตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t - test) จากวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .029 ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 กล่าวคือ นักเรียนชายมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนน้อยกว่านักเรียนหญิง

อายุ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 7 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามอายุ

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
1. การมาเรียนในโรงเรียน กวดวิชาที่เรียนในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	3	65.699	21.900	12.299**	.000
	ภายในกลุ่ม	399	710.430	1.781		
	รวม	402	776.129			

ตาราง 7 (ต่อ)

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	.241	.080	.129	.943
	ภายในกลุ่ม	399	248.831	.624		
	รวม	402	249.072			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 7 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับ สมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ตาราง 8 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต

อายุ		ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	16 ปี	17 ปี	18 ปีขึ้นไป
	$\bar{X}$	3.79	4.18	3.50	3.00
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี	3.79		0.39 (.160)	0.29 (.263)	0.79** (.002)
16 ปี	4.18			0.68** (.001)	1.18** (.000)
17 ปี	3.50				0.50** (.001)
18 ปีขึ้นไป	3.00				

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ระดับการศึกษา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 9 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามระดับการศึกษา

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2	133.195	66.597	41.433**	.000
	ภายในกลุ่ม	400	642.934	1.607		
	รวม	402	776.129			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	.354	.177	.285	.753
	ภายในกลุ่ม	400	248.718	.622		
	รวม	402	249.072			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 9 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตมีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ตาราง 10 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต

ระดับการศึกษา		มัธยมศึกษาปีที่ 4	มัธยมศึกษาปีที่ 5	มัธยมศึกษาปีที่ 6
	$\bar{X}$	4.00	4.11	2.92
มัธยมศึกษาปีที่ 4	4.00		0.11 (.571)	1.08** (.000)
มัธยมศึกษาปีที่ 5	4.11			1.19** (.000)
มัธยมศึกษาปีที่ 6	2.92			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 10 แสดงว่า นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 กับนักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.08

นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 กับนักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .000 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.19

แผนการเรียน

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 11 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามแผนการเรียน

แนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียน	แผนการเรียน	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต	สายวิทย์	3.35	1.40	401	-1.926	.055
	สายศิลป์	3.67	1.28			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	สายวิทย์	4.22	.78	401	.484	.628
	สายศิลป์	4.17	.79			

จากตาราง 11 ผลการวิเคราะห์การเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชานิววิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) จากวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .055 และ .628 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนสายวิทย์แนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียงกับนักเรียนที่เรียนสายศิลป์

เกรดเฉลี่ย

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบค่าโดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นอิสระกัน โดยใช้สถิติทดสอบค่าที (t – test) ใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อค่า 2-tailed Prob. (p) มีค่าน้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 12 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามเกรดเฉลี่ย

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	เกรด เฉลี่ย	t - test for Equality of Means				
		$\bar{X}$	S.D.	df	t	p
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ที่เรียนในอนาคต	2.01 – 3.00	3.51	1.31	401	1.064	.288
	3.01 – 4.00	3.36	1.43			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	2.01 – 3.00	4.12	.84	401	-1.629	.104
	3.01 – 4.00	4.26	.74			

จากตาราง 12 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน มีค่าความน่าจะเป็น (p) เท่ากับ .288 และ .104 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00

เหตุจูงใจ

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 13 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามเหตุจูงใจ

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	3	2.342	.781	.403	.751
	ภายในกลุ่ม	399	773.787	1.939		
	รวม	402	776.129			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	3	3.668	1.223	1.988	.115
	ภายในกลุ่ม	399	245.404	.615		
	รวม	402	249.072			

จากตาราง 13 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีเหตุจูงใจแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .751 และ .115 ตามลำดับ ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับสมมติฐานหลัก (H_0) และปฏิเสธสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า นักเรียนที่มีเหตุจูงใจแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีเหตุจูงใจในการมาเรียนทุกสาเหตุมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียง

ระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One Way Analysis of Variance : One Way ANOVA) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า F-Prob. น้อยกว่า .05 และถ้าสมมติฐานข้อใดปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) ที่มีค่าเฉลี่ยอย่างน้อยหนึ่งคู่ที่แตกต่างกัน จะนำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) โดยใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 14 แสดงการเปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
จำแนกตามระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา

แนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียน	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F-Ratio	F-Prob.
1. การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต	ระหว่างกลุ่ม	2	23.094	11.547	6.168**	.002
	ภายในกลุ่ม	360	673.986	1.872		
	รวม	362	697.080			
2. การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ระหว่างกลุ่ม	2	3.699	1.849	2.960	.053
	ภายในกลุ่ม	360	224.935	.625		
	รวม	362	228.634			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 14 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ของนักเรียนที่มีระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกัน โดยใช้สถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) พบว่า การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต มีค่าความน่าจะเป็น (F-Prob.) เท่ากับ .002 ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) กล่าวคือ นักเรียนที่มีระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังนั้น ผู้วิจัยจึงได้นำผลการวิเคราะห์นำไปเปรียบเทียบเชิงซ้อน (Multiple Comparison) ใช้วิธีทดสอบแบบ Least Significant Difference (LSD) เพื่อหาว่าค่าเฉลี่ยคู่ใดบ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนี้

ตาราง 15 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่ของนักเรียนที่มีระยะเวลาการเรียนในโรงเรียนกวดวิชา แตกต่างกันต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต

ระยะเวลาในการเรียน ที่โรงเรียนกวดวิชา	$\bar{X}$	1 – 6 เดือน 3.57	7 – 12 เดือน 3.28	มากกว่า 12 เดือน 2.96
1 – 6 เดือน	3.57		0.29 (.210)	0.61** (.001)
7 – 12 เดือน	3.28			0.32 (.238)
มากกว่า 12 เดือน	2.96			

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิเคราะห์ตาราง 15 แสดงว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน กับนักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน จากการวิเคราะห์ พบว่า ค่า Sig. เท่ากับ .001 ซึ่งน้อยกว่า .01 หมายความว่า นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน แตกต่างเป็นรายคู่กับนักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน ในแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ที่ระดับนัยสำคัญ .01 กล่าวคือ นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตมากกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน โดยมีผลต่างค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.61

สมมติฐานข้อที่ 2 ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ สามารถเขียนเป็นสมมติฐานทางสถิติได้ดังนี้

H_0 : ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาไม่มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

H_1 : ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

สำหรับสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ จะใช้การทดสอบด้วยการวิเคราะห์ค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) และการทดสอบสมมติฐานใช้ระดับความเชื่อมั่น 95% ดังนั้น จะปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) ก็ต่อเมื่อ ค่า Sig. (2-tailed) น้อยกว่า .05 ผลการทดสอบสมมติฐานเป็นดังนี้

ตาราง 16 แสดงการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา กับแนวโน้มพฤติกรรม
การเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชา ที่เรียนในอนาคต		การบอกบุคคลอื่นเกี่ยวกับ โรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	
	r	Sig. (2-tailed)	r	Sig. (2-tailed)
ด้านความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียน	.249**	.000	.405**	.000
ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน	.207**	.000	.475**	.000
ด้านเนื้อหาวิชา	.200**	.000	.429**	.000
ด้านสถานที่	.248**	.000	.369**	.000
ด้านอัตราค่าเรียน	.221**	.000	.429**	.000
ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์	.248**	.000	.345**	.000

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 16 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรที่เป็นทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา กับ
แนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ เป็นดังนี้

1. ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของ
โรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติ
กรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต มี
ค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000, .000, .000, .000, .000 และ .000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ ปฏิเสธ
สมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้
สึกล้วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่า
เรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ
กษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .249, .207, .200, .248, .221 และ .248 ตามลำดับ
โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติ
ที่ดีต่อโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนด้านความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้าน
เนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่ดีก็จะมาเรียนในโรงเรียน
กวดวิชาเพิ่มขึ้นอีกในอนาคต

2. ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของ
โรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติ
กรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่
เรียน มีค่า Sig.(2-tailed) เท่ากับ .000, .000, .000, .000, .000 และ .000 ตามลำดับ ซึ่งน้อยกว่า .01 นั่นคือ
ปฏิเสธสมมติฐานหลัก (H_0) และยอมรับสมมติฐานรอง (H_1) หมายความว่า ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้าน
ความรู้สึกล้วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตรา
ค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนรู้ที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิ

กษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) มีค่าเท่ากับ .405, .475, .429, .369, 429 และ .345 ตามลำดับ โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ก็บอกต่อบุคคลอื่นในทางที่ดีเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์แตกต่างกัน

ตาราง 17 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ตัวแปรอิสระ	ตัวแปรตาม	ผลการทดสอบสมมติฐาน
เพศ	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ปฏิเสธสมมติฐาน ยอมรับสมมติฐาน
อายุ	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ยอมรับสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน
ระดับการศึกษา	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ยอมรับสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน
แผนการเรียน	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ปฏิเสธสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน
เกรดเฉลี่ย	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ปฏิเสธสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน
เหตุจูงใจ	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ปฏิเสธสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน
ระยะเวลาการเรียน ในโรงเรียนกวดวิชา	การมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคต การบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	ยอมรับสมมติฐาน ปฏิเสธสมมติฐาน

จากตาราง 17 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ สรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาในอนาคตไม่แตกต่างกัน แต่นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน

จากตาราง 18 แสดงสรุปผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชา กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ สรุปได้ดังนี้

1. ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตก

2. ทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตก

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สังเขปความมุ่งหมาย สมมติฐาน และวิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ เพื่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์สามารถนำข้อมูลทางด้านลักษณะทางประชากรศาสตร์ ทัศนคติ และแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาไปใช้ในการวางแผนกลยุทธ์การตลาด รวมทั้งพิจารณาและปรับปรุงการดำเนินงานให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
2. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
3. เพื่อศึกษาแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
4. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
5. เพื่อศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ที่มีผลต่อทัศนคติของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์
6. เพื่อศึกษาทัศนคติที่มีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนกวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์แตกต่างกัน
2. ทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียน กวดวิชาที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ในปีการศึกษา 2546 โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูล ใช้สูตรในการคำนวณ ได้จำนวน 336 คน และเมื่อสำรองความผิดพลาดจากการเก็บรวบรวมข้อมูล 25% รวม ขนาดกลุ่มตัวอย่างจำนวนทั้งสิ้น 420 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือหรือแบบสอบถามที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ส่วนที่ 2 ข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

แหล่งข้อมูล (Source of Data) การวิจัยเรื่องนี้เป็น การวิจัยเชิงพรรณนา (Descriptive Research) และการวิจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Research) โดยมุ่งศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของ นักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ แหล่งข้อมูลมีดังนี้

1. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าจากข้อมูลที่มีผู้รวบรวม ไว้ทั้งหน่วยงานของรัฐและเอกชน ดังนี้

1.1 ศึกษาตำรา เอกสาร บทความ ทฤษฎี หลักการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.2 หนังสือทางวิชาการ วิทยานิพนธ์ และรายงานที่เกี่ยวข้อง

1.3 ข้อมูลจากอินเทอร์เน็ต

2. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 403 คน โดยมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

2.1 ขอจดหมายจากบัณฑิตวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

2.2 ดำเนินการเก็บข้อมูลแบบสอบถาม

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. รวบรวมแบบสอบถามตามความต้องการแล้ว ผู้วิจัยทำการตรวจสอบความถูกต้องและ สมบูรณ์ของแบบสอบถาม

2. ลงรหัสแล้วนำข้อมูลมาบันทึกลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (Statistical Package for Social Sciences) For Windows Version 10

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป วิเคราะห์โดยการแจกแจงจำนวน ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์แตกต่างกัน ใช้การทดสอบค่า t-test ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม และใช้การทดสอบค่า F-test ใช้วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA : Analysis of Variance) เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

สมมติฐานข้อที่ 2 ทักษะของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมในการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชานิววิสุทธิกษัตริย์ ใช้สถิติสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient) ใช้หาค่าความสัมพันธ์ของตัวแปรสองตัวที่เป็นอิสระต่อกัน หรือหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูล 2 ชุด

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

ผลจากการวิจัยทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชานิววิสุทธิกษัตริย์ สรุปผลได้ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชานิววิสุทธิกษัตริย์

จากการวิจัยครั้งนี้ พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 18 ปีขึ้นไป รองลงมา คือ มีอายุ 17 ปี และมีอายุ 16 ปี ตามลำดับ เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 รองลงมา คือ ที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 5 และที่เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับ โดยเรียนสายวิทย์มากกว่าเรียนสายศิลป์ ได้เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 มากกว่าได้เกรดเฉลี่ย 2.01 - 3.00 เรียนที่โรงเรียนกวดวิชาเดิมมี อ.อู๋ รองลงมา คือ โรงเรียนกวดวิชา ENCONCEPT และโรงเรียนกวดวิชา DAVANCE ตามลำดับ โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนฟิสิกส์ รองลงมา คือ เรียนภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์ ตามลำดับ มีเหตุผลการเรียนกวดวิชาเพราะทำเลที่ตั้งสะดวก รองลงมา คือ เรียนกวดวิชาเพราะชื่อเสียงครูผู้สอน และเรียนกวดวิชาตามเพื่อน ตามลำดับ มีระยะเวลาการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน รองลงมา คือ เรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน และเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา 7 – 12 เดือน ตามลำดับ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. และระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. ตามลำดับ มีระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. และระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม.

2. การวิเคราะห์ข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชานิววิสุทธิกษัตริย์ สรุปดังนี้

ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียนโดยรวม ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อพบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการพัฒนาด้านวิชาการ และความรู้สึกทุกครั้งที่มาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา ในระดับดี

ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียนโดยรวม ในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อเทคนิคการสอนของครูผู้สอน ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน การสรุปเนื้อหาในแบบเรียนของครูผู้สอน การยกตัวอย่างโจทย์ของครูผู้สอน การนำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาให้นักเรียนทำ การอธิบายวิธีคิดของครูผู้สอน ประสบการณ์ของครูผู้สอน ความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน การวางตัวของครูผู้สอน ความน่าเชื่อถือของครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชา ในระดับดีมาก นักเรียนมีทัศนคติต่อการให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของครูผู้สอน บรรยากาศการสอนในชั้นเรียน และวิธีการสอนของอาจารย์ในระดับดี

ด้านเนื้อหาวิชา

นักเรียนมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาโดยรวม ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อเนื้อหาวิชาที่สอน ความรู้ที่ได้จากการมาเรียนทุกครั้ง ความครบถ้วนของเนื้อหาวิชาที่สอนตามหลักสูตร ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาวิชา ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา และความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ในระดับดีมาก นักเรียนมีทัศนคติต่อตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอน ความทันสมัยของสื่อหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ความเหมาะสมของแบบฝึกหัดหรือโจทย์ประกอบการสอน การใช้เวลาในการสอนแต่ละครั้งของครูผู้สอน และความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการเรียนที่โรงเรียน ในระดับดี

ด้านสถานที่

นักเรียนมีทัศนคติด้านสถานที่โดยรวม ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อความสะอาดของโรงเรียน ในระดับดีมาก นักเรียนมีทัศนคติต่อขนาดของห้องเรียน ความทันสมัยของห้องเรียน แสงสว่างภายในห้องเรียน ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน การตกแต่งของโรงเรียน การรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน ท่าเลที่ตั้งของโรงเรียน ความสะอาดของห้องน้ำ ความเพียงพอของที่จอดรถ และบรรยากาศภายในห้องเรียน ในระดับดี นักเรียนมีทัศนคติต่อขนาดของโต๊ะเรียน ในระดับปานกลาง

ด้านอัตราค่าเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านอัตราค่าเรียนโดยรวม ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อความคุ้มค่าจากความรู้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน คุณภาพการจัดการเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ความเหมาะสมของค่าเรียนกับเนื้อหาวิชาที่เรียน และอัตราค่าเรียนโดยรวม ในระดับดี นักเรียนมีทัศนคติต่ออัตราค่าเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ในระดับปานกลาง

ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

นักเรียนมีทัศนคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวม ในระดับดี และเมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนมีทัศนคติต่อการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ ใบปลิว ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่านแผ่นพับ ใบปลิว การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นป้ายโฆษณา ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่านแผ่นป้ายโฆษณา การพิมพ์รายชื่ออาจารย์ผู้สอนลงในแผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้ายโฆษณา การรับรู้ข่าวสารจากการบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ และผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ ในระดับดี

3. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ สรุปได้ว่า นักเรียนมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต ในระดับดี และนักเรียนมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ในระดับดีมาก

4. การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานข้อที่ 1 นักเรียนที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีผลต่อแนวโน้มพฤติกรรมการมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์แตกต่างกัน จากการวิเคราะห์ข้อมูลสรุปได้ว่า

1. นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
3. นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
5. นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
6. นักเรียนที่มีเหตุจูงใจแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
7. นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

สมมติฐานข้อที่ 2 ทศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชามีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ จากการวิเคราะห์ข้อมูล สรุปได้ว่า

1. ทศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้
2. ทศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

อภิปรายผล

ผลการวิจัยทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ มีประเด็นสำคัญที่สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การศึกษาข้อมูลสถานภาพของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า นักเรียนที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย มีอายุ 18 ปีขึ้นไป เรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยเรียนสายวิทย์มากกว่าเรียนสายศิลป์ ได้เกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00 มากกว่าได้เกรด 2.01 – 3.00 เรียนที่โรงเรียนกวดวิชาเคมี อ.อุ้ม มากที่สุด โดยนักเรียนส่วนใหญ่เรียนภาษาอังกฤษ มีเหตุผลการเรียนกวดวิชาเพราะทำเลที่ตั้งสะดวก มีระยะเวลาการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน มีระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม. และระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. ตามลำดับ มีระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชาต่ำกว่าหรือเท่ากับ 5 ก.ม. รองลงมา คือ ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชามากกว่า 20 ก.ม. และระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาโรงเรียนกวดวิชา 6 – 10 ก.ม.

2. การศึกษาข้อมูลทัศนคติของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

นักเรียนให้ความเห็นด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียนโดยรวม ในระดับดี กล่าวคือ นักเรียนมีการพัฒนาด้านวิชาการดีขึ้น และความรู้สึกสนุกทุกครั้งที่มาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชา

ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียนโดยรวม ในระดับดีมาก กล่าวคือ นักมีทัศนคติว่าเทคนิคการสอนของครูผู้สอนเข้าใจง่าย ครูผู้สอนมีชื่อเสียง การสรุปเนื้อหาในแบบเรียน และการยกตัวอย่างโจทย์ การอธิบายวิธีคิดของครูผู้สอนดีมาก มีการให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียน การนำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาให้ให้นักเรียนทำ ครูผู้สอนมีประสบการณ์สูง เข้าสอนตรงต่อเวลา มีความเป็นกันเอง บรรยาการการสอนในชั้นเรียนสนุกสนาน น่าเชื่อถือ วิธีการสอนของอาจารย์ชวนติดตาม และโรงเรียนกวดวิชาที่มีชื่อเสียงสอดคล้องกับประเด็นที่ อุปนัย (2537 : 129) กล่าวว่า ผู้สอนควรมีความรู้ ความสามารถในเนื้อหาวิชาที่สอนดี มีบุคลิกภาพดี และมีเทคนิควิธีการสอนที่ดี คุณสมบัติเหล่านี้ นอกจากจะช่วยให้ผู้สอน สามารถดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนไปได้โดยตลอดด้วยดีแล้ว ยังมีส่วนสำคัญในการสร้างทัศนคติที่ดีต่อผู้สอนให้แก่นักเรียน และทัศนคติที่ดีต่อบทเรียนที่ผู้เรียนเรียนจากผู้สอนด้วย ทัศนคติที่ดีดังกล่าว จะมีผลเป็นแรงจูงใจให้เด็กอยากเรียน อยากแสวงหาความรู้ ซึ่งส่งผลไปถึงผลการเรียนที่มีประสิทธิภาพได้ นอกจากนี้ รวีวรรณ ชินะตระกูล (2530 : 55) ให้ความเห็นว่า ผู้ปกครองบางคนพยายามศึกษาดูว่าสถาบันเรียนกวดวิชาแห่งใดที่มีคนไปเรียนมาก ก็พยายามจะส่งบุตรหลานของตนไปสมัครที่สถาบันนั้น เพราะเชื่อว่าถ้าได้เรียนกวดวิชาในสถาบันที่มีชื่อเสียงแล้วมักมีโอกาสรียนกับอาจารย์ที่มาจากสถาบันที่มีชื่อเสียงด้วย หรืออาจรู้แนวข้อสอบเข้าเรียนต่อ อาจทำให้มีโอกาสอบเข้าในสถาบันที่ต้องได้มากกว่า

ด้านเนื้อหาวิชา

นักเรียนมีทัศนคติด้านเนื้อหาวิชาโดยรวม ในระดับดี กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติว่าเนื้อหาวิชาที่สอนตรงประเด็น ความรู้ที่ได้จากการมาเรียนเพิ่มขึ้นทุกครั้ง ตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอนง่าย เนื้อหาวิชาที่สอนครบถ้วนตามหลักสูตร ปริมาณเนื้อหาวิชาความเหมาะสม เนื้อหาวิชาทันสมัย สื่อหรืออุปกรณ์ที่ใช้ประกอบการเรียนการสอนทันสมัย แบบฝึกหัดหรือโจทย์ประกอบการสอนเหมาะสม ครูผู้สอนให้เวลาในการ

สอนแต่ละครั้งมาก เนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับการเรียนที่โรงเรียน และเนื้อหาที่สอนสอดคล้องกับการเตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย ซึ่งสราวุธ กิตติวรภัทร (2539 : 3-6) กล่าวว่า กลยุทธ์การสอนกวดวิชาไว้ได้หาแนวทางในการสอน ต้องเน้นการการเก็งข้อสอบ สร้างภาพว่าเนื้อหาและแบบฝึกหัดที่สอนตรงกับแนวข้อสอบ เพื่อให้ นักเรียนคุ้นเคยกับแนวข้อสอบหรือบางครั้งถึงกับกล่าวว่า เอกสารประกอบการสอนตรงกับแนวข้อสอบมากกว่าครึ่ง ตลอดจนเน้นการสรุปปัญหาทุกรูปแบบเป็นสูตร จนเกิดสิ่ง que นักเรียนยุคปัจจุบันเรียกว่า "สูตรลัด" ซึ่งจะช่วยลดเวลาในการทำโจทย์ แต่ก็ต้องจำสูตรเหล่านั้นเข้าไปในห้องสอบ อาจารย์กลุ่มนี้จะเน้นทำทุกอย่าง เป็นสูตรไว้หมดแล้ว เพื่อให้ นักเรียนสะดวกในการนำไปใช้ และเป็นการจัดรูปแบบปัญหาไปในตัว

ด้านสถานที่

นักเรียนมีทัศนคติด้านสถานที่โดยรวม ในระดับดี กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติว่าโรงเรียนมีความสะอาดดีมาก ขนาดของห้องเรียนกว้างขวาง ห้องเรียนทันสมัย แสงสว่างภายในห้องเรียนดี การเดินทางมาเรียนสะดวก การตกแต่งของโรงเรียนทันสมัย การรักษาความปลอดภัยของโรงเรียนดี โรงเรียนหาง่าย ห้องน้ำสะอาด ที่จอดรถเพียงพอ และบรรยากาศภายในห้องเรียนเย็นสบาย แต่ นักเรียนไม่แน่ใจในขนาดของโต๊ะเรียน สอดคล้องกับศิวพร กันจิระ (2545 : 8-11) ได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจของผู้ปกครองที่ส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนวัดทองสุทธาราม สังกัดกรุงเทพมหานคร เขตบางซื่อ พบว่า ปัจจัยด้านทำเลที่ตั้งในย่านระยะทาง ด้านความปลอดภัย และความสะอาดสบายมีผลต่อการตัดสินใจส่งบุตรหลานเข้าเรียน

ด้านอัตราค่าเรียน

นักเรียนมีทัศนคติด้านอัตราค่าเรียนโดยรวม ในระดับดี กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติว่ามีความคุ้มค่าจากความรู้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับราคาค่าเรียน คุณภาพการจัดการเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่นดีกว่า ค่าเรียนกับเนื้อหาวิชาที่เรียนเหมาะสมของ และอัตราค่าเรียนถูก นักเรียนไม่แน่ใจต่ออัตราค่าเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น

ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์

นักเรียนมีทัศนคติด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์โดยรวม ในระดับดี กล่าวคือ นักเรียนมีทัศนคติว่ามีการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ ใบปลิว การอ่านแผ่นพับ ใบปลิวจูงใจให้เรียน มีการรับรู้ข่าวสารจากแผ่นป้ายโฆษณา ซึ่งการอ่านแผ่นป้ายโฆษณามีผลต่อการตัดสินใจมาเรียน การพิมพ์รายชื่ออาจารย์ผู้สอนลงในแผ่นพับ ใบปลิวจูงใจให้มาเรียน มีการรับรู้ข่าวสารจากการบอกต่อของเพื่อน / รุ่นพี่ และมีผลต่อการตัดสินใจมาเรียน

3. การศึกษาข้อมูลแนวโน้มพฤติกรรมกรเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า นักเรียนมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคด ในระดับดี และมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ในระดับดีมาก

4. การศึกษาความแตกต่างด้านประชากรศาสตร์ที่มีอิทธิพลต่อแนวโน้มพฤติกรรมกรเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า

4.1 นักเรียนที่มีเพศแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนชายมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนน้อยกว่านักเรียนหญิง

4.2 นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคดแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีอายุ 16 ปี มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคดมากกว่า

นักเรียนที่มีอายุ 17 ปี ส่วนนักเรียนที่มีอายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 15 ปี อายุ 16 ปี และอายุ 17 ปี มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตนานกว่านักเรียนที่มีอายุ 18 ปีขึ้นไป

4.3 นักเรียนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียน กวดวิชาที่เรียนแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 และมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคตนานกว่านักเรียนที่มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6

4.4 นักเรียนที่มีแผนการเรียนแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนสายวิทย์แนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียงกับนักเรียนที่เรียนสายศิลป์

4.5 นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใน
อนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน ไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียน
ที่มีเกรดเฉลี่ย 2.01 - 3.00 มีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอกต่อบุคคล
อื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียงกับนักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ย 3.01 – 4.00

4.6 นักเรียนที่มีเหตุจูงใจแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใน
อนาคต และแนวโน้มการบอกต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนไม่แตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่
มีเหตุจูงใจในการมาเรียนทุกสาเหตุมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต และการบอก
ต่อบุคคลอื่นเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนใกล้เคียง

4.7 นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชาแตกต่างกันมีแนวโน้มการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอัตราตแตกต่างกัน กล่าวคือ นักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชา 1 – 6 เดือน มีแนวโน้มมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอัตราตมากกว่านักเรียนที่มีระยะเวลาในการเรียนกวดวิชามากกว่า 12 เดือน

5. การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชากับแนวโน้มพฤติกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาบ้านวิสุทธิกษัตริย์ พบว่า

5.1 ทศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ก็จะมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาที่เรียนอีกในอนาคต

5.2 ทศนคติต่อโรงเรียนกวดวิชาด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์มีความสัมพันธ์กับแนวโน้มพฤติกรรมกรรมการเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ด้านการมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนในอนาคต โดยมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และความสัมพันธ์เป็นไปในทิศทางเดียวกัน กล่าวคือ ถ้านักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อโรงเรียนกวดวิชาที่เรียนด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน ด้านครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียน ด้านเนื้อหาวิชา ด้านสถานที่ ด้านอัตราค่าเรียน และด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ก็บอกต่อบคคลอื่นในทางที่ดีเกี่ยวกับโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านครูผู้สอนและชื่อเสียงของโรงเรียน ครูผู้สอนควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการสอนมากขึ้น ด้วยการใช้ระบบให้นักเรียนเป็นศูนย์กลาง หรือ Child Center ซึ่งจะช่วยให้การเรียนมีความสนุกสนาน และชวนติดตาม นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนได้แสดงความคิดเห็น ดังนั้น โรงเรียนกวดวิชาต่าง ๆ ควรมีการฝึกให้นักเรียนกล้าแสดงออกมากขึ้นไม่ใช่เรียนอย่างเดียวเท่านั้นต้องให้นักเรียนมีส่วนร่วมจึงจะเป็นการเรียนการสอนที่เกิดประโยชน์

2. ด้านเนื้อหาวิชา ควรนำตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอนให้ยากมากขึ้นเพื่อจะได้ฝึกนักเรียนในการทำข้อสอบ ขณะเดียวกันการสอนควรสอนให้สอดคล้องกับการเรียนของนักเรียนที่โรงเรียนมากขึ้นด้วย เนื่องจากนักเรียนที่เรียนกวดวิชามักจะมีจุดประสงค์ในการเรียนเพื่อทำคะแนนที่โรงเรียนให้มากที่สุด และเพื่อเตรียมความพร้อมในการสอบเอ็นทรานซ์ด้วย นอกจากนี้ควรมีการนำเครื่องมือหรืออุปกรณ์ สื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยมาใช้ในการเรียนการสอนมากขึ้นด้วย

3. ด้านสถานที่ของโรงเรียนควรจัดตกแต่งภายนอกและภายในให้เด่นสะดุดตาน่าสนใจ ทั้งป้ายบอกชื่อโรงเรียน หลักสูตรที่เปิดสอน ชื่ออาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของโรงเรียน ส่วนของห้องเรียนควรมีการจัดโต๊ะเรียนที่นั่งสบายให้กับนักเรียน มีการปรับปรุงขนาดห้องเรียนให้ใหญ่ขึ้น ตกแต่งห้องเรียนให้น่าเรียน มีการทำความสะอาดห้องเรียน ห้องน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ มีสถานที่จอดรถเพียงพอสำหรับผู้ปกครองที่มารับส่งนักเรียน

4. นักเรียนไม่แน่ใจว่าอัตราค่าเรียนถูกหรือแพงกว่าโรงเรียนกวดวิชาอื่น ความคุ้มค่าจากการเรียนกับราคาค่าเรียน และคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น ซึ่งเป็นเรื่องสำคัญที่ผู้บริหารโรงเรียนต้องสร้างการรับรู้ ความมั่นใจ ความเชื่อมั่นว่าราคาค่าเรียนนั้นถูกหรือแพงกว่าโรงเรียนกวดวิชาอื่น เรียนแล้วคุ้มค่ากับราคาค่าเรียน และคุณภาพการจัดการเรียนการสอนเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่นมีมาตรฐานใกล้เคียงกันให้ได้

5. การโฆษณาประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับดีแล้วแต่ควรมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ให้มากขึ้นเนื่องจากในบริเวณถนนวิสุทธิกษัตริย์มีคู่แข่งหลายราย โดยการโฆษณาประชาสัมพันธ์ต้องเน้นสร้างความแตกต่างเมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาคู่แข่ง โดยเฉพาะในด้านหลักสูตรที่เปิดสอน และอาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก จะสามารถจูงใจให้นักเรียนเข้ามาเรียนมากขึ้น

6. โรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งต้องมีการสร้างจุดเด่นหรือสร้างความแตกต่างที่เหนือจากคู่แข่งเช่น โรงเรียนกวดวิชาเคมี อ.อู๋ ซึ่งมีชื่อเสียงด้านเคมี เป็นต้น ดังนั้น โรงเรียนกวดวิชาอื่น ๆ ต้องมีการสร้างความแตกต่างในวิชาที่ตนเองถนัด หรือมีอาจารย์ผู้สอนที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักของนักเรียนหรือผู้ปกครองนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

การวิจัยครั้งต่อไปควรทำการศึกษาทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาโดยการเปรียบเทียบระหว่างโรงเรียนกวดวิชาในย่านวิสุทธิกษัตริย์ด้วยกันว่านักเรียนมีทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมอย่างไร

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กัลยา วาณิชยปัญญา. (2544). การวิเคราะห์สถิติ : สถิติเพื่อการตัดสินใจ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชิดชนก เชิงเซาว์ และคณะ. (2544). คำนิยมที่มีผลต่อการเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. สงขลา : มหาวิทยาลัยสงขลา.
- จันทร์เพ็ญ ชีรานนท์ และคณะ. (2534). ผลกระทบของการกวดวิชาที่มีต่อการศึกษาและสังคมไทย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ชูศรี วงศ์รัตนะ. (2544). เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย. กรุงเทพฯ : เทพเนรมิตการพิมพ์.
- ไพฑูรย์ สีนลารัตน์. (2544). การกวดวิชาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายในประเทศไทย. กรุงเทพฯ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นิพนธ์ กินาวงศ์. (2526). หลักเบื้องต้นเกี่ยวกับการบริหารโรงเรียนและกาวินเทศการศึกษา. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2538). วิธีทางสถิติสำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- มานะ ตรียาภิวัฒน์. (2542). "โรงเรียนกวดวิชา ปรึชญา คือ การเอาชนะ." *สานปฏิรูป*. 2(14) : 10 – 14.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2542). สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 1 – 8. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช. (2542). สถิติเศรษฐศาสตร์และธุรกิจ หน่วยที่ 9 – 15. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ยุพา วีระไวทยะ. (2532). การประสานสัมพันธ์ระหว่างการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและอาชีวศึกษา. กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ศิริ ศรีนวลฟูติะ. (2535). ตัวแปรจำแนกความสำเร็จของนักเรียนในเขตภาคเหนือในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- เสริมศรี สวนไพรินทร์. (2532). การเลือกสาขาวิชาที่จะศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- อภิชาติ เสรณ์วิชัยกิจการ. (2544). "กวดวิชาหาความรู้จริงหรือ," *วารสารวิชาการ*. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง

ทัศนคติและแนวโน้มพฤติกรรมของนักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์

คำชี้แจง กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง () หน้าข้อความที่ท่านคิดว่าตรงกับข้อเท็จจริง หรือ
ความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักเรียน

1. เพศ

() 1.1 ชาย

() 1.2 หญิง

2. อายุ.....ปี

3. ระดับการศึกษาปัจจุบัน

() 3.1 ม. 4

() 3.2 ม. 5

() 3.3 ม. 6

4. แผนการเรียน

() 4.1 สายวิทย์

() 4.2 สายศิลป์

5. ระดับเกรดเฉลี่ย

() 5.1 ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 2.00

() 5.2 2.01 – 3.00

() 5.4 3.01 – 4.00

6. โรงเรียนกวดวิชาที่เรียนชื่อ.....

7. รายวิชาที่ท่านกำลังเรียนและเรียนมาแล้ว (ตอบได้หลายข้อ) ตลอดจนระบุชื่อผู้สอนด้วย

() 7.1 ภาษาอังกฤษ ผู้สอน คือ

() 7.2 คณิตศาสตร์ ผู้สอน คือ

() 7.3 ฟิสิกส์ ผู้สอน คือ

() 7.4 เคมี ผู้สอน คือ

() 7.5 ชีวะ ผู้สอน คือ

() 7.6 สังคม ผู้สอน คือ

() 7.7 ภาษาไทย ผู้สอน คือ

() 7.8 อื่น ๆ (โปรดระบุ)..... ผู้สอน คือ

8. เหตุจูงใจที่มาเรียนที่โรงเรียนโรงเรียนกวดวิชาย่านวิสุทธิกษัตริย์ ที่สำคัญที่สุดคือข้อใด

() 8.1 เรียนตามเพื่อน

() 8.2 ชื่อเสียงครูผู้สอน

() 8.3 ทำเลที่ตั้งสะดวก

() 8.4 อื่น ๆ (โปรดระบุ).....

9. ระยะเวลาที่มาเรียนที่โรงเรียนนี้ทั้งหมดจากอดีตถึงปัจจุบันเป็นเวลา.....เดือน

10. ระยะทางจากบ้านมาโรงเรียนกวดวิชาประมาณ.....ก.ม.

11. ระยะทางจากโรงเรียนที่ศึกษามาถึงโรงเรียนกวดวิชาประมาณ.....ก.ม.

ตอนที่ 2 ทักษะคตินักเรียนที่มีต่อโรงเรียนกวดวิชาวิสุทธิกษัตริย์

กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ด้านความรู้สึกส่วนตัวของนักเรียน

1. การพัฒนาด้านวิชาการ	ดีขึ้น	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ดีขึ้น
		5	4	3	2	1	
2. ความรู้สึกทุกครั้งที่มาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาแห่งนี้	สนุก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	เบื่อหน่าย
		5	4	3	2	1	

ด้านครูผู้สอน และชื่อเสียงของโรงเรียน

3. เทคนิคการสอนของครูผู้สอน	เข้าใจง่าย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	เข้าใจยาก
		5	4	3	2	1	
4. ความมีชื่อเสียงของครูผู้สอน	มีชื่อเสียง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มีชื่อเสียง
		5	4	3	2	1	
5. การสรุปเนื้อหาในแบบเรียนของครูผู้สอน	ดีมาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ดีเลย
		5	4	3	2	1	
6. การยกตัวอย่างโจทย์ของครูผู้สอน	ดีมาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ดีเลย
		5	4	3	2	1	
7. การอธิบายวิธีคิดของครูผู้สอน	อธิบายดีมาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่อธิบายเลย
		5	4	3	2	1	
8. การให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนของครูผู้สอน	มีส่วนร่วม	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มีส่วนร่วม
		5	4	3	2	1	
9. การนำข้อสอบเข้ามหาวิทยาลัยมาให้นักเรียนทำ	มาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	น้อย
		5	4	3	2	1	
10. ประสิทธิภาพของครูผู้สอน	มีประสิทธิภาพสูง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มีประสิทธิภาพ
		5	4	3	2	1	
11. ความตรงต่อเวลาของครูผู้สอน	ตรงต่อเวลา	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ตรงต่อเวลา
		5	4	3	2	1	
12. การวางตัวของครูผู้สอน	เป็นกันเอง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	เคร่งเครียด
		5	4	3	2	1	
13. บรรยากาศการสอนของในชั้นเรียน	สนุกสนาน	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	เคร่งเครียด
		5	4	3	2	1	

14. วิธีการสอนของอาจารย์	ชวนติดตาม	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	น่าเบื่อหน่าย
		5	4	3	2	1	
15. ความน่าเชื่อถือของครูผู้สอน	น่าเชื่อถือ	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่น่าเชื่อถือ
		5	4	3	2	1	
16. ชื่อเสียงของโรงเรียนกวดวิชาที่เรียน	มีชื่อเสียง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มีชื่อเสียง
		5	4	3	2	1	

ด้านเนื้อหาวิชา

17. เนื้อหาวิชาที่สอน	ตรงประเด็น	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ตรง ประเด็น
		5	4	3	2	1	
18. ความรู้ที่ได้จากการมาเรียนทุกครั้ง	เพิ่มขึ้น	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่เพิ่มขึ้น
		5	4	3	2	1	
19. ตัวอย่างข้อสอบที่ใช้ในการสอน	ง่าย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ยาก
		5	4	3	2	1	
20. ความครบถ้วนของเนื้อหาวิชาที่สอน ตามหลักสูตร	ครบถ้วน	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ครบถ้วน
		5	4	3	2	1	
21. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาวิชา	เหมาะสม	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	
22. ความทันสมัยของเนื้อหาวิชา	ทันสมัย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ล้าสมัย
		5	4	3	2	1	
23. ความทันสมัยของสื่อหรืออุปกรณ์ที่ใช้ ประกอบการเรียนการสอน	ทันสมัย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ล้าสมัย
		5	4	3	2	1	
24. ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด หรือโจทย์ประกอบการสอน	เหมาะสม	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	
25. การใช้เวลาในการสอนแต่ละครั้งของ ครูผู้สอน	มาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	น้อย
		5	4	3	2	1	
26. ความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการ เรียนที่โรงเรียน	สอดคล้อง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สอดคล้อง
		5	4	3	2	1	
27. ความสอดคล้องของเนื้อหาที่สอนกับการ เตรียมสอบเข้ามหาวิทยาลัย	สอดคล้อง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สอดคล้อง
		5	4	3	2	1	

ด้านสถานที่

28. ความสะอาดของโรงเรียน	สะอาด	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	สกปรก
		5	4	3	2	1	
29. ขนาดของห้องเรียน	กว้างขวาง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	คับแคบ
		5	4	3	2	1	
30. ความทันสมัยของห้องเรียน	ทันสมัย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ล้าสมัย
		5	4	3	2	1	

31. ขนาดของโต๊ะเรียน	นั่งสบาย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	อึดอัด
		5	4	3	2	1	
32. แสงสว่างภายในห้องเรียน	สว่าง	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	มืด
		5	4	3	2	1	
33. ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน	สะดวก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สะดวก
		5	4	3	2	1	
34. การตกแต่งของโรงเรียน	ทันสมัย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ล้าสมัย
		5	4	3	2	1	
35. การรักษาความปลอดภัยของโรงเรียน	ปลอดภัย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่ปลอดภัย
		5	4	3	2	1	
36. ทำเลที่ตั้งของโรงเรียน	หาง่าย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	หายาก
		5	4	3	2	1	
37. ความสะอาดของห้องน้ำ	สะอาด	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	สกปรก
		5	4	3	2	1	
38. ความเพียงพอของที่จอดรถ	เพียงพอ	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่เพียงพอ
		5	4	3	2	1	
39. บรรยากาศภายในห้องเรียน	เย็นสบาย	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ร้อนอบอ้าว
		5	4	3	2	1	
ด้านอัตราค่าเรียน							
40. อัตราค่าเรียนเมื่อเทียบกับโรงเรียน กวดวิชาอื่น	ถูกกว่า	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	แพงกว่า
		5	4	3	2	1	
41. ความคุ้มค่าจากความรู้ที่ได้รับเมื่อเทียบกับ กับราคาค่าเรียน	คุ้มค่า	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่คุ้มค่า
		5	4	3	2	1	
42. คุณภาพการจัดการเรียนการสอน เมื่อเทียบกับโรงเรียนกวดวิชาอื่น	ดีกว่า	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ด้อยกว่า
		5	4	3	2	1	
43. ความเหมาะสมของค่าเรียนกับเนื้อหา วิชาที่เรียน	เหมาะสม	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่เหมาะสม
		5	4	3	2	1	
44. อัตราค่าเรียนโดยรวม	ถูก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	แพง
		5	4	3	2	1	
ด้านการโฆษณาประชาสัมพันธ์							
45. การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นพับ ใบปลิว	มาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	น้อย
		5	4	3	2	1	
46. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่าน แผ่นพับ ใบปลิว	สนใจ	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สนใจ
		5	4	3	2	1	
47. การรับรู้ข่าวสารจากแผ่นป้ายโฆษณา	รับรู้	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่รับรู้
		5	4	3	2	1	

48. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการอ่าน แผ่นป้ายโฆษณา	มีผล	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มีผล
		5	4	3	2	1	
49. การพิมพ์รายชื่ออาจารย์ผู้สอนลงใน แผ่นพับ ใบปลิว แผ่นป้ายโฆษณา	สนใจ	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สนใจ
		5	4	3	2	1	
50. การรับรู้ข่าวสารจากการบอกต่อของ เพื่อน / รุ่นพี่	มีอิทธิพล มาก	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	มีอิทธิพล น้อย
		5	4	3	2	1	
51. ผลต่อการตัดสินใจมาเรียนจากการบอก ต่อของเพื่อน / รุ่นพี่	สนใจ	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่สนใจ
		5	4	3	2	1	

ตอนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับแนวโน้มพฤติกรรมการณ์เรียนกวดวิชาที่ย่านวิสุทธิกษัตริย์
กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ท่านเห็นว่าตรงกับความคิดเห็นของท่าน

1. ท่านจะมาเรียนที่โรงเรียนกวดวิชาแห่งนี้ อีกหรือไม่ในอนาคต	มาแน่นอน	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่มา แน่นอน
		5	4	3	2	1	
2. ท่านจะบอกต่อบุคคลอื่นมาเรียนที่โรงเรียน กวดวิชาแห่งนี้หรือไม่	บอกต่อ แน่นอน	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	: ____ :	ไม่บอก แน่นอน
		5	4	3	2	1	

ตอนที่ 4 ข้อดี ปัญหาและข้อเสนอแนะ

1. ข้อดีที่ได้จากการเรียนที่เรียนกวดวิชาที่ย่านวิสุทธิกษัตริย์

2. ปัญหาจากการเรียนที่เรียนกวดวิชาที่ย่านวิสุทธิกษัตริย์

3. ข้อเสนอแนะ

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อผู้วิจัย	นายสยามसान บัวงาม
วันเดือนปีเกิด	22 มิถุนายน 2511
สถานที่เกิด	กรุงเทพมหานคร
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	432 ซอย 14 การเคหะแห่งชาติ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพมหานคร
ตำแหน่งหน้าที่การงานในปัจจุบัน	ผู้จัดการโครงการ
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	บริษัท วอเตอร์ฟิลด์เอเซีย จำกัด 1023 ถนนพัฒนาการ แขวงสวน หลวง เขตสวนหลวง กรุงเทพมหานคร
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2536	คณะวิศวกรรมเทคโนโลยี สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล
พ.ศ. 2547	บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ